

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ

Έμμεση Φορολογία και Φορολογική Διαχείριση

Φορολογική διοίκηση και καταπολέμηση της φορολογικής απάτης

Κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή δεδομένων για τις πληρωμές από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και τη διαβίβασή τους στο κεντρικό ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών για τις πληρωμές (CESOP)

Αποποίηση ευθύνης: Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι νομικά δεσμευτικές και περιέχουν απλώς πρακτικής και ενημερωτικής φύσης οδηγίες σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής του δικαίου της ΕΕ βάσει των απόψεων της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας και Τελωνειακής Ένωσης της Επιτροπής.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές έχουν ως στόχο να συμβάλουν στην καλύτερη κατανόηση ορισμένων πτυχών της νομοθεσίας της ΕΕ για τον ΦΠΑ. Καταρτίστηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και, όπως αναφέρεται στην αποποίηση ευθύνης στην πρώτη σελίδα, δεν είναι νομικά δεσμευτικές.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι εξαντλητικές. Αυτό σημαίνει ότι, παρότι παρέχουν λεπτομερείς πληροφορίες για μια σειρά ζητημάτων, ενδέχεται να υπάρχουν στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται στο παρόν έγγραφο.

Κρίνεται σκόπιμο και συνιστάται σε κάθε χρήστη των κατευθυντήριων γραμμών που ενδιαφέρεται για κάποιο συγκεκριμένο θέμα να διαβάσει ολόκληρο το κεφάλαιο στο οποίο εξετάζεται το εν λόγω θέμα.

Πίνακας περιεχομένων

1	Εισαγωγή.....	6
2	Πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.....	7
2.1	Οι οντότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής	8
2.1.1	Εδαφικό πεδίο εφαρμογής — η περίπτωση των χωρών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και της Βόρειας Ιρλανδίας.....	9
2.2	Πληρωμές στο πεδίο εφαρμογής.....	10
2.2.1	Μεταφορά πίστωσης.....	13
2.2.2	Άμεση χρέωση	15
2.2.3	Υπηρεσίες εμβασμάτων	17
2.2.4	Πληρωμή με κάρτα	18
2.2.5	Ηλεκτρονικό χρήμα	23
2.2.6	Η περίπτωση των αγορών και των μεσαζόντων που εισπράττουν χρηματικά ποσά στο όνομά τους	27
2.3	Οι υπηρεσίες πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής.....	29
2.3.1	Μέθοδοι πληρωμής περιορισμένης χρήσης — κουπόνια	29
2.3.2	Κουπόνια και επιστροφή χρημάτων	31
2.3.3	Χρήση κουπονιών μαζί με μεθόδους πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής.....	32
2.4	Πρακτική εφαρμογή ανά μέθοδο πληρωμής.....	33
2.4.1	Μεταφορά πίστωσης.....	33
2.4.2	Άμεση χρέωση	34
2.4.3	Υπηρεσίες εμβασμάτων	35
2.4.4	Πληρωμές με κάρτα	36
2.4.5	Ηλεκτρονικό χρήμα	37
2.4.6	Αγορά.....	39
3	Παρακολούθηση και ενεργοποίηση της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων	41
3.1	Διασυνοριακές πληρωμές — Κανόνες τοποθεσίας του άρθρου 243γ	41

3.1.1	Πίνακας κωδικών αναγνώρισης για τον προσδιορισμό της τοποθεσίας του πληρωτή και του δικαιούχου	42
3.1.2	Πρακτική εφαρμογή.....	43
3.2	Κατώτατο όριο 25 διασυνοριακών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 243β παράγραφος 2	52
3.2.1	Ο βασικός κανόνας — Υπολογισμός διασυνοριακών πληρωμών ανά κωδικό αναγνώρισης	53
3.2.2	Ο πρόσθετος κανόνας — Συνένωση διασυνοριακών πληρωμών ανά δικαιούχο	53
3.2.3	Πρακτική εφαρμογή.....	55
4	Υποβολή στοιχείων.....	60
4.1	Τι ενεργοποιεί την υποχρέωση υποβολής στοιχείων;	60
4.2	Πόσο συχνά πρέπει να υποβάλλονται τα δεδομένα;	60
4.3	Ποιος υποβάλλει τα δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 243β παράγραφος 3;	62
4.3.1	Πρακτική εφαρμογή.....	63
4.3.2	Η περίπτωση των χωρών του EOX.....	67
4.4	Πού πρέπει να υποβάλλονται τα δεδομένα;	67
4.4.1	Απευθείας παροχή υπηρεσιών πληρωμών στα κράτη μέλη υποδοχής	68
4.4.2	Η περίπτωση των χωρών του EOX (Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία)	69
4.5	Ποια δεδομένα θα πρέπει να υποβάλλουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών;	70
4.5.1	Επισκόπηση των στοιχείων.....	71
4.5.2	Στοιχεία που πρέπει να υποβάλλονται ανά μέθοδο πληρωμής.....	77
4.5.3	Πτυχές της ποιότητας των δεδομένων	89
5	Κανόνες για την (εκ νέου) υποβολή	93
5.1	Επαλήθευση των πληροφοριών σχετικά με τις πληρωμές σε εθνικό επίπεδο	93
5.2	Επαλήθευση των πληροφοριών σχετικά με τις πληρωμές σε επίπεδο CESOP	94
5.3	Εκ νέου υποβολές.....	94
5.4	Αυτόβουλη διόρθωση σφαλμάτων.....	95
6	Τελικές παρατηρήσεις.....	95

Έκδοση	Ημερομηνία	Περιγραφή
1.00	3 Αυγούστου 2022	Έκδοση που εγκρίθηκε για δημοσίευση

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 18 Φεβρουαρίου 2020, το Συμβούλιο ενέκρινε δέσμη νομοθετικών μέτρων για τη συλλογή δεδομένων σχετικά με τις πληρωμές με σκοπό να βελτιωθεί η καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ του ηλεκτρονικού εμπορίου. Η δέσμη μέτρων αποτελείται από δύο νομικά κείμενα:

- Οδηγία (ΕΕ) 2020/284 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2020, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά τη θέσπιση ορισμένων απαιτήσεων για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών¹ και
- Κανονισμός (ΕΕ) 2020/283 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010 όσον αφορά μέτρα ενίσχυσης της διοικητικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ².

Οι νέοι κανόνες θα αρχίσουν να ισχύουν την 1η Ιανουαρίου 2024. Οι τροποποιήσεις της οδηγίας 2006/112/ΕΚ³ (στο εξής: οδηγία ΦΠΑ) δημιουργούν νέα υποχρέωση υποβολής στοιχείων για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που είναι εγκατεστημένοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: ΕΕ) ώστε να τηρούν αρχεία των πληρωμών που επεξεργάζονται και των δικαιούχων τους (στο εξής: δικαιούχοι), ενώ οι τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010 επικεντρώνονται στην ανάπτυξη του κεντρικού ηλεκτρονικού συστήματος πληροφοριών για τις πληρωμές (στο εξής: CESOP), όπου τα συλλεγόμενα δεδομένα θα αποθηκεύονται και θα υποβάλλονται σε επεξεργασία πριν τεθούν στη διάθεση των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ.

Η χρήση δεδομένων για τις πληρωμές οφείλεται στην ανάγκη να βελτιωθεί η καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ του ηλεκτρονικού εμπορίου, η οποία καθίσταται ιδιαίτερα δύσκολη λόγω της έλλειψης φυσικής παρουσίας των πωλητών στα κράτη μέλη κατανάλωσης. Η χρήση του διαδικτύου και των νέων τεχνολογιών έδωσε τη δυνατότητα στις εταιρείες να πωλούν αγαθά στο εξωτερικό χωρίς να χρειάζεται να δημιουργήσουν οποιοδήποτε είδος φυσικής παρουσίας. Αυτό με τη σειρά του μπορεί να δυσχεράνει τη διενέργεια ελέγχων από τα κράτη μέλη, δεδομένου ότι εξαρτώνται από την καλή θέληση των αλλοδαπών πωλητών να δηλώνουν τις συναλλαγές τους ώστε να γνωστοποιείται η δραστηριοποίησή τους στο έδαφος των κρατών μελών. Ακόμη και στις περιπτώσεις που ένα κράτος μέλος γνωρίζει ότι οι πωλητές σε ιστότοπο παρέχουν αγαθά ή υπηρεσίες στην επικράτειά του, μπορεί να είναι εξαιρετικά δύσκολο να ταυτοποιηθεί ο πραγματικός πωλητής που βρίσκεται πίσω από τον ιστότοπο. Αυτή η έλλειψη πληροφοριών δυσχεραίνει εξαιρετικά τα κράτη μέλη να ζητούν ή να ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ τους, καθώς δεν γνωρίζουν με ποιον θα πρέπει να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες ή από ποιον θα πρέπει να τις ζητούν.

Από το 2024 η χρήση δεδομένων για τις πληρωμές και η χρήση του CESOP θα παρέχουν στους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών για την καταπολέμηση της απάτης τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την ταυτοποίηση των πωλητών στο εξωτερικό που προμηθεύουν αγαθά ή υπηρεσίες στο έδαφός τους. Το σύστημα έχει σχεδιαστεί για να περιορίσει τον διοικητικό φόρτο για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, με τη συγκέντρωση δεδομένων μέσω εναρμονισμένου τυποποιημένου εντύπου και με τον περιορισμό των συλλεγόμενων δεδομένων σε όσα είναι αναγκαία για την ταυτοποίηση των πωλητών και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ του ηλεκτρονικού εμπορίου. Δεν συλλέγονται δεδομένα σχετικά με τον αγοραστή (στο εξής: πληρωτής), εκτός από το εκτιμώμενο κράτος

¹ Οδηγία (ΕΕ) 2020/284 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2020, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/ΕΚ όσον αφορά τη θέσπιση ορισμένων απαιτήσεων για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (ΕΕ L 62 της 2.3.2020, σ. 7).

² Κανονισμός (ΕΕ) 2020/283 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010 όσον αφορά μέτρα ενίσχυσης της διοικητικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ (ΕΕ L 62 της 2.3.2020, σ. 1).

³ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

μέλος προέλευσης της πληρωμής, ενώ δεδομένα σχετικά με τον πωλητή συλλέγονται μόνον εάν λαμβάνει σημαντικό ποσό διασυννοριακών πληρωμών.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καταρτίστηκαν σε συνεργασία με εμπειρογνώμονες από τον τομέα των πληρωμών και με τα κράτη μέλη και επικεντρώνονται στην επεξήγηση των κανόνων που διέπουν την υποβολή πληροφοριών σχετικά με τις πληρωμές. Περιγράφουν λεπτομερώς το πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, παρουσιάζουν τις κύριες μεθόδους πληρωμής που χρησιμοποιούνται επί του παρόντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την πληρωμή αγαθών και υπηρεσιών στο διαδίκτυο, εξηγούν ποια είναι τα στοιχεία που ενεργοποιούν τις υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων και επιχειρούν να παραθέσουν τα στοιχεία που χρησιμοποιούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία θα μπορούσαν να αναφέρονται στο CESOP. Απευθύνονται τόσο στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που θα πρέπει να υποβάλλουν στοιχεία στο πλαίσιο των νέων υποχρεώσεων υποβολής στοιχείων όσο και στα κράτη μέλη που θα πρέπει να συλλέγουν τα δεδομένα και να τα διαβιβάζουν στο CESOP. Ωστόσο, εξακολουθούν να αποτελούν επεξηγηματικό έγγραφο χωρίς νομική ισχύ.

2 ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Το παρόν τμήμα επικεντρώνεται στον καθορισμό του πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων που προβλέπεται στο άρθρο 243β της οδηγίας 2006/112/EK, όπως θεσπίστηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2020/284 του Συμβουλίου (στο εξής: υποβολή στοιχείων CESOP).

Το άρθρο 243β παράγραφος 1 καθορίζει τους κανόνες της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων:

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να τηρούν επαρκώς λεπτομερή αρχεία δικαιούχων και πληρωμών σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχουν για κάθε ημερολογιακό τρίμηνο, με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να διενεργούν ελέγχους των παραδόσεων αγαθών και των παροχών υπηρεσιών οι οποίες, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V, θεωρούνται ότι λαμβάνουν χώρα σε κράτος μέλος, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της καταπολέμησης της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ.

Η απαίτηση του πρώτου εδαφίου ισχύει μόνο για τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται όσον αφορά τις διασυννοριακές πληρωμές. Μια πληρωμή θεωρείται διασυννοριακή πληρωμή όταν ο πληρωτής βρίσκεται σε ένα κράτος μέλος και ο δικαιούχος βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα.

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, υπάρχουν τρεις απαιτήσεις που πρέπει να ισχύουν για να ενεργοποιηθεί η υποχρέωση ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για παροχή στοιχείων (αναφέρουσα οντότητα):

1. η αναφέρουσα οντότητα πρέπει να είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών όπως ορίζεται στο άρθρο 243α παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/EK·
2. η αναφέρουσα οντότητα πρέπει να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στο άρθρο 243α παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/112/EK·
3. η αναφέρουσα οντότητα πρέπει να συμμετέχει στην επεξεργασία πληρωμής, όπως ορίζεται στο άρθρο 243α παράγραφος 3 της οδηγίας 2006/112/EK, μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, όταν ο πληρωτής είναι εγκατεστημένος σε ένα κράτος μέλος και ο δικαιούχος είναι εγκατεστημένος σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα.

Αυτές οι τρεις προϋποθέσεις αποτελούν την ουσία του πεδίου εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και θα περιγραφούν λεπτομερώς στο παρόν τμήμα. Καθεμία από αυτές απαντά σε μία από τις ακόλουθες ερωτήσεις:

- 2.1. Ποιες οντότητες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής;
- 2.2. Ποιες πληρωμές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής;

2.3. Ποιες υπηρεσίες πληρωμών εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής;

Εκτός από αυτά τα τρία στοιχεία, απαιτούνται δύο επιπλέον προϋποθέσεις για να ενεργοποιηθεί η υποχρέωση υποβολής στοιχείων, εκ των οποίων η πρώτη προβλέπεται στο άρθρο 243β παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και απαιτεί οι αναφερόμενες πληρωμές να είναι διασυνοριακές, ενώ η δεύτερη προβλέπεται στο άρθρο 243β παράγραφος 2 και απαιτεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να εκτελεί περισσότερες από 25 διασυνοριακές πληρωμές ανά τρίμηνο σε συγκεκριμένο δικαιούχο προτού διαβιβάσει οποιαδήποτε πληροφορία. Αυτές οι δύο προϋποθέσεις προς παρακολούθηση περιγράφονται λεπτομερώς στο τμήμα 3.

2.1 Οι οντότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής

Η υποχρέωση υποβολής στοιχείων ισχύει μόνο για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ορίζονται στο άρθρο 243α και παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν οφείλουν να εκπληρώνουν καμία υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Όσον αφορά τον ορισμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, το άρθρο 243α παραπέμπει στους ορισμούς που προβλέπονται στην οδηγία (ΕΕ) 2015/2366⁴ (στο εξής: PSD2). Ωστόσο, στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων του CESOP δεν υπόκεινται αυτομάτως όλοι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την PSD2. Πράγματι, το άρθρο 243α περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων στις ακόλουθες τέσσερις κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

- α) πιστωτικά ιδρύματα, κατηγορία που καλύπτει π.χ. τράπεζες με πλήρη άδεια λειτουργίας εγκατεστημένες στην Ευρώπη, καθώς και ευρωπαϊκά υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν την έδρα τους εκτός της ΕΕ και παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών·
- β) ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, κατηγορία που καλύπτει όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών μέσω ηλεκτρονικού χρήματος («ηλεκτρονικό χρήμα»), π.χ. παρόχους ηλεκτρονικών πορτοφολιών και παρόχους ηλεκτρονικών κουπονιών/καρτών·
- γ) ιδρύματα πληρωμών, εναπομένουσα κατηγορία που μπορεί να καλύπτει όλες τις εταιρείες που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για καμία από τις άλλες κατηγορίες που απαριθμούνται στην PSD2. Μπορεί να περιλαμβάνει εταιρείες που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, όπως έκδοση πιστωτικών/χρεωστικών καρτών, αποδοχή πράξεων πληρωμής, επεξεργασία πληρωμών, εκκίνηση πληρωμών, πλατφόρμες, οι οποίες παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών και ενεργούν για λογαριασμό τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου κ.λπ.·
- α) γραφεία ταχυδρομικών επιταγών που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.

Η PSD2 προσθέτει σ' αυτόν τον κατάλογο τις κεντρικές τράπεζες και τους δημόσιους φορείς, ωστόσο οι εν λόγω οντότητες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων για το

⁴ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 35).

CESOP, καθώς συνήθως δεν παρέχουν τις υπηρεσίες πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής (βλ. τμήμα 2.3.).

Σημ.: Η εξαίρεση για τους μικρούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που προβλέπεται στο άρθρο 32 της PSD2 δεν ισχύει για την υποχρέωση υποβολής στοιχείων του CESOP. Συνεπώς, ακόμη και οι μικροί πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να υποβάλλουν στοιχεία σχετικά με τις πληρωμές και τους δικαιούχους εάν πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις.

Παρότι ο ορισμός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών είναι αρκετά ευρύς και καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος της αγοράς πληρωμών, πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με τους κανόνες που ισχύουν για τις καλυπτόμενες υπηρεσίες πληρωμών. Πράγματι, δεν εμπίπτουν όλες οι υπηρεσίες πληρωμών στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Επομένως, είναι πιθανό μια οντότητα να θεωρείται πάροχος υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 243α παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/EK, αλλά να μην παρέχει καμία από τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στο άρθρο 243α παράγραφος 2. Σ' αυτή την περίπτωση, ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υπόκειται στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η περίπτωση των φορέων εκκίνησης πληρωμών που είναι ιδρύματα πληρωμών αλλά δεν παρέχουν καμία από τις υπηρεσίες πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής (βλ. σημείο 2.3.).

Το άρθρο 3 στοιχείο β) της PSD2 θεσπίζει επίσης ειδικό κανόνα ο οποίος αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του τις πληρωμές που πραγματοποιούνται είτε μέσω εμπορικού αντιπροσώπου είτε μέσω εμπορικών αντιπροσώπων που ενεργούν εκ μέρους μόνο του πληρωτή ή του δικαιούχου. Αυτό σημαίνει ότι οι πληρωμές που πραγματοποιούνται μέσω εμπορικών αντιπροσώπων που ενεργούν εκ μέρους τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της PSD2. Αυτό επιβεβαιώνεται στην αιτιολογική σκέψη 11 της PSD2, σύμφωνα με την οποία οι εμπορικοί αντιπρόσωποι που ενεργούν εκ μέρους τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου πρέπει να καταχωρίζονται ως πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών εάν κατέχουν χρηματικά ποσά για λογαριασμό και των δύο πελατών τους. Αυτός ο κανόνας είναι ιδιαίτερα σημαντικός στο ηλεκτρονικό εμπόριο, καθώς συνεπάγεται ότι οι διαδικτυακές πλατφόρμες και οι αγορές που διακρατούν χρηματικά ποσά για λογαριασμό των πελατών τους πρέπει να καταχωρίζονται ως πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών (είτε ως ιδρύματα πληρωμών είτε ως άλλες κατηγορίες με βάση την υπηρεσία που παρέχουν) και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Συνεπώς, οι αγορές που εισπράττουν χρηματικά ποσά από τον πληρωτή, τα διακρατούν και στη συνέχεια τα διανέμουν στον δικαιούχο, θα πρέπει να αναφέρουν πληροφορίες σχετικά με τον δικαιούχο στο CESOP.

2.1.1 Εδαφικό πεδίο εφαρμογής — η περίπτωση των χωρών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και της Βόρειας Ιρλανδίας

Οι κανόνες της PSD2 εφαρμόζονται σε όλες τις χώρες του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (στο εξής: EOX), ο οποίος περιλαμβάνει όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν και τη Νορβηγία. Αυτό σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που επιθυμούν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στον EOX πρέπει να αποκτήσουν άδεια πληρωμών στη χώρα τους και να τηρούν τις λοιπές απαιτήσεις της οδηγίας, εάν επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν την εν λόγω άδεια σε άλλη χώρα.

Μόλις ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών από χώρα του EOX αποκτήσει άδεια πληρωμών στη χώρα εγκατάστασής του, θα είναι σε θέση να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε οποιοδήποτε κράτος μέλος χρησιμοποιώντας τους κανόνες για τον μηχανισμό διαβατηρίου της PSD2. Αυτοί οι κανόνες επιτρέπουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που έχουν λάβει άδεια πληρωμών βάσει της PSD2 να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε οποιαδήποτε άλλη χώρα του EOX χωρίς να χρειάζεται να ζητήσουν νέα άδεια πληρωμών στην εν λόγω χώρα. Αντ' αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ενημερώνει τις άλλες χώρες μόνο για την πρόθεσή του να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών στο έδαφός τους, κάτι που μπορεί να γίνει είτε μέσω φυσικής παρουσίας (για παράδειγμα μέσω υποκαταστήματος), της χρήσης

εμπορικού αντιπροσώπου, είτε απευθείας από τη χώρα εγκατάστασής του μέσω της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Αυτό σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών από χώρες του EOX μπορούν επίσης να εμπίπτουν στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων που έχει δημιουργηθεί για το CESOP όταν παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε ένα κράτος μέλος, ακόμη και χωρίς φυσική παρουσία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο υποβολής στοιχείων για τις χώρες του EOX, βλ. τμήμα 4.4.2.

Σημ.: Μολονότι η Βόρεια Ιρλανδία αποτελεί τμήμα του τομέα ΦΠΑ της ΕΕ στο πλαίσιο της συμφωνίας για το Brexit και του πρωτοκόλλου της, το πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων που θεσπίστηκε με την οδηγία 284/2020 δεν υπόκειται σε ειδικές ρυθμίσεις όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία και το Brexit. Συνεπώς, για τους σκοπούς της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων του CESOP, οι δικαιούχοι και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που είναι εγκατεστημένοι στη Βόρεια Ιρλανδία πρέπει να νοούνται ως εγκατεστημένοι σε τρίτη χώρα (και θα πρέπει να αναφέρονται ως τέτοιοι).

2.2 Πληρωμές στο πεδίο εφαρμογής

Η έννοια της πληρωμής βρίσκεται στο επίκεντρο της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, καθώς περιλαμβάνει ακριβώς τις πληροφορίες που θα πρέπει να τηρούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών στα αρχεία τους. Η έννοια της πληρωμής συνδέεται στενά με τον ορισμό των «πράξεων πληρωμής» που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 5 της PSD2⁵, αλλά καλύπτει επίσης τις υπηρεσίες εμβασμάτων, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 22 της PSD2⁶.

Με απλά λόγια, μια πληρωμή αντιστοιχεί σε μεταφορά χρηματικών ποσών από τον πληρωτή (τον φορέα εκκίνησης) σε δικαιούχο (τον παραλήπτη). Ο ορισμός του πληρωτή και του δικαιούχου προβλέπεται επίσης στο άρθρο 243α, το οποίο παραπέμπει άμεσα στον ορισμό της PSD2.

Ως πληρωτής νοείται «το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν τον λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής». Επομένως, ο πληρωτής είναι εκείνος του οποίου τα χρηματικά ποσά μεταφέρονται κατ' εκτέλεση της πληρωμής. Παρότι τις περισσότερες φορές ο πληρωτής είναι επίσης ο φορέας εκκίνησης της πληρωμής, σε περίπτωση άμεσης χρέωσης η εκκίνηση της πληρωμής διενεργείται από τον δικαιούχο αφότου λάβει την άδεια του πληρωτή στην εντολή άμεσης χρέωσης.

Από την άλλη, ως δικαιούχος νοείται «το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής». Συνεπώς, ο δικαιούχος είναι ο παραλήπτης των χρηματικών ποσών που μεταφέρονται κατ' εκτέλεση της πληρωμής. Ένα από τα βασικά στοιχεία όσον αφορά τον δικαιούχο είναι η έννοια του «τελικού αποδέκτη». Η επεξεργασία των πληρωμών συχνά περιλαμβάνει πολλούς παράγοντες και επιχειρηματικά μοντέλα και είναι συνηθισμένο, όταν μεταφέρονται χρηματικά ποσά, να διαβιβάζονται πρώτα μεταξύ διαφόρων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι μπορούν να κρατήσουν τα εν λόγω χρηματικά ποσά για ορισμένο

⁵ «πράξη πληρωμής»: πράξη η έναρξη της οποίας διενεργείται από τον πληρωτή ή για λογαριασμό του ή από τον δικαιούχο και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·

⁶ «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, και/ή κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του.

χρονικό διάστημα προτού τα μεταφέρουν στον δικαιούχο. Οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν πρέπει να συγχέονται με τον δικαιούχο, δεδομένου ότι δεν είναι οι τελικοί αποδέκτες της πληρωμής από τον πληρωτή, αλλά απλοί μεσάζοντες. Επομένως, οι πληροφορίες που πρέπει να αναφέρονται πρέπει να αφορούν τον δικαιούχο και όχι τους μεσάζοντες. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών βασίζονται στις πληροφορίες που παρέχονται στην αίτηση πληρωμής, υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες ένας μεσάζων εμφανίζεται ως δικαιούχος της πληρωμής. Αυτές οι περιπτώσεις περιγράφονται αναλυτικότερα στο σημείο 2.2.6.

Συνεπώς, οι πληρωμές που πρέπει να αναφέρονται στο CESOP αντιστοιχούν στη μεταφορά χρηματικών ποσών από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου τα χρηματικά ποσά μεταφέρονται, σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των εν λόγω ποσών.

Σημ.: Σύμφωνα με το άρθρο 243β, μόνο οι πληρωμές των οποίων η εκκίνηση διενεργείται από πληρωτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Από την άλλη πλευρά, ο δικαιούχος μπορεί να βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα.

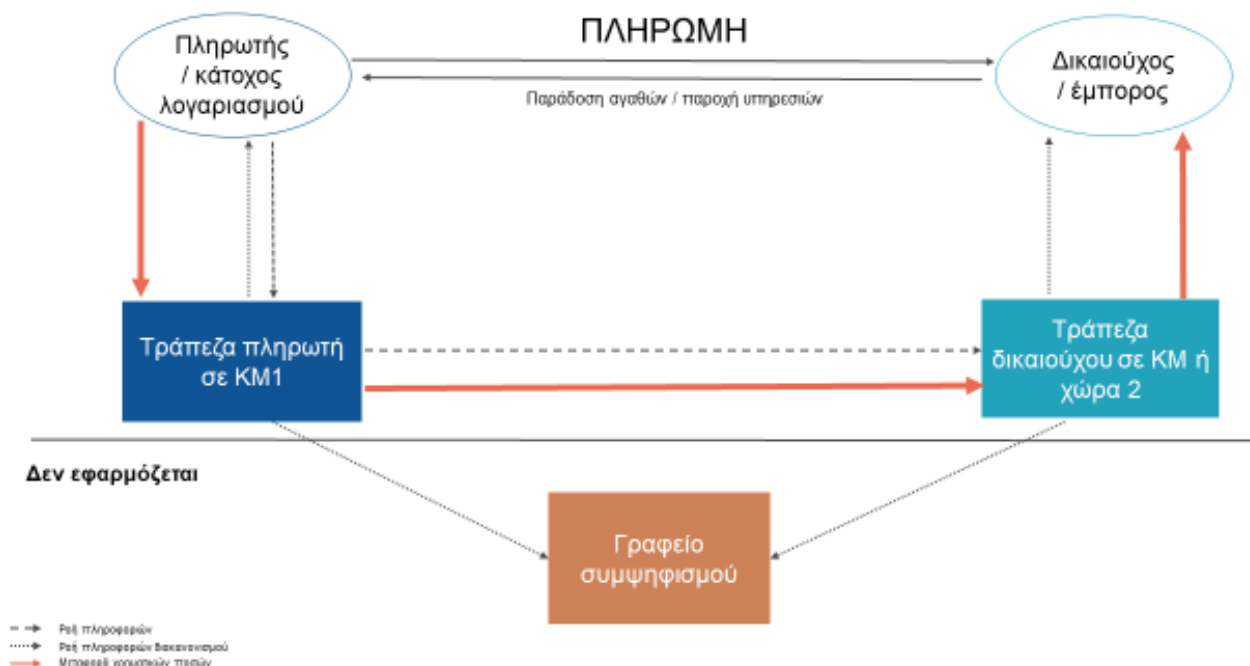
Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι η πληρωμή στο πεδίο εφαρμογής περιλαμβάνει:

- πληρωμές από πληρωτή σε κράτος μέλος προς δικαιούχο σε άλλα κράτη μέλη (πρέπει να δηλώνεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, βλ. τμήμα 4.3)·
- πληρωμές από πληρωτή σε κράτος μέλος προς δικαιούχο σε τρίτο έδαφος ή τρίτη χώρα (πρέπει να δηλώνεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, βλ. τμήμα 4.3).

Από την άλλη πλευρά, οι πληρωμές από πληρωτή που δεν βρίσκεται σε κράτος μέλος προς δικαιούχο σε κράτος μέλος δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.

Παρότι αυτός ο ορισμός μπορεί να φαίνεται ευνόητος, πρέπει να επισημανθεί ότι η πληρωμή μεταξύ αγοραστή (πληρωτή) και πωλητή (δικαιούχου) αγαθών ή υπηρεσιών συχνά περιλαμβάνει πληθώρα παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και από τις δύο πλευρές της αλυσίδας πληρωμών, οι οποίοι ανταλλάσσουν πληροφορίες και μεταφέρουν χρηματικά ποσά μεταξύ τους προκειμένου να εκτελέσουν την πληρωμή μεταξύ αγοραστή και πωλητή. Το σχήμα που ακολουθεί απεικονίζει αυτή την πολυπλοκότητα χρησιμοποιώντας το παράδειγμα μιας μεταφοράς πίστωσης.

Σχήμα 1 — Επισκόπηση πληρωμής μεταφοράς πίστωσης

Στο σχήμα επισημαίνονται τέσσερα διαφορετικά είδη ροών για την εκτέλεση ενιαίας πληρωμής μεταξύ του αγοραστή (πληρωτή) και του πωλητή (δικαιούχου):

- Η ροή υπηρεσιών αντιστοιχεί στις διάφορες υπηρεσίες που παρέχονται από τους διάφορους φορείς. Οι τράπεζες του πληρωτή και του δικαιούχου παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στον πελάτη τους, ενώ το γραφείο συμψηφισμού παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης και στους δύο παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
- Οι χρηματικές ροές αντιστοιχούν στις κινήσεις χρηματικών ποσών μεταξύ των διαφόρων φορέων. Πράγματι, η μεταφορά χρηματικών ποσών μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου δεν λαμβάνει τη μορφή ενιαίας κίνησης από τον έναν στον άλλον, αλλά αντιστοιχεί σε σειρά ανταλλαγών, κατά τις οποίες η τράπεζα του πληρωτή θα λάβει πρώτα τα χρηματικά ποσά από τον λογαριασμό του πληρωτή προτού τα μεταφέρει στην τράπεζα του δικαιούχου, η οποία θα πιστώσει τον λογαριασμό του δικαιούχου.
- Η ροή πληροφοριών αντιστοιχεί στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των διαφόρων φορέων με σκοπό την έγκριση, την επεξεργασία και την εκτέλεση μιας πληρωμής. Ο πληρωτής παρέχει στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πληροφορίες σχετικά με τον δικαιούχο και το ποσό που επιθυμεί να μεταφέρει. Στη συνέχεια, η τράπεζά του χρησιμοποιεί αυτές τις πληροφορίες για να ταυτοποιήσει την τράπεζα του δικαιούχου και να προσδιορίσει πού πρέπει να αποστείλει τα χρηματικά ποσά. Με τη χρήση της σύγχρονης τεχνολογίας, σήμερα αυτές οι διαδικασίες είναι σχεδόν άμεσες.
- Η ροή πληροφοριών διακανονισμού αντιστοιχεί στην ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και/ή του γραφείου συμψηφισμού προκειμένου να πραγματοποιηθούν η εκκαθάριση και ο διακανονισμός μεταξύ των φορέων. Η εν λόγω ροή είναι εντελώς διακριτή από την πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου και επικεντρώνεται στην παροχή της δυνατότητας στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στην

πληρωμή να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες και/ή να διακανονίζουν την οφειλή που δημιουργείται μεταξύ τους κατά την εκτέλεση της πληρωμής.

Όλες αυτές οι διάφορες ροές μπορούν να καλύπτουν μία ή περισσότερες πληρωμές, ωστόσο μόνο η ροή πληροφοριών θα παρέχει τις σχετικές πληροφορίες για την πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου. Σ' αυτό το πλαίσιο, ένα από τα βασικά στάδια της ροής πληροφοριών είναι η λεγόμενη «διαδικασία έγκρισης», στο πλαίσιο της οποίας ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει πληροφορίες σχετικά με την πληρωμή στον άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου ο δεύτερος να επικυρώσει τις λεπτομέρειες της πληρωμής και να επιβεβαιώσει ότι η πληρωμή μπορεί να πραγματοποιηθεί. Στη σύγχρονη εποχή, αυτή η διαδικασία έγκρισης πραγματοποιείται σε δευτερόλεπτα μετά την εκκίνηση της πληρωμής και περιέχει τα περισσότερα από τα δεδομένα που απαιτούνται στο πλαίσιο της υποβολής στοιχείων του CESOP.

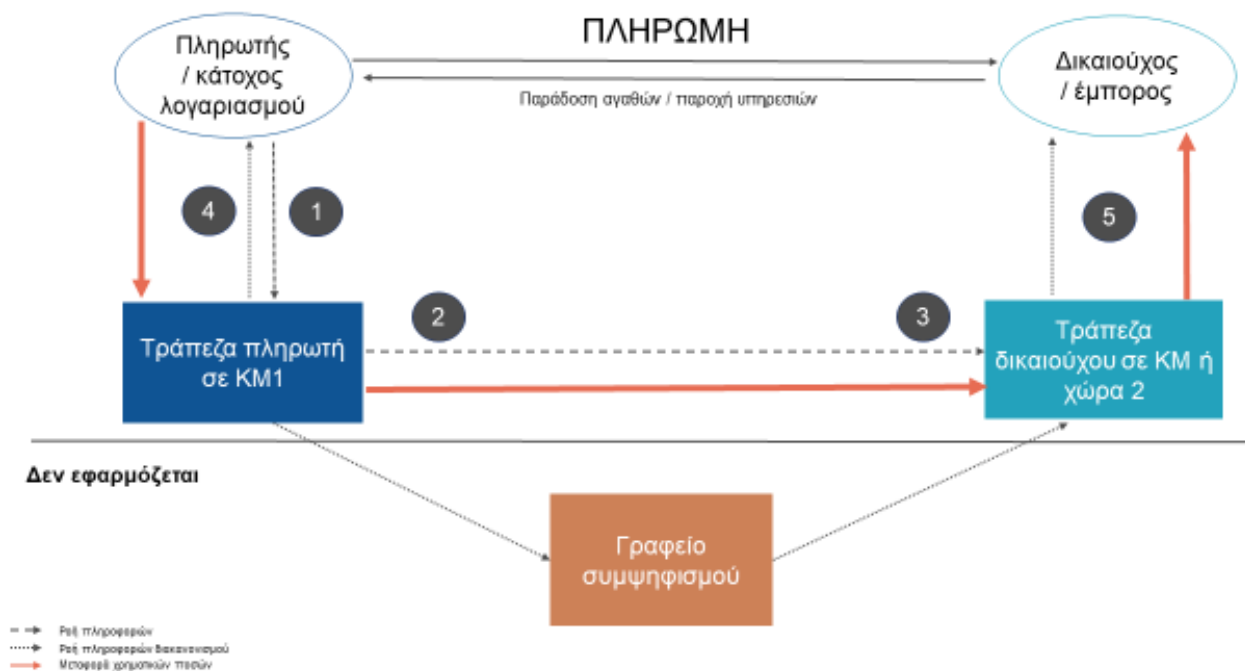
Παρά το γεγονός ότι οι πληροφορίες έχουν ήδη καταγραφεί, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν μεταφέρουν χρηματικά ποσά μεταξύ τους σε κάθε αίτηση πράξης πληρωμής, καθώς αυτό θα συνεπαγόταν τεράστια υπολογιστική διαδικασία μεταξύ τους για καθεμία από τις εκατομμύρια πράξεις πληρωμών που υποβάλλονται σε επεξεργασία καθημερινά. Για να διευκολύνουν τις δραστηριότητές τους, οι περισσότεροι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ενοποιούν τις πράξεις πληρωμών στο διάστημα σχετικά μεγάλων χρονικών περιόδων και απλώς μεταφέρουν τα χρηματικά ποσά μεταξύ τους στο τέλος αυτής της περιόδου, λαμβάνοντας υπόψη το ποσό που οφείλουν σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και το ποσό που τους οφείλει ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών. Αυτή η περιοδική μεταφορά χρηματικών ποσών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών αναφέρεται γενικά ως «διακανονισμός».

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η υποχρέωση υποβολής στοιχείων για το CESOP βασίζεται στη ροή πληροφοριών και στην ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών (η οποία είναι σχεδόν στιγμιαία και περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με τον πληρωτή και τον δικαιούχο σε επίπεδο συναλλαγής) και όχι στην πραγματική ροή χρημάτων μεταξύ τους (η οποία πραγματοποιείται περιοδικά με τη χρήση συγκεντρωτικών ποσών όλων των πληρωμών που έχουν εγκριθεί για συγκεκριμένη περίοδο).

Στα ακόλουθα τμήματα περιγράφονται λεπτομερώς, για καθεμία από τις κύριες μεθόδους πληρωμής που εμπίπτουν επί του παρόντος στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, ο τρόπος λειτουργίας τους, οι εμπλεκόμενοι φορείς και ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται η ροή πληροφοριών. Τα παραδείγματα που παρέχονται εδώ δεν είναι εξαντλητικά, καθώς οι υφιστάμενες μέθοδοι πληρωμής μπορούν να εξελιχθούν και να διαφοροποιηθούν και στο μέλλον θα μπορούσαν να αναπτυχθούν νέες μέθοδοι πληρωμής.

2.2.1 Μεταφορά πίστωσης

Σχήμα 2 — Λειτουργία πληρωμής μεταφοράς πίστωσης

Η μεταφορά πίστωσης αποτελεί μία από τις παλαιότερες και συνηθέστερες μορφές μεταφοράς χρηματικών ποσών. Όλες οι διασυνοριακές μεταφορές πίστωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακολουθούν τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί από τον κανονισμό SEPA και τα συστήματα που έχουν αναπτυχθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Πληρωμών.

Κατά κανόνα, η μεταφορά πίστωσης περιλαμβάνει 3 διαφορετικούς φορείς που επεξεργάζονται την πληρωμή:

- την τράπεζα του πληρωτή που τηρεί τον λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή από τον οποίο θα ληφθούν τα χρηματικά ποσά·
- την τράπεζα του δικαιούχου που τηρεί τον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου, ο οποίος θα λάβει τα χρηματικά ποσά·
- το σύστημα πληρωμών που παρέχει υπηρεσίες εκκαθάρισης και/ή διακανονισμού στις τράπεζες για να τις βοηθά να εκκαθαρίζουν και/ή να διακανονίζουν την οφειλή που δημιουργείται από τις διάφορες μεταφορές χρηματικών ποσών που εκτελούν. Εναλλακτικά, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να ανταλλάσσουν πληρωμές και να διακανονίζουν την οφειλή απευθείας ή μέσω άλλων μεσαζόντων.

Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών επισημαίνεται με τους μπλε αριθμούς και πραγματοποιείται ως εξής:

1. Ο πληρωτής διενεργεί την εκκίνηση της εντολής πληρωμής παρέχοντας τα στοιχεία του δικαιούχου στην τράπεζά του και ζητώντας της να μεταφέρει ορισμένο ποσό στον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου.
2. Η τράπεζα του πληρωτή χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που παρέχει ο πληρωτής για να εκτελέσει τη μεταφορά πίστωσης. Στη συνέχεια, η τράπεζα του πληρωτή παρέχει τις πληροφορίες που παρέχει ο πληρωτής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου για να πιστώσει τα χρηματικά ποσά στους τραπεζικούς λογαριασμούς του δικαιούχου.
3. Η τράπεζα του δικαιούχου επαληθεύει τις πληροφορίες που παρέχει η τράπεζα του πληρωτή στην αίτηση μεταφοράς πίστωσης (π.χ. ότι υπάρχει ο τραπεζικός λογαριασμός).

Μόλις ολοκληρωθούν αυτές οι ενέργειες, τόσο η τράπεζα του πληρωτή όσο και η τράπεζα του δικαιούχου έχουν ανταλλάξει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση της πληρωμής και έχουν στην κατοχή τους όλες σχεδόν τις υποχρεωτικές πληροφορίες που απαιτούνται δυνάμει του άρθρου 243δ (για λεπτομέρειες σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παρασχεθούν, βλ. τμήμα 4.5).

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, ενώ η πράξη πληρωμής μπορεί ήδη να θεωρηθεί ότι έχει ολοκληρωθεί και καταγραφεί στα αρχεία των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στο τέλος της τρίτης ενέργειας, δεν έχει πραγματοποιηθεί πραγματική μεταφορά χρηματικών ποσών μεταξύ των εμπλεκόμενων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Η μεταφορά χρηματικών ποσών πραγματοποιείται μόνο σε μεταγενέστερο στάδιο, το οποίο αντιστοιχεί στον διακανονισμό και στη ροή χρημάτων μεταξύ των φορέων.

Αυτός ο διακανονισμός πραγματοποιείται ως εξής:

4. Η τράπεζα του πληρωτή χρεώνει τον τραπεζικό λογαριασμό του πληρωτή με το ποσό που πρέπει να μεταφερθεί στον δικαιούχο.
5. Από την άλλη πλευρά η τράπεζα του δικαιούχου πιστώνει το ποσό της πράξης πληρωμής στον λογαριασμό του δικαιούχου αμέσως μετά την πίστωση του εν λόγω ποσού στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, έτσι ώστε ο δικαιούχος να λάβει τα χρηματικά ποσά εντός της απαιτούμενης προθεσμίας (συνήθως μία εργάσιμη ημέρα για τις μεταφορές πίστωσης εντός ΕΕ).

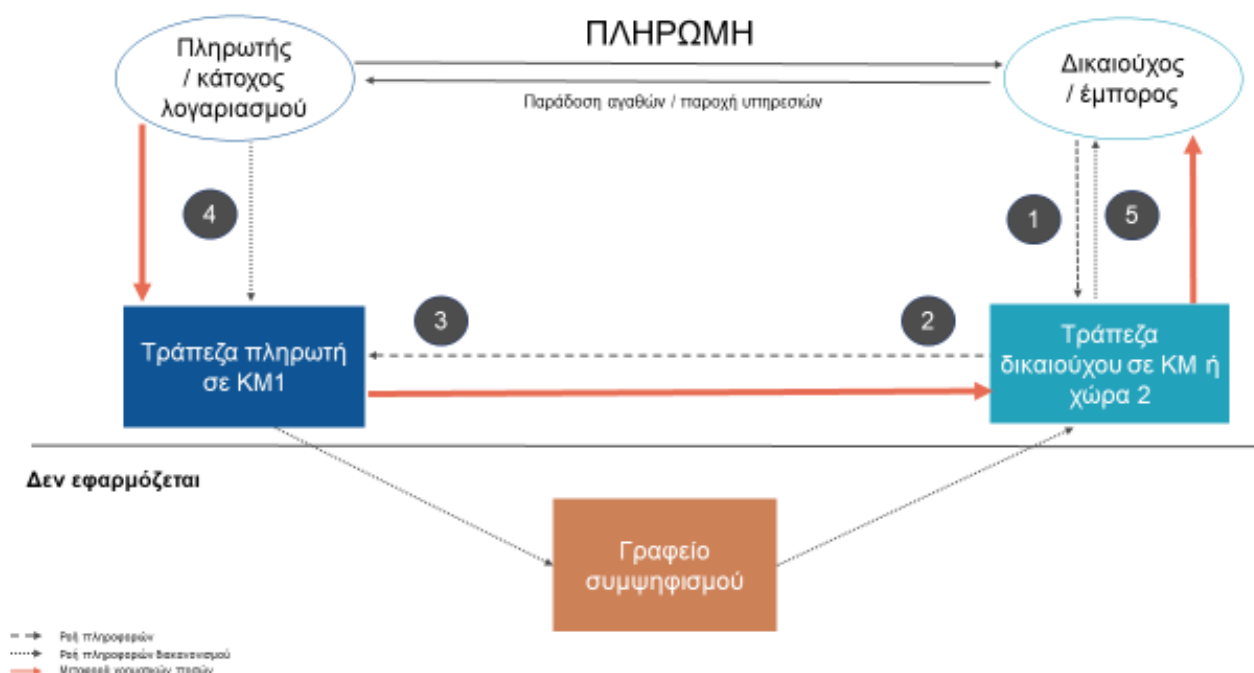
Ενώ η πράξη πληρωμής μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου απαιτεί ο πληρωτής να μεταφέρει χρηματικά ποσά στον δικαιούχο, υπάρχει η πιθανότητα, όταν και οι δύο οντότητες διακανονίζουν την οφειλή τους σε μεταγενέστερο στάδιο, η τράπεζα του δικαιούχου να είναι αυτή με αρνητικό υπόλοιπο που θα πρέπει να καταβληθεί στην τράπεζα του πληρωτή, εάν έχει εκτελέσει περισσότερες συναλλαγές υπέρ της τράπεζας του πληρωτή από εκείνες που έχει λάβει από αυτήν. Αυτό καταδεικνύει ότι είναι σημαντικό να διαφοροποιείται η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ της τράπεζας του πληρωτή και της τράπεζας του δικαιούχου, η οποία σχετίζεται άμεσα με την πράξη πληρωμής μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, από την ανταλλαγή χρηματικών ποσών μεταξύ των δύο παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που σχετίζεται με τις δικές τους δραστηριότητες και δεν εμπίπτει στο πεδίο της υποβολής στοιχείων (καθώς εξαιρείται από τον ορισμό των πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 3 στοιχείο ιγ) της PSD2).

2.2.2 Άμεση χρέωση

Οι άμεσες χρεώσεις υπόκεινται κυρίως στον κανονισμό SEPA. Ωστόσο, επί του παρόντος δεν υπάρχουν διεθνή συστήματα για τις άμεσες χρεώσεις εκτός SEPA. Επομένως, αυτές οι περιπτώσεις εξακολουθούν να είναι σπάνιες στην πράξη και οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών συνήθως θεσπίζουν ειδικούς κανόνες μεταξύ τους για τις εν λόγω πράξεις, οι οποίοι συχνά βασίζονται σε εθνικές πρακτικές ή στους ίδιους τους κανόνες του SEPA.

Η παρεχόμενη παρουσίαση της άμεσης χρέωσης βασίζεται στους κανόνες του SEPA.

Σχήμα 3 — Λειτουργία πληρωμής άμεσης χρέωσης

Οι φορείς των άμεσων χρεώσεων είναι ακριβώς οι ίδιοι με εκείνους στις μεταφορές πίστωσης (βλ. σημείο 2.2.1.).

Η κύρια διαφορά μεταξύ άμεσων χρεώσεων και μεταφορών πίστωσης έγκειται στο γεγονός ότι η εκκίνηση των άμεσων χρεώσεων διενεργείται από τον δικαιούχο, βάσει εντολής του πληρωτή. Δεν διενεργείται από τον πληρωτή.

Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών πραγματοποιείται ως εξής:

1. Με βάση την εντολή που έχει προηγουμένως δοθεί από τον πληρωτή, ο δικαιούχος υποβάλλει σειρά αιτήσεων άμεσης χρέωσης για τη μεταφορά χρηματικών ποσών από τον λογαριασμό του πληρωτή στον λογαριασμό του.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δημιουργεί την αίτηση και την αποστέλλει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή προς εκτέλεση.
3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ελέγχει τη διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών και την ακρίβεια των στοιχείων της αίτησης. Εάν τα επιβεβαιώσει, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή χρεώνει την πράξη άμεσης χρέωσης κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία.

Αυτά τα βήματα περιλαμβάνουν ήδη σχεδόν όλα τα υποχρεωτικά στοιχεία που πρέπει να υποβάλλονται στο CESOP. Στη συνέχεια ακολουθεί η φάση διακανονισμού κατά την οποία τα χρηματικά ποσά μεταφέρονται πραγματικά μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών (παρόμοια με τις μεταφορές πίστωσης):

4. Κατά την προβλεπόμενη ημερομηνία, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή χρεώνει στον λογαριασμό του πληρωτή τα προς μεταφορά χρηματικά ποσά.
5. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστώνει τον λογαριασμό του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής αμέσως μετά την πίστωση του εν λόγω ποσού στον πάροχο

υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, έτσι ώστε ο δικαιούχος να λάβει τα χρηματικά ποσά εντός της απαιτούμενης προθεσμίας.

Όσον αφορά τις μεταφορές πίστωσης, οι ανταλλαγές χρηματικών ποσών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών κατά την εκτέλεση του διακανονισμού αποτελούν χωριστή πράξη για τις δικές τους δραστηριότητες, η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.

2.2.3 Υπηρεσίες εμβασμάτων

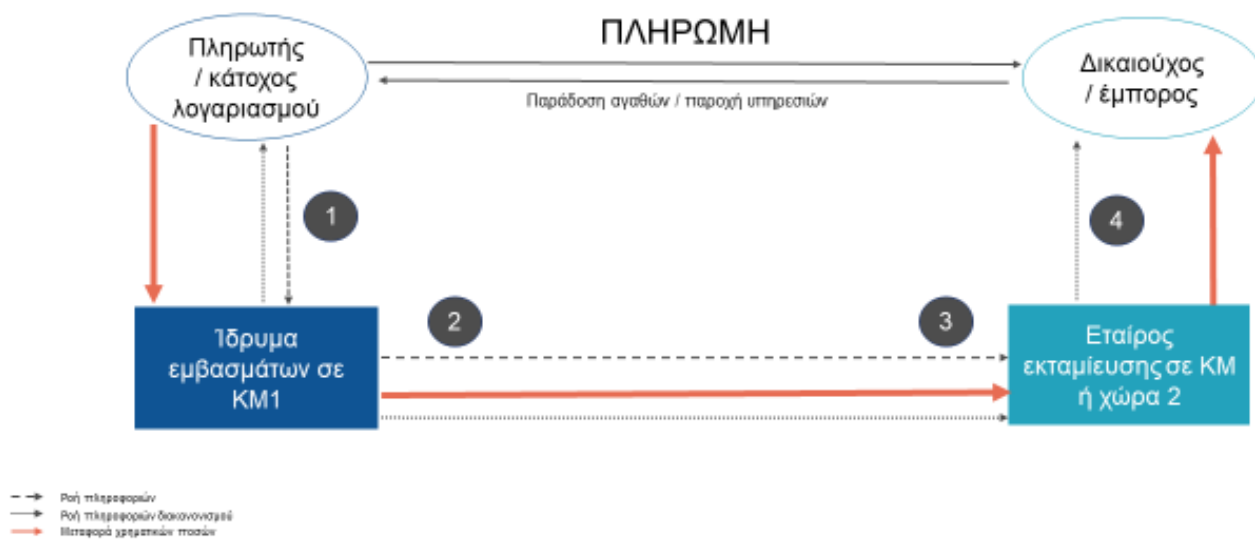
Τα εμβάσματα είναι μία από τις παλαιότερες μορφές μεταφοράς χρηματικών ποσών μεταξύ ατόμων. Σήμερα, αυτή η μέθοδος πληρωμής έχει αντικατασταθεί από άλλες μεθόδους, όπως η μεταφορά πίστωσης, η οποία προσφέρει παρόμοια λειτουργικά χαρακτηριστικά με μειωμένο κόστος και ταχύτερη εκτέλεση. Στην ΕΕ, αυτή η μέθοδος πληρωμής χρησιμοποιείται κυρίως για τις λεγόμενες πληρωμές «φίλων και συγγενών» μεταξύ πολιτών που αποστέλλουν χρήματα στο εξωτερικό. Ωστόσο, εξακολουθεί να χρησιμοποιείται εμπορικά σε άλλες χώρες και κατά συνέπεια εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.

Μια ιδιαιτερότητα των υπηρεσιών εμβασμάτων σε σύγκριση με άλλες μορφές πληρωμών είναι η δυνατότητα μεταφοράς χρηματικών ποσών χωρίς υφιστάμενο λογαριασμό πληρωμών για τον δικαιούχο. Παρότι τα σύγχρονα εμβάσματα προσφέρουν ορισμένες φορές τη δυνατότητα απευθείας αποστολής χρηματικών ποσών σε τραπεζικό λογαριασμό, εξακολουθεί να είναι δυνατή η αποστολή χρηματικών ποσών στο εξωτερικό μέσω εμβασμάτων χωρίς να χρειάζεται να εισαχθούν στοιχεία λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου. Αυτή η ιδιαιτερότητα δικαιολογεί την εισαγωγή του άρθρου 243δ παράγραφος 1 στοιχείο ε) στην οδηγία 2006/112/EK, το οποίο απαιτεί να διαβιβάζεται ο BIC ή άλλος μοναδικός κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου (στο εξής: εταίρος εκταμίευσης) όταν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου. Αυτές οι πληροφορίες επιτρέπουν στο σύστημα να ταυτοποιεί την οντότητα που λαμβάνει τα χρηματικά ποσά για λογαριασμό του δικαιούχου.

Οι υπηρεσίες εμβασμάτων περιλαμβάνουν γενικά δύο οντότητες:

- το ίδρυμα εμβασμάτων που χρησιμοποιείται από τον πληρωτή για τη μεταφορά χρηματικών ποσών στον δικαιούχο·
- τον εταίρο εκταμίευσης, ο οποίος είναι ένα δεύτερο ίδρυμα εμβασμάτων που λαμβάνει τα κεφάλαια και τα διαθέτει στον δικαιούχο.

Σχήμα 4 — Λειτουργία πληρωμής υπηρεσιών εμβασμάτων

Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών επισημαίνεται με τους μπλε αριθμούς και πραγματοποιείται ως εξής:

1. Ο πληρωτής υποβάλλει αίτηση για υπηρεσία εμβασμάτων παρέχοντας στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τα στοιχεία του δικαιούχου και της συναλλαγής.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή (ίδρυμα εμβασμάτων) δημιουργεί τη συναλλαγή και τη διαβιβάζει στον εταίρο εκταμίευσης σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα ή τρίτο έδαφος.
3. Ο εταίρος εκταμίευσης (πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου) ελέγχει και επαληθεύει τα δεδομένα της αίτησης.
4. Ο εταίρος εκταμίευσης θέτει τα χρήματα στη διάθεση του δικαιούχου.

2.2.4 Πληρωμή με κάρτα

Οι πληρωμές με κάρτα είναι πιθανώς η πλέον διαδεδομένη μορφή πληρωμής για τις συναλλαγές ηλεκτρονικού εμπορίου στην Ευρώπη. Παρότι υπόκεινται επίσης σε νομοθετική εποπτεία, οι λεπτομέρειες των κανόνων που εφαρμόζονται στις ανταλλαγές δεδομένων για την επεξεργασία των πληρωμών με κάρτα καθορίζονται στα διάφορα εγχειρίδια κανόνων που έχουν θεσπίσει οι πάροχοι του συστήματος καρτών. Μολονότι κάθε πάροχος του συστήματος είναι ελεύθερος να θεσπίζει τους δικούς του κανόνες, η αγορά εξακολουθεί να είναι σε μεγάλο βαθμό τυποποιημένη μέσω της χρήσης διαφορετικών προτύπων, όπως ο «τόμος»⁷, ένα έγγραφο που συντάχθηκε από την Ευρωπαϊκή Ομάδα Φορέων Έκδοσης Κάρτας, το οποίο καθορίζει τους κανόνες που ισχύουν για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στις πληρωμές με κάρτα εντός του χώρου SEPA, ή τα πρότυπα EMVco⁸.

Γενικά, στην επεξεργασία των πληρωμών με κάρτα συμμετέχουν τρεις βασικοί φορείς:

⁷ <https://www.e-csg.eu/scs-volume-v9>

⁸ <https://www.emvco.com/document-search/>

- Ο πάροχος του συστήματος καρτών καταρτίζει το εγχειρίδιο κανόνων που ισχύει για την κάρτα. Ο πάροχος του συστήματος καρτών μπορεί να είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εάν διανέμει ο ίδιος τις κάρτες ή παρέχει άλλες υπηρεσίες πληρωμών που συνδέονται με την κάρτα (όπως αποδοχή πράξεων πληρωμής). Αυτό συμβαίνει συνήθως σε ένα τριμερές σύστημα καρτών όπου ο πάροχος του συστήματος καρτών ενεργεί τόσο ως εκδότης της κάρτας όσο και ως εμπορικός αποδέκτης. Από την άλλη πλευρά, τα τετραμερή συστήματα καρτών συνήθως συνεπάγονται ότι ο πάροχος του συστήματος καρτών δεν παρέχει υπηρεσίες πληρωμών και συνεπώς δεν είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.
- Ο εκδότης της κάρτας είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που είναι υπεύθυνος για την παροχή της κάρτας πληρωμής (χρεωστική ή πιστωτική κάρτα) στον πληρωτή και για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής για λογαριασμό του.
- Ο εμπορικός αποδέκτης είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που είναι υπεύθυνος για την αποδοχή των διαφόρων πράξεων πληρωμής για λογαριασμό του δικαιούχου. Ο εμπορικός αποδέκτης αθροίζει όλες τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται εντός ενός χρονικού διαστήματος και αποστέλλει το ενοποιημένο ποσό στον δικαιούχο σε τακτική βάση.

Οι πάροχοι τεχνικών υπηρεσιών είναι οντότητες που έχουν συνάψει συμβάσεις με αποδέκτες καρτών ή εμπόρους για την παροχή των υπηρεσιών που είναι αναγκαίες για την επεξεργασία των πληρωμών με κάρτα. Μία από τις σημαντικότερες υπηρεσίες είναι η παροχή τερματικού ή ειδικής ιστοσελίδας που μπορεί να καταγράφει τα στοιχεία της κάρτας και να κινεί τη διαδικασία πληρωμής (φορέας εκκίνησης πληρωμών). Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι εν λόγω πάροχοι τεχνικών υπηρεσιών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της PSD2 βάσει του άρθρου 3 στοιχείο ι), εφόσον δεν περιέρχονται στην κατοχή τους τα προς μεταφορά χρηματικά ποσά. Συνεπώς, οι εν λόγω πάροχοι δεν θεωρούνται πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποβολής στοιχείων.

Σημ.: Ο αριθμός των φορέων στις συναλλαγές με κάρτα μπορεί να αυξηθεί με βάση τον αριθμό των μεσαζόντων. Είναι σύνηθες οι αποδέκτες να χρησιμοποιούν πρόσθετους μεσαζόντες για την επεξεργασία τμημάτων της πράξης πληρωμής ή για την προσφορά πολλαπλών μεθόδων πληρωμής στον έμπορο. Παρότι το σύστημα μπορεί να διαφέρει στην πράξη, οι θεμελιώδεις αρχές που επισημαίνονται παραμένουν εφαρμοστέες και τα στοιχεία που πρέπει πάντα να ανταλλάσσονται μεταξύ του αποδέκτη και του εκδότη παραμένουν τα ίδια.

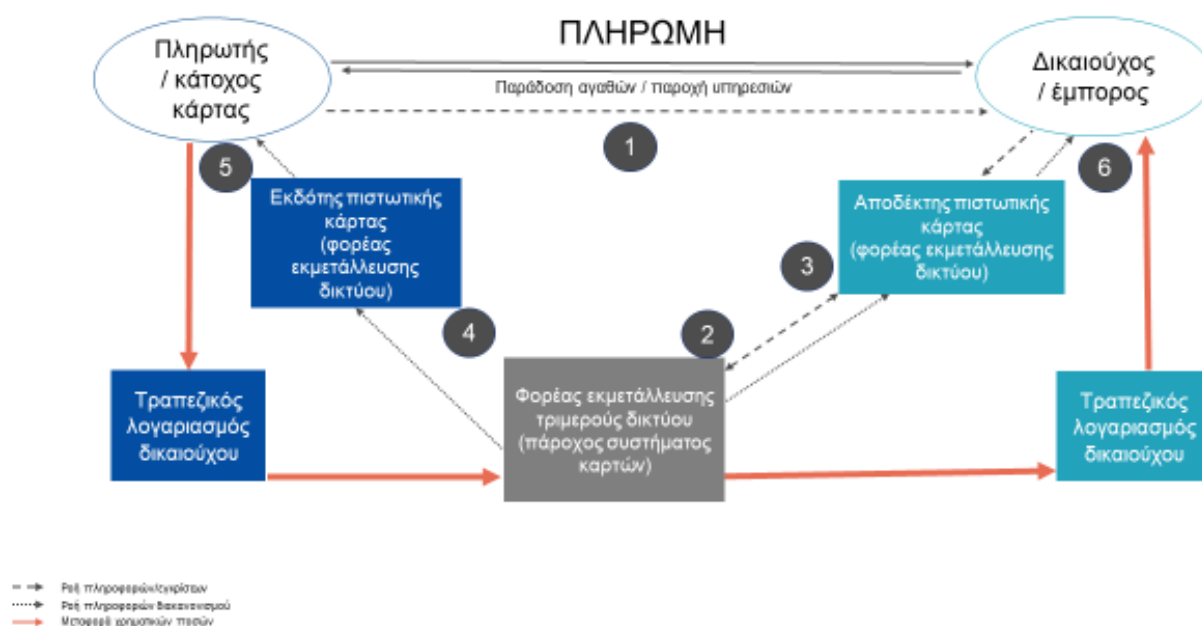
Οι πληρωμές με κάρτα μπορούν να υποδιαιρεθούν σε δύο κατηγορίες: τριμερή συστήματα καρτών και τετραμερή συστήματα καρτών. Στην περίπτωση των τριμερών πληρωμών με κάρτα, οι πάροχοι συστημάτων καρτών ενεργούν τόσο ως εκδότης όσο και ως αποδέκτης και συνδέονται άμεσα με τον πληρωτή και τον δικαιούχο. Από την άλλη πλευρά, στο πλαίσιο των τετραμερών πληρωμών με κάρτα οι λειτουργίες του εκδότη της κάρτας και του αποδέκτη της κάρτας πρέπει να είναι χωριστές: η μία να συνδέεται με τον πληρωτή και η άλλη με τον δικαιούχο.

Στο ακόλουθο υποτίμημα περιγράφεται λεπτομερώς καθένας από αυτούς τους δύο τύπους πληρωμών με κάρτα.

2.2.4.1 Τριμερές σύστημα καρτών

Σε ένα τριμερές σύστημα καρτών, οι ρόλοι του παρόχου του συστήματος, του εκδότη της κάρτας και του εμπορικού αποδέκτη εκτελούνται όλοι από τον πάροχο του συστήματος. Συνεπώς, ο πάροχος του συστήματος βρίσκεται στο επίκεντρο αυτού του σχήματος, καθώς έχει άμεση σχέση τόσο με τον πληρωτή όσο και με τον δικαιούχο. Εφεξής ο πάροχος του συστήματος, καθώς είναι ο εκδότης και ο αποδέκτης των καρτών, θα είναι πάντα η κύρια αναφερόμενη οντότητα και θα αναφέρει τόσο τις πληρωμές εντός της ΕΕ όσο και τις πληρωμές εκτός της ΕΕ.

Σχήμα 5 — Λειτουργία τριμερούς πληρωμής με κάρτα

Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών πραγματοποιείται ως εξής:

1. Ο πληρωτής διενεργεί την εκκίνηση της πληρωμής παρέχοντας τα στοιχεία της κάρτας του σε διαδικτυακή διεπαφή που συνδέεται με τον ιστότοπο του δικαιούχου.
2. Μόλις ο πληρωτής υποβάλει επιτυχώς τα στοιχεία της κάρτας του, ο φορέας εκκίνησης της πληρωμής διαβιβάζει τα εν λόγω δεδομένα στον πάροχο του συστήματος καρτών που ενεργεί τόσο ως αποδέκτης όσο και ως εκδότης. Χρησιμοποιώντας αυτές τις πληροφορίες, ο πάροχος του συστήματος καρτών ελέγχει τα δεδομένα που λαμβάνει και επιβεβαιώνει ότι είναι ορθά καθώς και ότι ο πληρωτής διαθέτει επαρκή χρηματικά ποσά για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής.
3. Ο πάροχος του συστήματος καρτών εγκρίνει τη συναλλαγή και αποστέλλει την επιβεβαίωση στον δικαιούχο.

Μετά τα στάδια αυτά που αντιστοιχούν στη διαδικασία έγκρισης, ξεκινά η φάση του διακανονισμού:

4. Δεδομένου ότι ο πάροχος του συστήματος καρτών έχει καλύψει τα έξοδα του πληρωτή μέσω πιστωτικού ορίου, ζητεί από τον πληρωτή να επιστρέψει τα ποσά που έχουν προκαταβληθεί μέσω δήλωσης όλων των συναλλαγών που εκτελέστηκαν (κατά κανόνα για περίοδο ενός μηνός).
5. Ο πληρωτής επιστρέφει την πίστωσή του αποστέλλοντας χρηματικά ποσά στον πάροχο του συστήματος καρτών. Αυτή η μεταφορά χρηματικών ποσών γενικά λαμβάνει τη μορφή μεταφοράς πίστωσης από τον πληρωτή στον πάροχο του συστήματος καρτών, ο οποίος ενεργεί ως δικαιούχος για την εν λόγω πληρωμή.
6. Ο πάροχος του συστήματος καρτών πιστώνει τακτικά τον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου με το συγκεντρωτικό ποσό όλων των συναλλαγών που εκτέλεσε για ένα χρονικό διάστημα. Η εν λόγω πληρωμή αντιστοιχεί επίσης σε μεταφορά πίστωσης από τον πάροχο του συστήματος καρτών στον δικαιούχο.

Σημ.: Όπως επισημαίνεται στο γράφημα, οι τριμερείς πληρωμές με κάρτα περιλαμβάνουν γενικά άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (όπως τράπεζες) για τη χρηματοδότηση του πιστωτικού ορίου της κάρτας ή για τη λήψη των χρηματικών ποσών από τον εμπορικό αποδέκτη. Για τους εν λόγω παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, οι συναλλαγές θεωρούνται ως πληρωμή προς τον εκδότη της κάρτας (για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή) ή ως συναλλαγή από τον εμπορικό αποδέκτη προς τον δικαιούχο (για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου). Οι εν λόγω συναλλαγές, παρότι διαφέρουν από εκείνες μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και θα πρέπει να αναφέρονται είτε με τον εκδότη της κάρτας ως δικαιούχο είτε με τον εμπορικό αποδέκτη ως πληρωτή. Πράγματι, δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 3 στοιχείο ιγ) της PSD2 για συναλλαγές μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για τις δικές τους δραστηριότητες, δεδομένου ότι δεν εξυπηρετούν τις δραστηριότητες των εμπλεκόμενων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, αλλά αποτελούν μέρος της συμφωνίας μεταξύ του πληρωτή/δικαιούχου και του εκδότη / εμπορικού αποδέκτη της κάρτας.

2.2.4.2 Τετραμερές σύστημα καρτών

Παρότι ακολουθούν τις ίδιες βασικές αρχές, τα τετραμερή συστήματα καρτών διαφέρουν από τα τριμερή συστήματα καρτών, καθώς ο πάροχος του συστήματος καρτών, ο εκδότης της κάρτας και ο εμπορικός αποδέκτης είναι διαφορετικές οντότητες. Συνεπώς, ο πάροχος του συστήματος καρτών διαδραματίζει γενικά λιγότερο ενεργό ρόλο στην πράξη πληρωμής και περιορίζεται στη θέσπιση των κανόνων και στην παροχή της υποδομής για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αποδέκτη και εκδότη. Δεδομένου ότι δεν εκδίδει το ίδιο την κάρτα ούτε αποδέχεται συναλλαγές, το σύστημα καρτών δεν παρέχει υπηρεσίες πληρωμών και δεν είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών βάσει της PSD2. Συνεπώς, δεν υπόκειται στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Ο ρόλος του εκδότη της κάρτας μπορεί να ποικίλλει σε μεγάλο βαθμό στις διάφορες περιπτώσεις: μερικές φορές το πιστωτικό ίδρυμα του πληρωτή είναι εκείνο που αναλαμβάνει επίσης τον ρόλο του εκδότη της κάρτας και παρέχει στον πληρωτή την κάρτα. Σε άλλες περιπτώσεις, πρόκειται για ειδικό ίδρυμα του οποίου μοναδικός σκοπός είναι η παροχή πιστωτικών/χρεωστικών καρτών.

Το ίδιο ισχύει επίσης για τον ρόλο του αποδέκτη, τον οποίο μερικές φορές μπορεί να αναλαμβάνει απευθείας το πιστωτικό ίδρυμα του δικαιούχου. Στις περισσότερες περιπτώσεις, αυτός ο ρόλος ασκείται από ειδικευμένες οντότητες που ονομάζονται εμπορικοί αποδέκτες.

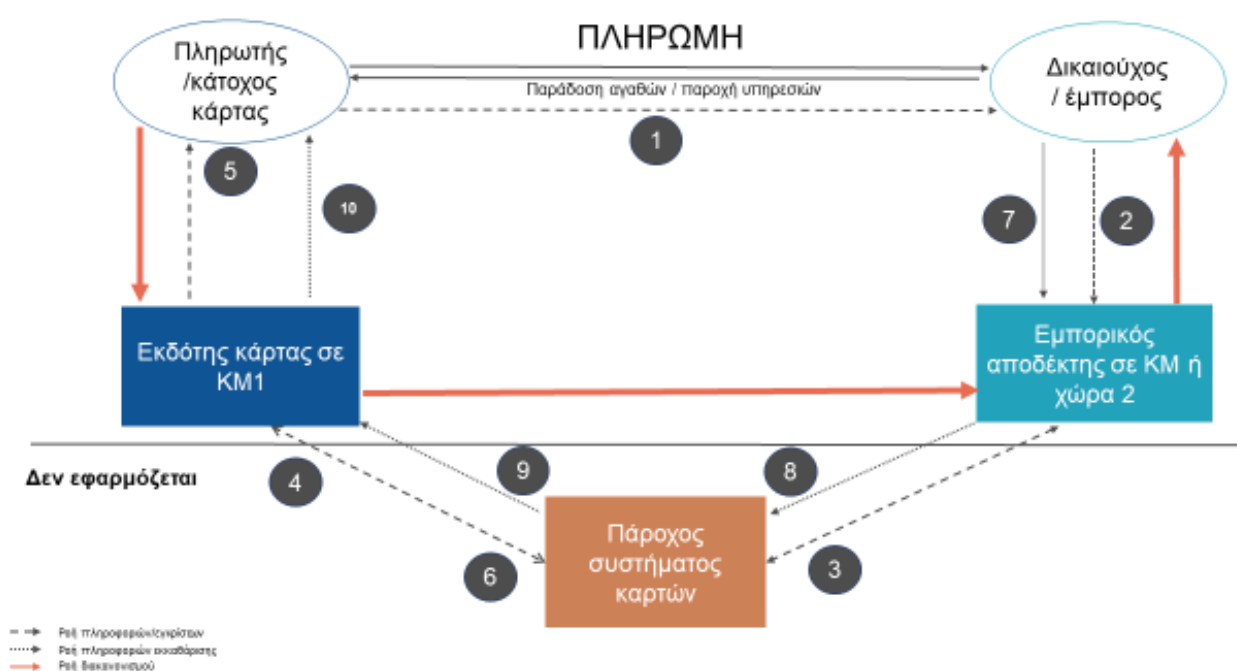
Γενικά, η επεξεργασία μιας πληρωμής με κάρτα περιλαμβάνει τρία βασικά στάδια:

1. **Έγκριση:** Η διαδικασία έγκρισης προβλέπεται για την ενίσχυση της ασφάλειας, την ευκολότερη εξακρίβωση της ταυτότητας και για να επιβεβαιώνει ο εκδότης στον έμπορο ότι η κάρτα και η προτεινόμενη συναλλαγή είναι έγκυρες. Η διαδικασία έγκρισης είναι σημαντική για τον προσδιορισμό των υποχρεώσεων μεταξύ του εκδότη και του αποδέκτη σύμφωνα με τους κανόνες του συστήματος καρτών. Ωστόσο, δεν απαιτούν όλες οι συναλλαγές με κάρτα την προηγούμενη ηλεκτρονική έγκριση προς τον εκδότη. Η έγκριση μπορεί επίσης να δοθεί κατά την επαφή του μικροκυκλώματος της κάρτας με το τερματικό (έγκριση εκτός σύνδεσης), κάτι που είναι σύνηθες π.χ. σε ανέπαφα περιβάλλοντα, μαζική διαμετακόμιση κ.λπ. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να μην υπάρξει καμία έγκριση, αλλά να αποσταλεί η συναλλαγή ούτως ή άλλως για εκκαθάριση από τον έμπορο ή τον αποδέκτη, με κίνδυνο/ευθύνη του ίδιου του εμπορίου.
2. **Εκκαθάριση:** Στο τέλος της εργάσιμης ημέρας, ο δικαιούχος αποστέλλει ένα αρχείο δέσμης με τις τελικές συναλλαγές που λαμβάνονται στο τερματικό / στην ιστοσελίδα του δικαιούχου. Ο αποδέκτης «επανασυσκευάζει» τις πληροφορίες μέσω δικτύου καρτών και τις αποστέλλει μαζί με τις συναλλαγές που έχουν ληφθεί από άλλους εμπόρους που είναι πελάτες του αποδέκτη ως μεγάλα αρχεία δέσμης στα αντίστοιχα δίκτυα καρτών. Το δίκτυο καρτών «επανασυσκευάζει»

τις πληροφορίες και τις αποστέλλει στους διάφορους εκδότες των καρτών, οι οποίοι λαμβάνουν καθημερινά αρχεία δέσμης με όλες τις συναλλαγές που λαμβάνονται μέσω δικτύου καρτών. Η εκκαθάριση είναι μια ροή διαδοχικών ενεργειών, στην οποία βασίζονται οι τρεις διακανονισμοί.

3. **Διακανονισμός:** υπάρχουν τρεις διακανονισμοί που προκύπτουν από τις συναλλαγές με κάρτα, οι οποίοι βασίζονται μεν όλοι στις πληροφορίες εκκαθάρισης αλλά είναι χωριστοί και ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλο, και μπορούν να πραγματοποιηθούν με οποιαδήποτε χρονική σειρά:
 - α) Διακανονισμός από τον αποδέκτη στον έμπορο
 - β) Διακανονισμός από τον εκδότη στον αποδέκτη
 - γ) Διακανονισμός από τον κάτοχο της κάρτας στον εκδότη (χρέωση από τον εκδότη του λογαριασμού πληρωμών του κατόχου της κάρτας)

Σχήμα 6 — Λειτουργία τετραμερούς πληρωμής με κάρτα

Στο σχήμα, τα πρώτα βήματα αντιπροσωπεύουν τη ροή της έγκρισης και την απάντηση του εκδότη της κάρτας:

1. Ο πληρωτής παρέχει τα στοιχεία της οικείας κάρτας πληρωμής σε διαδικτυακή διεπαφή που συνδέεται με τον ιστότοπο του δικαιούχου. Μ' αυτή την ενέργεια ξεκινά η διαδικασία πληρωμής.
2. Χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες της κάρτας που παρέχει ο πληρωτής, το τερματικό του δικαιούχου διαβιβάζει τις πληροφορίες στον αποδέκτη.
3. Χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στην κάρτα, ο εμπορικός αποδέκτης διαβιβάζει αυτές τις πληροφορίες στον πάροχο του συστήματος καρτών.
4. Χρησιμοποιώντας πάντα τα διαβιβαζόμενα δεδομένα, ο πάροχος του συστήματος καρτών ταυτοποιεί τον εκδότη της κάρτας και του διαβιβάζει το μήνυμα έγκρισης.
5. Ο εκδότης της κάρτας λαμβάνει την αίτηση έγκρισης που περιέχει τα στοιχεία της κάρτας και της συναλλαγής. Ελέγχει αν όλα τα στοιχεία είναι ορθά και ότι ο πληρωτής διαθέτει επαρκή κεφάλαια.

6. Ο εκδότης της κάρτας επιστρέφει ένα απαντητικό μήνυμα, θετικό ή αρνητικό, για να επικυρώσει ή να απορρίψει τη συναλλαγή. Αυτό το απαντητικό μήνυμα ακολουθεί τα ίδια βήματα με την αρχική αίτηση με αντίστροφη σειρά.

Μετά την έγκριση της συναλλαγής (ή την αποστολή για εκκαθάριση εάν δεν υπάρχει έγκριση), τα επόμενα βήματα καλύπτουν τη διαδικασία εκκαθάρισης:

7. Το τερματικό του δικαιούχου αποστέλλει στον εμπορικό αποδέκτη, στο τέλος της εργάσιμης ημέρας, αρχείο δέσμης με όλες τις πράξεις πληρωμής που έλαβε ο δικαιούχος κατά τη διάρκεια της ημέρας.
8. Οι εν λόγω πληροφορίες συνδυάζονται από τον εμπορικό αποδέκτη για όλες τις πληρωμές που πραγματοποιούνται μέσω συγκεκριμένου συστήματος καρτών. Στη συνέχεια ο εμπορικός αποδέκτης αποστέλλει αυτά τα νέα αρχεία δέσμης στον πάροχο του συστήματος καρτών.
9. Χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στο αρχείο δέσμης, ο πάροχος του συστήματος καρτών διαχωρίζει το αρχείο ανά εκδότη κάρτας και αποστέλλει τις πληροφορίες σχετικά με τις πληρωμές που αφορούν κάθε εκδότη κάρτας.
10. Μόλις λάβει αυτές τις πληροφορίες, ο εκδότης τις διαχωρίζει για κάθε κάτοχο κάρτας και τον ενημερώνει για την ευθύνη του.

Τέλος, μόλις ολοκληρωθεί η εκκαθάριση, ξεκινά η φάση του διακανονισμού και πραγματοποιείται με οποιαδήποτε σειρά.

Σημ.: Παρόμοια με τις τριμερείς πληρωμές με κάρτα, οι τετραμερείς πληρωμές με κάρτα περιλαμβάνουν συχνά άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (όπως τράπεζες) για τη χρηματοδότηση του πιστωτικού ορίου της κάρτας ή για τη λήψη των χρηματικών ποσών από τον εμπορικό αποδέκτη. Για τους εν λόγω παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, οι συναλλαγές θεωρούνται ως πληρωμή προς τον εκδότη της κάρτας (για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή) ή ως συναλλαγή από τον εμπορικό αποδέκτη προς τον δικαιούχο (για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου). Οι εν λόγω συναλλαγές, παρότι διαφέρουν από εκείνες μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και θα πρέπει να αναφέρονται είτε με τον εκδότη της κάρτας ως δικαιούχο είτε με τον εμπορικό αποδέκτη ως πληρωτή. Πράγματι, δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 3 στοιχείο ιγ) της PSD2 για συναλλαγές μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για τις δικές τους δραστηριότητες, δεδομένου ότι δεν εξυπηρετούν τις δραστηριότητες των εμπλεκόμενων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, αλλά αποτελούν μέρος της συμφωνίας μεταξύ του πληρωτή/δικαιούχου και του εκδότη / εμπορικού αποδέκτη της κάρτας.

2.2.5 Ηλεκτρονικό χρήμα

Το ηλεκτρονικό χρήμα αποτελεί πιθανώς την πλέον πρόσφατη μέθοδο μεταφοράς χρηματικών ποσών μεταξύ λογαριασμών πληρωμών. Το ηλεκτρονικό χρήμα προσφέρει πολλά πλεονεκτήματα σε σύγκριση με τις παραδοσιακές μεθόδους πληρωμής, όπως η ταχύτητα των συναλλαγών, οι χαμηλές προμήθειες και η προστασία των χρηματοοικονομικών δεδομένων. Ο τομέας του ηλεκτρονικού χρήματος ρυθμίζεται βάσει της οδηγίας για το ηλεκτρονικό χρήμα (στο εξής: EMD)⁹ καθώς και της PSD2, δεδομένου ότι τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών.

⁹ Οδηγία 2009/110/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK (EE L 267 της 10.10.2009, σ. 7).

Μολονότι η EMD θεσπίζει τους βασικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον τομέα, κάθε πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος έχει τη διακριτική ευχέρεια να δημιουργήσει το δικό του σύστημα και τη δική του μέθοδο επεξεργασίας των πληρωμών. Συνεπώς, η αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων παρόχων ηλεκτρονικού χρήματος είναι περιορισμένη και είναι απαραίτητο ο πληρωτής και ο δικαιούχος να είναι εγγεγραμμένοι αμφότεροι στον ίδιο πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικού χρήματος για να εκτελούν ή να λαμβάνουν πληρωμές μέσω του εν λόγω παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος.

Αυτή η έλλειψη τυποποίησης στη λειτουργία του τομέα καθιστά αδύνατη την κάλυψη όλων των υφιστάμενων και μελλοντικών επιχειρηματικών μοντέλων. Ωστόσο, παρά τη μεγάλη αυτή ποικιλία παρεχόμενων υπηρεσιών, ο τομέας του ηλεκτρονικού χρήματος μπορεί να διαχωριστεί σε δύο βασικά επιχειρηματικά μοντέλα: το ηλεκτρονικό πορτοφόλι και το ηλεκτρονικό κουπόνι.

Σημ.: Όπως συμβαίνει με τις πληρωμές με κάρτα και τις αγορές, οι πληρωμές ηλεκτρονικού χρήματος περιλαμβάνουν γενικά άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών (όπως τράπεζες) για τη χρηματοδότηση του λογαριασμού ηλεκτρονικού χρήματος ή την ανάληψη χρηματικών ποσών από αυτόν. Γι' αυτούς τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, οι συναλλαγές θεωρούνται ως πληρωμή προς ή από τον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος. Οι εν λόγω συναλλαγές, παρότι διαφέρουν από εκείνες μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και θα πρέπει να αναφέρονται με τον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος ως πληρωτή ή ως δικαιούχο. Πράγματι, δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 3 στοιχείο ιγ) της PSD2 για συναλλαγές μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για τις δικές τους δραστηριότητες, δεδομένου ότι δεν εξυπηρετούν τις δραστηριότητες των εμπλεκόμενων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, αλλά αποτελούν μέρος της συμφωνίας μεταξύ του πληρωτή/δικαιούχου και του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος.

2.2.5.1 Ηλεκτρονικό πορτοφόλι

Στο ηλεκτρονικό πορτοφόλι, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών προσφέρουν στον πληρωτή ένα είδος εικονικού πορτοφολιού ή ηλεκτρονικού πορτοφολιού, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πληρωμή αγαθών ή υπηρεσιών. Χρηματοδοτείται με διάφορες μεθόδους πληρωμής, όπως οι πληρωμές με κάρτα, οι μεταφορές πίστωσης, ακριβώς όπως ένα φυσικό πορτοφόλι με φυσική κάρτα. Τα χρηματικά ποσά που μεταφέρονται στο ηλεκτρονικό πορτοφόλι μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση πληρωμών στην υποδομή του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος. Η χρηματοδότηση του ηλεκτρονικού πορτοφολιού μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε εκ των προτέρων είτε ταυτόχρονα με τη συναλλαγή ηλεκτρονικού χρήματος.

Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στον πληρωτή, ο πάροχος ηλεκτρονικού πορτοφολιού προσφέρει επίσης υπηρεσίες πληρωμών στον δικαιούχο, ο οποίος πρέπει επίσης να είναι εγγεγραμμένος στα συστήματα του παρόχου ηλεκτρονικού πορτοφολιού για να λαμβάνει πληρωμές μέσω ηλεκτρονικού χρήματος. Επομένως, ο πάροχος ηλεκτρονικού πορτοφολιού έχει άμεση σχέση τόσο με τον πληρωτή όσο και με τον δικαιούχο και, συνεπώς, αποτελεί τον βασικό παράγοντα της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Όπως έχει ήδη εξηγηθεί, μολονότι άλλοι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών συμμετέχουν επίσης σε πληρωμές μέσω ηλεκτρονικού χρήματος, ενεργούν μόνο ως πηγές χρηματοδότησης για το ηλεκτρονικό πορτοφόλι ή ως προορισμός για την ανάληψη χρηματικών ποσών. Δεν έχουν καμία συμμετοχή στην πληρωμή ηλεκτρονικού χρήματος μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, την οποία διαχειρίζεται αποκλειστικά ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος.

Σχήμα 7 — Λειτουργία πληρωμής ηλεκτρονικού πορτοφολιού

Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών πραγματοποιείται ως εξής:

1. Ο πληρωτής διενεργεί την εκκίνηση της συναλλαγής ηλεκτρονικού χρήματος παρέχοντας τα στοιχεία του ηλεκτρονικού λογαριασμού του στην ιστοσελίδα του δικαιούχου.
2. Ο πάροχος ηλεκτρονικού πορτοφολιού λαμβάνει τα στοιχεία της συναλλαγής και επιβεβαιώνει την εγκυρότητά της. Σ' αυτή την περίπτωση, ο πάροχος του ηλεκτρονικού πορτοφολιού μεταφέρει τα χρηματικά ποσά από τον ηλεκτρονικό λογαριασμό του πληρωτή στον ηλεκτρονικό λογαριασμό του δικαιούχου.

Μόλις γίνει αυτό, ολοκληρώνεται η μεταφορά χρηματικών ποσών στα συστήματα του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος και δεν απαιτείται διακανονισμός, δεδομένου ότι ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος είναι ο μοναδικός παράγοντας που συμμετέχει στην πράξη πληρωμής. Ωστόσο, εάν ο λογαριασμός ηλεκτρονικού χρήματος του πληρωτή δεν έχει χρηματοδοτηθεί, είναι αναγκαίο ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος να ζητήσει και να διακανονίσει τα εν λόγω χρηματικά ποσά από τις πηγές χρηματοδότησης που έχει καταχωρίσει ο πληρωτής πριν από την εκτέλεση της πληρωμής ηλεκτρονικού χρήματος:

3. Ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος χρησιμοποιεί τα δεδομένα που παρέχει ο πληρωτής κατά την εγγραφή του για να ζητήσει μεταφορά χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που είναι υπεύθυνος για την πηγή χρηματοδότησης του πληρωτή (για παράδειγμα, μεταφορά πίστωσης ή πληρωμή με κάρτα). Μ' αυτόν τον τρόπο δημιουργείται χωριστή συναλλαγή μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου ηλεκτρονικού πορτοφολιού ως δικαιούχου.
4. Ομοίως, ο δικαιούχος μπορεί να αποφασίσει να αποσύρει τα χρηματικά ποσά από τον οικείο λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος και να τα μεταφέρει στον τραπεζικό του λογαριασμό ή σε άλλον λογαριασμό πληρωμών. Συνεπώς, αυτό δημιουργεί μια άλλη συναλλαγή στην οποία ο πάροχος του ηλεκτρονικού πορτοφολιού είναι ο πληρωτής και ο έμπορος είναι ο δικαιούχος. Αυτή η χωριστή συναλλαγή θα πρέπει να αναφέρεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου (δηλαδή την τράπεζά του).

2.2.5.2 Ηλεκτρονικό κουπόνι

Τα ηλεκτρονικά κουπόνια διαφέρουν από το ηλεκτρονικό πορτοφόλι, καθώς δεν δημιουργούν ένα ηλεκτρονικό πορτοφόλι, αλλά επικεντρώνονται στη δημιουργία μιας ενιαίας ηλεκτρονικής μορφής πληρωμής, η οποία συχνά λαμβάνει τη μορφή προπληρωμένων καρτών. Αυτές οι κάρτες διατίθενται προς πώληση από επιλεγμένους διανομείς/λιανεμπόρους και επιτρέπουν στον πληρωτή να εκτελεί πληρωμές μέσω της υποδομής του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος χωρίς να χρειάζεται να περιλαμβάνει χρηματοοικονομικές πληροφορίες. Συνεπώς, σε αντίθεση με το ηλεκτρονικό πορτοφόλι, οι πάροχοι ηλεκτρονικών κουπονιών δεν έχουν άμεση σχέση με τον πληρωτή και δεν απαιτούν την εγγραφή του στα συστήματά τους για τη χρήση των υπηρεσιών. Συνήθως αρκεί η χρήση του ηλεκτρονικού κουπονιού που αγόρασε ο πληρωτής από τον λιανέμπορο του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος. Στην περίπτωση των ηλεκτρονικών κουπονιών, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος έχει άμεση σχέση μόνο με τον δικαιούχο, ο οποίος εξακολουθεί να χρειάζεται ηλεκτρονικό λογαριασμό για τη λήψη πληρωμών.

Σχήμα 8 — Λειτουργία πληρωμής με ηλεκτρονικά κουπόνια

Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών πραγματοποιείται ως εξής:

1. Ο πληρωτής διενεργεί την εκκίνηση της συναλλαγής ηλεκτρονικού χρήματος εισάγοντας τα στοιχεία του ηλεκτρονικού κουπονιού του στον ιστότοπο του εμπόρου.
2. Ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος επικυρώνει τις πληροφορίες που παρέχει ο πληρωτής και επιβεβαιώνει τη συναλλαγή. Στη συνέχεια, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος πιστώνει το ποσό της συναλλαγής στον ηλεκτρονικό λογαριασμό του δικαιούχου.

Μόλις γίνει αυτό, ολοκληρώνεται η μεταφορά χρηματικών ποσών στον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος και δεν απαιτείται διακανονισμός, δεδομένου ότι ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος είναι ο μοναδικός παράγοντας που συμμετέχει στην πράξη πληρωμής. Ωστόσο, υπάρχει σειρά άλλων πράξεων που πραγματοποιούνται γενικά εκτός των συστημάτων του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος:

3. Ο πληρωτής αγοράζει ηλεκτρονικό κουπόνι από επιλεγμένο διανομέα ο οποίος έχει εξουσιοδοτηθεί από τον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος να διανέμει τις μεθόδους πληρωμής

του. Ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος γνωρίζει ότι ένα κουπόνι έχει πωληθεί σε δεδομένη τοποθεσία. Όταν αγοράζει το ηλεκτρονικό κουπόνι, ο πληρωτής εκτελεί συνήθως μια πράξη πληρωμής για να πληρώσει τον λιανέμπορο για το ηλεκτρονικό κουπόνι. Ανάλογα με το επιχειρηματικό μοντέλο που χρησιμοποιείται, αυτά τα χρηματικά ποσά μεταφέρονται στον λιανέμπορο ή απευθείας στον πάροχο του ηλεκτρονικού κουπονιού. Και στις δύο περιπτώσεις, υπάρχει διαφορετική συναλλαγή (η οποία πραγματοποιείται προτού ο πληρωτής χρησιμοποιήσει το ηλεκτρονικό κουπόνι για την πληρωμή αγαθών ή υπηρεσιών) στην οποία ο λιανοπωλητής ή ο πάροχος ηλεκτρονικού κουπονιού είναι ο δικαιούχος.

4. Ομοίως, όπως και στην περίπτωση των ηλεκτρονικών πορτοφολιών, ο δικαιούχος μπορεί να αποφασίσει να αποσύρει τα χρηματικά ποσά από τον οικείο λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος. Συνεπώς, αυτό δημιουργεί μια άλλη συναλλαγή στην οποία ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος είναι ο πληρωτής και ο έμπορος είναι ο δικαιούχος. Αυτή η χωριστή συναλλαγή θα πρέπει να αναφέρεται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

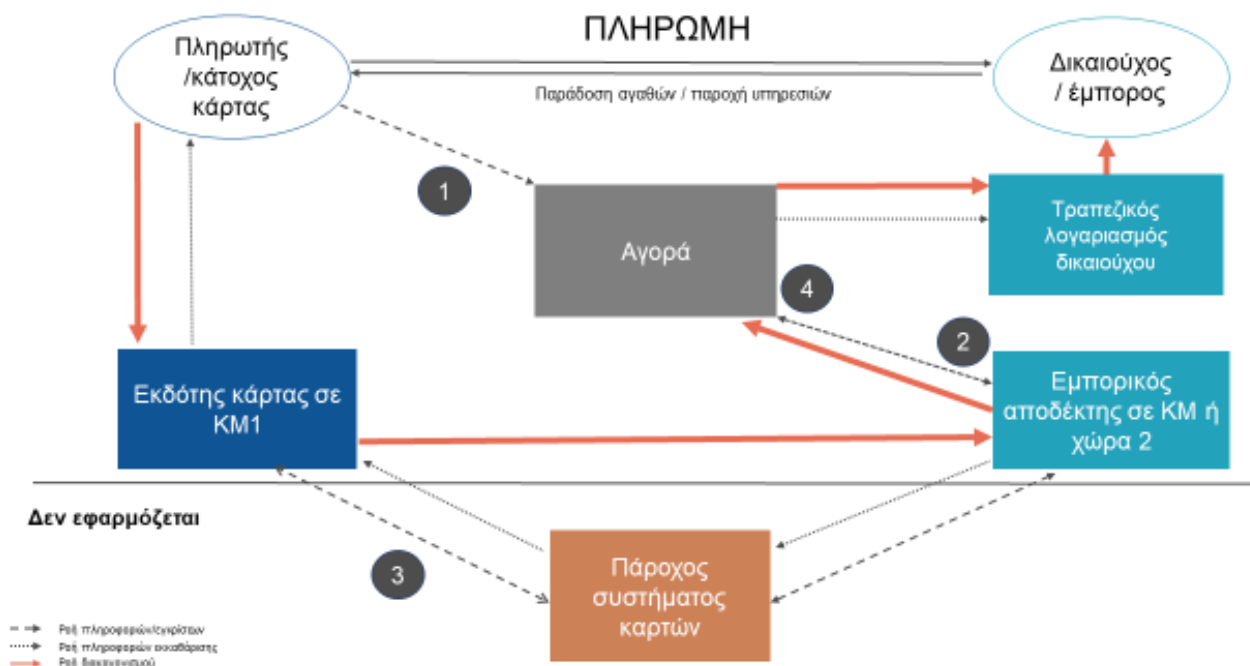
2.2.6 Η περίπτωση των αγορών και των μεσαζόντων που εισπράττουν χρηματικά ποσά στο όνομά τους

Παρότι δεν αποτελεί από μόνη της μέθοδο πληρωμής, η περίπτωση των αγορών και των μεσαζόντων μπορεί να αλλάξει τον τρόπο ανταλλαγής των δεδομένων στο πλαίσιο μιας συγκεκριμένης πληρωμής. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι, όταν εισπράττουν και τηρούν χρηματικά ποσά στο όνομά τους προτού τα διανείμουν στον δικαιούχο, οι εν λόγω οντότητες ενεργούν ως πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών και πρέπει να καταχωρίζονται υπό αυτή την ιδιότητα. Ωστόσο, αυτό σημαίνει επίσης ότι το άλλο μέρος της αλυσίδας πληρωμών τις αντιμετωπίζει ως δικαιούχο, καθώς διακρατούν τα χρηματικά ποσά που μεταφέρονται στο όνομά τους, και πραγματοποιείται η ανάλογη αναφορά της ιδιότητάς τους.

Για παράδειγμα, οι περισσότερες αγορές χρησιμοποιούν ένα επιχειρηματικό μοντέλο στο πλαίσιο του οποίου οι πληρωμές δρομολογούνται αρχικά προς την ίδια την αγορά, η οποία κρατά τα εν λόγω χρηματικά ποσά για δεδομένο χρονικό διάστημα, προτού τα διανείμει στον δικαιούχο ως ενοποιημένο ποσό και αφότου χρεώσει τις προμήθειες της αγοράς. Αυτή η διαδικασία χρησιμοποιείται επίσης από ορισμένους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που διατηρούν ενιαία σύμβαση με τον δικαιούχο, εφόσον προσφέρουν διάφορες μεθόδους πληρωμής. Το πλεονέκτημα για τον δικαιούχο είναι ότι δεν χρειάζεται να συνάψει σύμβαση και να εγγραφεί απευθείας σε όλους τους παρόχους αυτών των διαφόρων μεθόδων πληρωμής, αλλά είναι σε θέση να τις προσφέρει στους πελάτες του μέσω των υπηρεσιών του μεσάζοντος που συγκεντρώνει όλες τις συμβάσεις. Συνεπώς, ο μεσάζων ενοποιεί πρώτα όλες τις συναλλαγές που λαμβάνει από τις διάφορες μεθόδους πληρωμής σε ειδικούς λογαριασμούς πριν διανείμει τα συγκεντρωτικά ποσά στους εμπόρους.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις, η παρουσία μεσάζοντος στην αλυσίδα πληρωμών που καθιστά αφανή τα στοιχεία του δικαιούχου ή του πληρωτή για όλους τους άλλους φορείς δημιουργεί απόκλιση στα ανταλλασσόμενα δεδομένα, δεδομένου ότι ο μεσάζων εμφανίζεται ως δικαιούχος για όλους τους φορείς που ενήργησαν πριν από αυτόν και ως πληρωτής για όλους τους φορείς που θα ακολουθήσουν.

Σχήμα 9 — Λειτουργία πληρωμής με πιστωτική κάρτα μέσω αγοράς

Για να αναλύσουμε λεπτομερώς τη λειτουργία πληρωμής με χρήση μεσάζοντος, θα χρησιμοποιήσουμε το παράδειγμα της πληρωμής με κάρτα σε μια αγορά. Στο σχήμα, η ροή πληροφοριών επισημαίνεται με τους μπλε αριθμούς και πραγματοποιείται ως εξής:

1. Ο πληρωτής παρέχει τα στοιχεία της κάρτας του στον ιστότοπο της αγοράς προκειμένου να ξεκινήσει την πληρωμή.
2. Η αγορά διαβιβάζει αυτές τις πληροφορίες στον εμπορικό αποδέκτη ο οποίος τις χρησιμοποιεί για την ταυτοποίηση του εκδότη που χρησιμοποιεί το δίκτυο του συστήματος καρτών.
3. Ο εκδότης επικυρώνει τα στοιχεία της συναλλαγής και αποστέλλει την επιβεβαίωση στον αποδέκτη μέσω του δικτύου του συστήματος καρτών.
4. Ο αποδέκτης επικυρώνει τη συναλλαγή για την αγορά.

Η βασική διαφορά από μια τυποποιημένη πληρωμή με κάρτα είναι πως ούτε ο αποδέκτης ούτε ο εκδότης λαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τον έμπορο (τον δικαιούχο). Αντιθέτως, και οι δύο βλέπουν μια πράξη πληρωμής που καταλήγει στην ίδια την αγορά. Αυτό σημαίνει ότι ο αποδέκτης και ο εκδότης δεν είναι σε θέση να αναφέρουν τον τελικό δικαιούχο (τον έμπορο) της συναλλαγής.

Δεδομένου ότι τα στοιχεία του δικαιούχου δεν είναι στη διάθεσή τους, ο εκδότης της κάρτας και ο αποδέκτης θα πρέπει, συνεπώς, να αναφέρουν την αγορά ως δικαιούχο. Από την άλλη πλευρά, δεδομένου ότι η αγορά ενεργεί τόσο για τον πληρωτή όσο και για τον δικαιούχο και διαθέτει όλα τα δεδομένα που είναι απαραίτητα για τη συνολική εικόνα της πληρωμής και του τελικού αποδέκτη της (του εμπόρου), πρέπει να ταυτοποιεί τον πραγματικό δικαιούχο (δηλαδή τον έμπορο) κατά την υποβολή των δεδομένων.

2.3 Οι υπηρεσίες πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής

Εκτός από τον προσδιορισμό των τεσσάρων κατηγοριών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής που παρουσιάζεται στο τμήμα 2.1, το άρθρο 243α της οδηγίας 2006/112/EK περιορίζει επίσης την υποχρέωση υποβολής στοιχείων στις υπηρεσίες πληρωμών που προβλέπονται στα σημεία 3 έως 6 του παραρτήματος I της PSD2. Αυτό σημαίνει ότι μόνο οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που παρέχουν τις ακόλουθες υπηρεσίες πληρωμών εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων:

- Εκτέλεση πράξεων πληρωμής και μεταφορών χρηματικών ποσών σε λογαριασμούς πληρωμών.
- Εκτέλεση πράξεων πληρωμής που καλύπτονται από πιστωτικό όριο.
- Έκδοση μέσων πληρωμής και αποδοχή πράξεων πληρωμής.
- Υπηρεσίες εμβασμάτων.

Αυτό σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που παρέχουν υπηρεσίες που συνδέονται με τη λειτουργία λογαριασμού πληρωμών, την κατάθεση και ανάληψη μετρητών, τις υπηρεσίες εκκίνησης πληρωμών και την παροχή υπηρεσιών πληροφοριών λογαριασμού δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Ο λόγος αυτής της εξαιρέσης είναι ότι αυτά τα είδη υπηρεσιών είτε δεν αναφέρονται στην εκτέλεση πράξεων πληρωμής είτε παρέχουν πληροφορίες που ήδη παρέχονται από τους άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν σε πράξεις πληρωμής.

Επιπλέον, το άρθρο 3 της PSD2 προβλέπει ειδικές εξαιρέσεις υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίες περιορίζουν περαιτέρω το πεδίο εφαρμογής της υποβολής στοιχείων. Συνεπώς, οι ακόλουθες μέθοδοι πληρωμής δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποβολής στοιχείων:

- έντυπα παραστατικά και πληρωμές σε μετρητά [άρθρο 3 στοιχείο ζ)].
- επιταγές [άρθρο 3 στοιχείο α)].
- μέθοδοι πληρωμής περιορισμένης χρήσης [άρθρο 3 στοιχείο ια)].

2.3.1 Μέθοδοι πληρωμής περιορισμένης χρήσης — κουπόνια

Οι μέθοδοι πληρωμής περιορισμένης χρήσης πρέπει να θεωρούνται έγκυρες για την πληρωμή μόνο ενός αυστηρά περιορισμένου (και συχνά προκαθορισμένου) αριθμού εμπόρων ή για την πληρωμή περιορισμένου φάσματος αγαθών και υπηρεσιών. Το άρθρο 3 στοιχείο ια) της PSD2 ορίζει την εν λόγω μέθοδο πληρωμής ως εξής:

ια) στις υπηρεσίες οι οποίες βασίζονται σε συγκεκριμένα μέσα πληρωμών που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο με περιορισμένο τρόπο και που πληρούν μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

i) μέσα που επιτρέπουν στον κάτοχο να αποκτήσει αγαθά ή υπηρεσίες μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών στο πλαίσιο απευθείας εμπορικής συμφωνίας με επαγγελματία εκδότη·

ii) μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την απόκτηση ενός πολύ περιορισμένου φάσματος αγαθών ή υπηρεσιών·

iii) μέσα που ισχύουν μόνο σε ένα κράτος μέλος, παρέχονται κατ' αίτηση επιχείρησης ή οντότητας του δημόσιου τομέα και ρυθμίζονται από εθνική ή περιφερειακή δημόσια αρχή για ειδικούς κοινωνικούς ή φορολογικούς σκοπούς για την απόκτηση συγκεκριμένων αγαθών ή υπηρεσιών από προμηθευτές που έχουν συνάψει εμπορική συμφωνία με τον εκδότη·

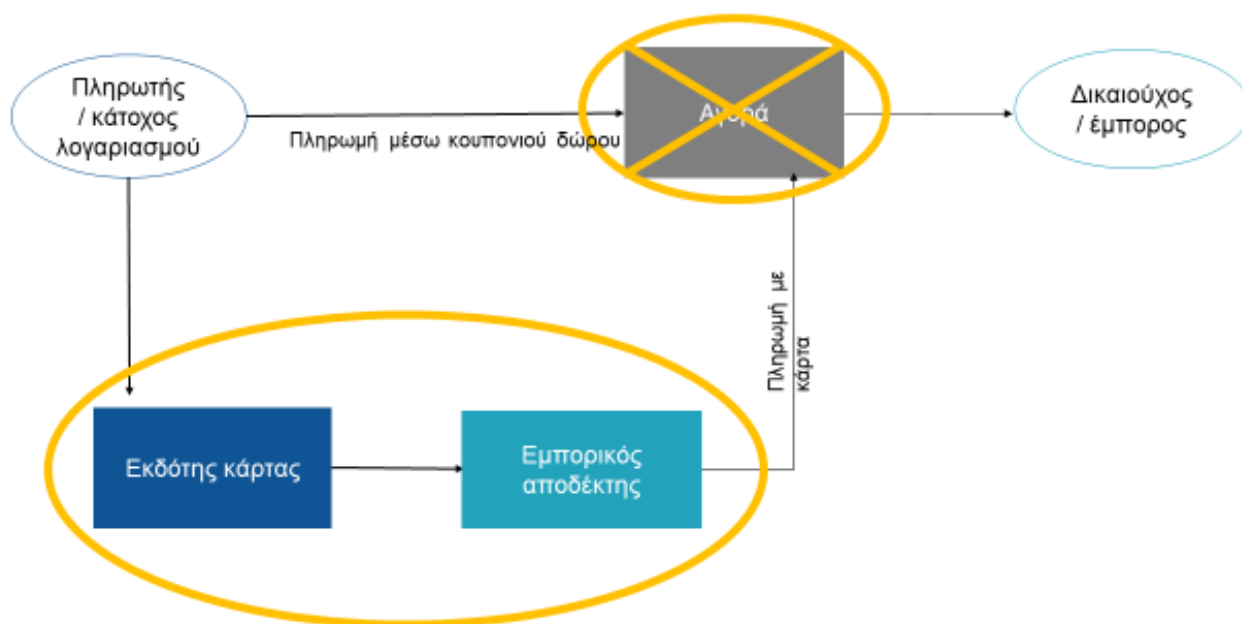
Οι μέθοδοι πληρωμής περιορισμένης χρήσης δεν πρέπει να συγχέονται με τη χρήση ηλεκτρονικού κουπονιού. Το ηλεκτρονικό κουπόνι (βλ. σημείο 2.2.5.2.) εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, καθώς πρόκειται για έγκυρη (προπληρωμένη) μέθοδο πληρωμής που δυνητικά μπορεί να χρησιμοποιηθεί παντού για την αγορά αγαθών (εφόσον ο έμπορος έχει συνάψει σύμβαση με τον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος για την παροχή αυτού του είδους πληρωμών). Η βασική πτυχή για τη διαφοροποίηση των δύο μεθόδων είναι η περιορισμένη χρήση της πρώτης, είτε όσον αφορά το πού μπορεί να χρησιμοποιηθεί (μόνο στις εγκαταστάσεις του εκδότη του ή σε ένα μόνο κράτος μέλος) είτε όσον αφορά τις αγορές που καλύπτει (περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών). Συνεπώς, είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί αν η μέθοδος πληρωμής μπορεί δυνητικά να χρησιμοποιηθεί από οποιονδήποτε έμπορο για οποιαδήποτε αγορά ή περιορίζεται μόνο στους διάφορους πωλητές ή στα αγαθά και στις υπηρεσίες που προσφέρονται από ένα συγκεκριμένο εμπορικό σήμα, δίκτυο κ.λπ.

Το γεγονός ότι μια μέθοδος πληρωμής είναι αποδεκτή μόνο από λίγους εμπόρους δεν σημαίνει ότι εμπίπτει αυτομάτως στην κατηγορία των μεθόδων πληρωμής περιορισμένης χρήσης. Πράγματι, η περιορισμένη αποδοχή θα μπορούσε να οφείλεται σε διάφορους λόγους και να αυξηθεί με την πάροδο του χρόνου, με αποτέλεσμα την ευρύτερη υιοθέτηση. Για παράδειγμα, το ίδιο ισχύει και για τις πληρωμές με κάρτα, όπου οι έμποροι δεν αποδέχονται αναγκαστικά όλα τα υφιστάμενα συστήματα καρτών, αλλά μόνο ορισμένα από αυτά. Ωστόσο, μια μέθοδος πληρωμής περιορισμένης χρήσης δεν θα οδηγήσει γενικά σε τεράστια αύξηση της αποδοχής της, δεδομένου ότι γίνεται αποδεκτή μόνο στις εγκαταστάσεις του εκδότη της.

Μεταξύ των μεθόδων πληρωμής περιορισμένης χρήσης, οι συνηθέστερες είναι τα «κουπόνια δώρου» ή οι «δωροκάρτες» που αγοράζονται έναντι συγκεκριμένου ποσού και στη συνέχεια επιτρέπουν στον κάτοχο της κάρτας ή του κουπονιού να αγοράσει τα αγαθά και τις υπηρεσίες που προσφέρει ο εκδότης της κάρτας / του κουπονιού ή οι συνεργάτες του.

Στο παρακάτω σχήμα επισημαίνεται ο τρόπος με τον οποίο υποβάλλονται τα στοιχεία στο πλαίσιο πληρωμής που πραγματοποιείται μέσω κουπονιών δώρου.

Σχήμα 10 — Αναφορά πληρωμών μέσω κουπονιών δώρου

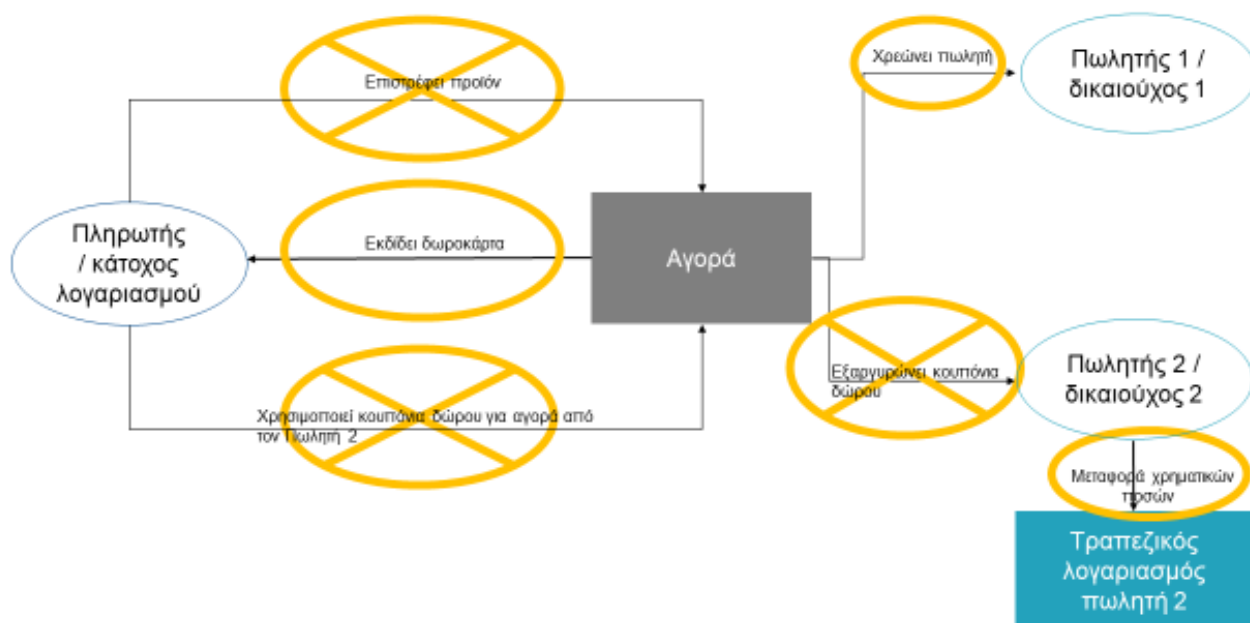
Το σχήμα καταδεικνύει με σαφήνεια ότι η αγορά δεν αναφέρει την πληρωμή από τον πληρωτή στον δικαιούχο που πραγματοποιείται με τη χρήση του κουπονιού. Ωστόσο, αναφέρει την πληρωμή που πραγματοποιείται από τον πληρωτή (ή άλλο πρόσωπο) για την αγορά του κουπονιού μαζί με την εκταμίευση χρηματικών ποσών από την αγορά προς τον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου, καθώς πρόκειται για πληρωμή που εκτελείται από πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει τις υπηρεσίες πληρωμών στο πλαίσιο της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.

2.3.2 Κουπόνια και επιστροφή χρημάτων

Εάν ο πληρωτής δεν είναι ικανοποιημένος με τα παραγγελθέντα αγαθά και επιθυμεί να τα επιστρέψει, συνηθίζεται οι αγορές και οι επιχειρήσεις να παρέχουν στον πληρωτή τη δυνατότητα να λάβει κουπόνι αντί για επιστροφή χρημάτων. Αυτή η πρακτική προσφέρει πλεονεκτήματα στην επιχείρηση, η οποία δεν χρειάζεται να μεταφέρει χρήματα, καθώς και στον πληρωτή στον οποίο παρέχεται εξίσου έγκυρη μέθοδος πληρωμής για την αγορά παρόμοιων αγαθών. Τα εν λόγω κουπόνια μπορούν επίσης να προσφερθούν ως αποζημίωση σε περίπτωση φθοράς, καθυστέρησης ή οποιουδήποτε προβλήματος κατά την παράδοση των αγαθών.

Το σχήμα που ακολουθεί απεικονίζει τι ισχύει σε μια τέτοια περίπτωση για την υποβολή στοιχείων.

Σχήμα 11 — Αναφορά επιστροφών χρημάτων και πληρωμών μέσω κουπονιών δώρου

Η πρώτη πληρωμή από τον πληρωτή στην αγορά (με τη χρήση μεθόδου πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής) εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και αναφέρεται. Σε περίπτωση που ζητηθεί επιστροφή χρημάτων από τον πληρωτή, η αγορά αναφέρει επίσης αυτή την επιστροφή.

Ωστόσο, όλες οι ακόλουθες πληρωμές που πραγματοποιούνται μέσω του κουπονιού δώρου δεν υπόκεινται στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων. Όπως επισημαίνεται στο σχήμα, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε καταστάσεις στις οποίες ο πληρωτής αγοράζει αγαθά από έναν πρώτο πωλητή, ο οποίος αναφέρεται στο CESOP, αλλά στη συνέχεια ζητεί επιστροφή χρημάτων μέσω δωροκάρτας. Μολονότι η αγορά θα αναφέρει την επιστροφή χρημάτων, δεν θα αναφέρει την έκδοση της δωροκάρτας στον πληρωτή και δεν θα αναφέρει την επακόλουθη συναλλαγή που πραγματοποιείται από τον πληρωτή ο

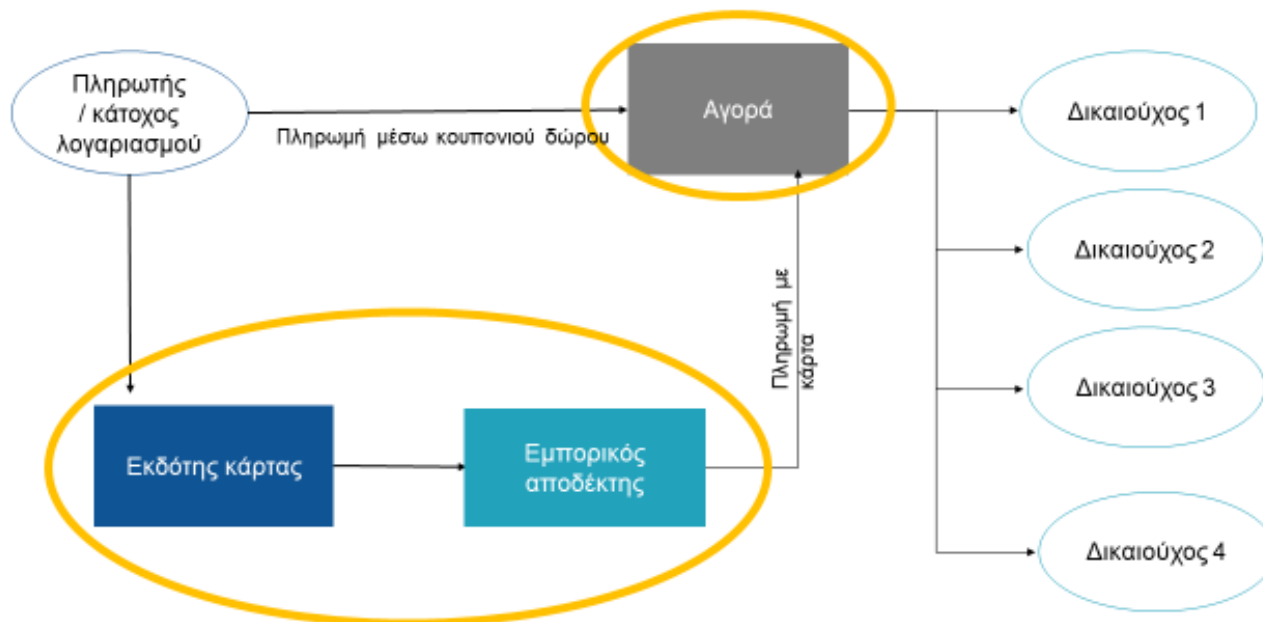
οποίος, χρησιμοποιώντας τη δωροκάρτα, αγοράζει τώρα αγαθά από άλλον πωλητή. Ωστόσο, μόλις η αγορά προχωρήσει στην εκταμίευση των χρηματικών ποσών που οφείλει στον δεύτερο πωλητή, αυτή η εκταμίευση θα υπόκειται σε αναφορά από την τράπεζα του δεύτερου πωλητή, η οποία θα αναφέρει το ενοποιημένο ποσό.

Συνεπώς, παρόλο που ένα μέρος της αλυσίδας συναλλαγών δεν θα είναι ορατό λόγω της χρήσης της δωροκάρτας, το CESOP θα συνεχίσει να λαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το ποσό που έλαβε ο πρώτος πωλητής, το ποσό που επιστράφηκε για την πρώτη συναλλαγή και θα έχει πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό που έλαβε ο δεύτερος πωλητής λόγω της υποβολής στοιχείων από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

2.3.3 Χρήση κουπονιών μαζί με μεθόδους πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής

Αυτή η τελευταία περίπτωση επικεντρώνεται σε περιπτώσεις στις οποίες ο πληρωτής χρησιμοποιεί δωροκάρτα ή κουπόνι για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών, αλλά η αξία του κουπονιού δεν επαρκεί για την πλήρη εξόφληση της αγοράς και το υπόλοιπο πρέπει να καταβληθεί με απλή μεταφορά χρηματικών ποσών μέσω μεθόδων πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής.

Σχήμα 12 — Αναφορά πληρωμών μέσω κουπονιών δώρου μαζί με μεθόδους πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής

Σε παρόμοια περίπτωση και εάν οι κανόνες εφαρμόστηκαν χωρίς να ληφθούν υπόψη η παρακολούθηση και ο περιορισμός του άρθρου 243β παράγραφος 2, η υποβολή στοιχείων θα πρέπει να γίνεται ως εξής:

- Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκτελεί την καλυπτόμενη πληρωμή (πληρωμή με κάρτα, μεταφορά πίστωσης, ηλεκτρονικό χρήμα κ.λπ.) αναφέρει την εν λόγω πληρωμή με την αγορά ως δικαιούχο.
- Η αγορά δεν αναφέρει το τμήμα της πληρωμής που πραγματοποιείται μέσω του κουπονιού καθώς δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής, αλλά αναφέρει την πληρωμή που πραγματοποιείται με την καλυπτόμενη μέθοδο πληρωμής, με τον πωλητή των αγαθών ως δικαιούχο.
- Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου (πωλητή) αναφέρει την εκταμίευση από την αγορά προς τον δικαιούχο, η οποία περιλαμβάνει συγκεντρωτικά όλες τις πληρωμές που ελήφθησαν κατά τη διάρκεια δεδομένου διαστήματος.

Παρότι αυτό το σύστημα θα μπορούσε να εφαρμόζεται όταν ο πωλητής είναι ενιαία οντότητα, η αγορά αγαθών σε μια αγορά γενικά συνεπάγεται την ενδεχόμενη εμπλοκή πολλών πωλητών σε μια ενιαία συναλλαγή, καθένας από τους οποίους παρέχει μέρος των αγαθών που αποτελούν τη συνολική αγορά του πληρωτή. Κατά συνέπεια, οι αγορές δεν διαχωρίζουν τις διαφορές πληρωμές μεταξύ κουπονιών και άλλων πληρωμών, αλλά τις ομαδοποιούν σε μία πληρωμή που συνδυάζει κουπόνια και μεθόδους πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής. Συνεπώς, οι αγορές συχνά δεν γνωρίζουν ποιο τμήμα του ποσού που αποδίδουν σε κάθε πωλητή προέρχεται από το κουπόνι και θα πρέπει να αποκλειστεί.

Επομένως, δεδομένης της αδυναμίας των αγορών να καταμερίσουν την αξία ενός κουπονιού στους διάφορους πωλητές όταν αυτό συνδυάζεται με μεθόδους πληρωμής εντός του πεδίου εφαρμογής, και δεδομένου ότι οι εξαιρέσεις θα πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά, γεγονός που θα ήταν αντίθετο με την εξαίρεση ολόκληρης της πράξης πληρωμής, γίνεται δεκτό ότι οι αγορές αναφέρουν τις πράξεις πληρωμής στο σύνολό τους, συμπεριλαμβανομένων των ποσών που καλύπτονται από ένα κουπόνι, όταν δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν το ακριβές τμήμα της πληρωμής που προέρχεται από πράξη πληρωμής εκτός πεδίου εφαρμογής.

Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι εάν η αγορά δεν είναι σε θέση, για κάθε πράξη πληρωμής προς κάθε δικαιούχο, να προσδιορίσει το τμήμα της εν λόγω πληρωμής που καλύπτεται από κουπόνι, τότε η αγορά θα αναφέρει όλες τις πράξεις πληρωμής προς κάθε δικαιούχο ολοσχερώς όπως εάν δεν είχε χρησιμοποιηθεί κουπόνι.

2.4 Πρακτική εφαρμογή ανά μέθοδο πληρωμής

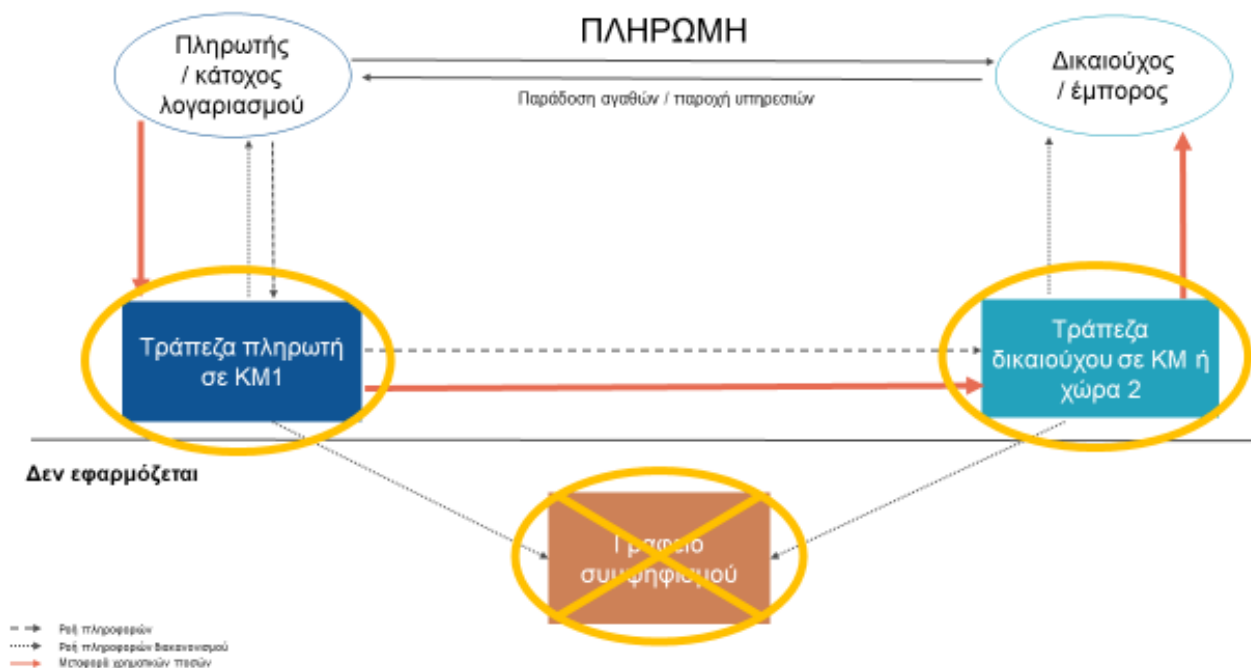
Στο τμήμα που ακολουθεί παρουσιάζονται, για καθεμία από τις κύριες μεθόδους πληρωμής που αναφέρονται στο τμήμα 2.2, οι οντότητες που πρέπει να υποβάλλουν δεδομένα. Η οντότητα με κόκκινο χρώμα αντιπροσωπεύει την οντότητα που θα αναφέρει την πληρωμή μεταξύ του πληρωτή (αγοραστή) και του δικαιούχου (πωλητή), ενώ οι οντότητες με κίτρινο χρώμα αντιπροσωπεύουν παρόχους υπηρεσιών πληρωμών οι οποίοι θα αναφέρουν επίσης μια πληρωμή ως μέρος της συνολικής αλυσίδας πληρωμών, αλλά η οποία δεν αφορά αυστηρά την πληρωμή μεταξύ του αγοραστή και του πωλητή.

Κάθε παράδειγμα επισημαίνει μόνο τις οντότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, αλλά δεν καθορίζει ποιες θα αναφέρουν πράγματι τα δεδομένα για τις πληρωμές σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 243β παράγραφος 3. Για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. τμήμα 4.3.

2.4.1 Μεταφορά πίστωσης

Για τις μεταφορές πίστωσης, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων είναι η τράπεζα του πληρωτή και η τράπεζα του δικαιούχου. Το γραφείο συμψηφισμού ή οποιοσδήποτε άλλος ενδιαμέσος αντιπρόσωπος ή πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν θα πρέπει να αναφέρει δεδομένα, δεδομένου ότι δεν είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών στον πληρωτή ή στον δικαιούχο.

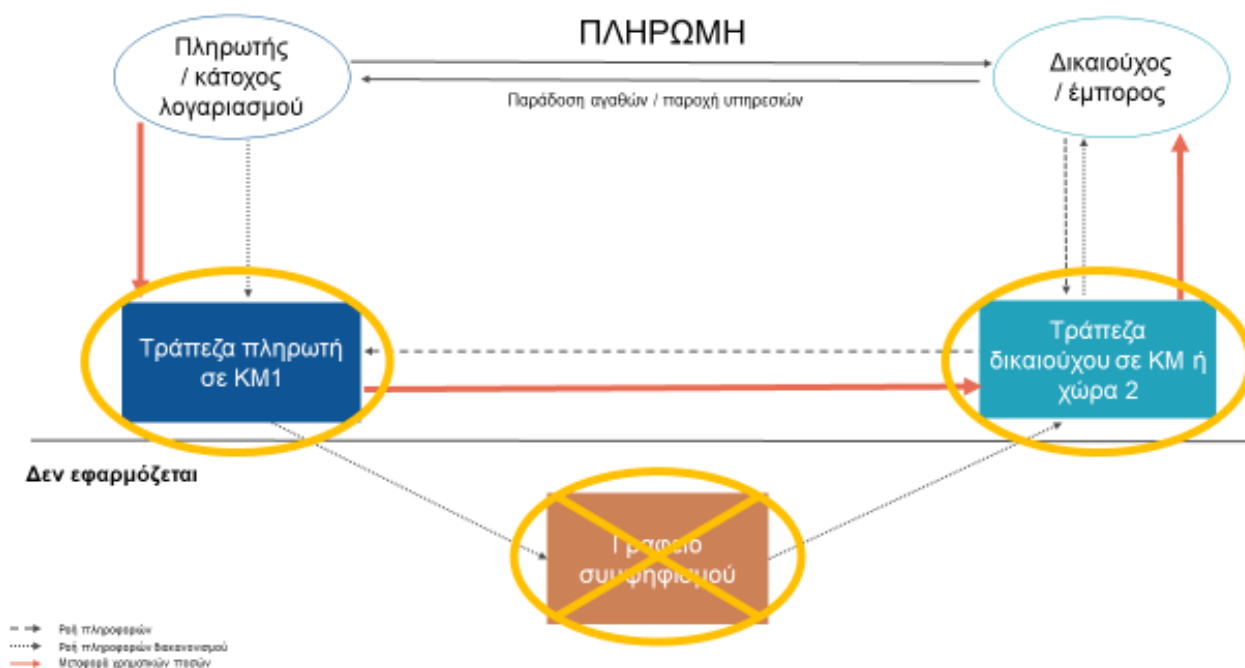
Σχήμα 13 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για τις μεταφορές πίστωσης

2.4.2 Άμεση χρέωση

Δεδομένου ότι οι άμεσες χρεώσεις λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο με τη μεταφορά πίστωσης, ισχύουν οι ίδιοι ακριβώς κανόνες. Επομένως, η τράπεζα του πληρωτή και η τράπεζα του δικαιούχου εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, ενώ το γραφείο συμψηφισμού δεν εμπίπτει.

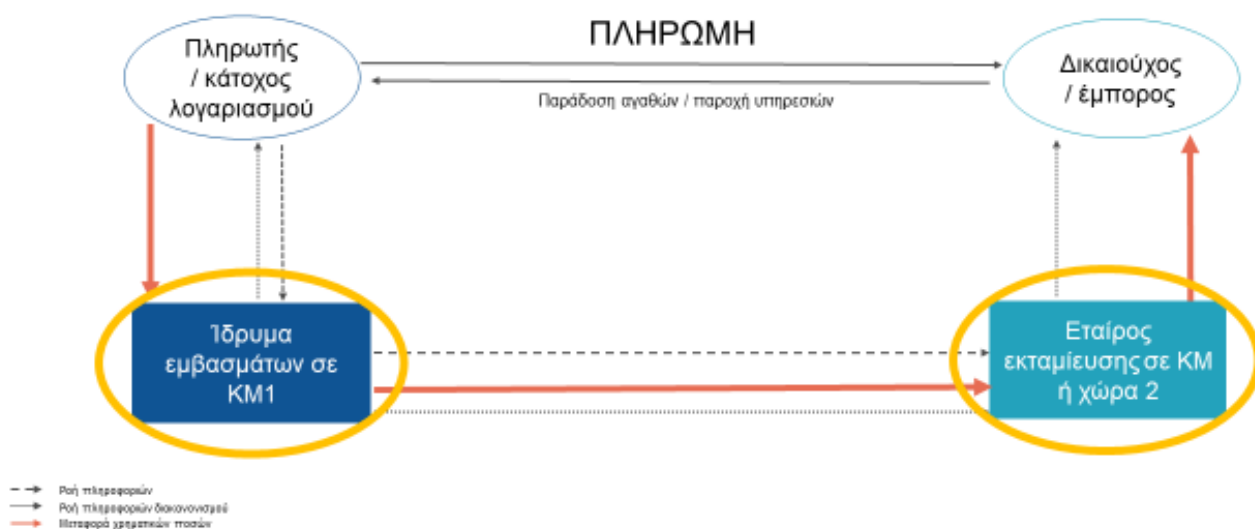
Σχήμα 14 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για τις άμεσες χρεώσεις

2.4.3 Υπηρεσίες εμβασμάτων

Στις πληρωμές εμβασμάτων, τόσο το ίδρυμα εμβασμάτων όσο και ο εταίρος εκταμίευσης είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.

Σχήμα 15 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για τις υπηρεσίες εμβασμάτων

2.4.4 Πληρωμές με κάρτα

2.4.4.1 Τριμερές σύστημα καρτών

Όπως και για όλες τις πληρωμές με κάρτα, ο εκδότης και ο αποδέκτης πιστωτικών καρτών είναι οι βασικές οντότητες για την υποχρέωση υποβολής στοιχείων και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής. Για τα τριμερή συστήματα καρτών, δεδομένου ότι αυτές οι λειτουργίες εκτελούνται από το ίδιο το σύστημα καρτών, το σύστημα καρτών είναι επίσης πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και εμπίπτει στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Όσον αφορά τις τράπεζες των πληρωτών και των δικαιούχων, υπόκεινται σε υποχρέωση υποβολής στοιχείων, όπως επισημαίνεται στο γράφημα. Ωστόσο, δεν αναφέρουν δεδομένα σχετικά με την πληρωμή από τον πληρωτή στον δικαιούχο, αλλά αναφέρουν διαφορετικές συναλλαγές, είτε από τον πληρωτή στον πάροχο του συστήματος καρτών για τον διακανονισμό της πίστωσής του με κάρτα είτε από τον πάροχο του συστήματος στον δικαιούχο για τη μεταφορά των συγκεντρωτικών πληρωμών.

Σχήμα 16 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για τριμερή συστήματα καρτών

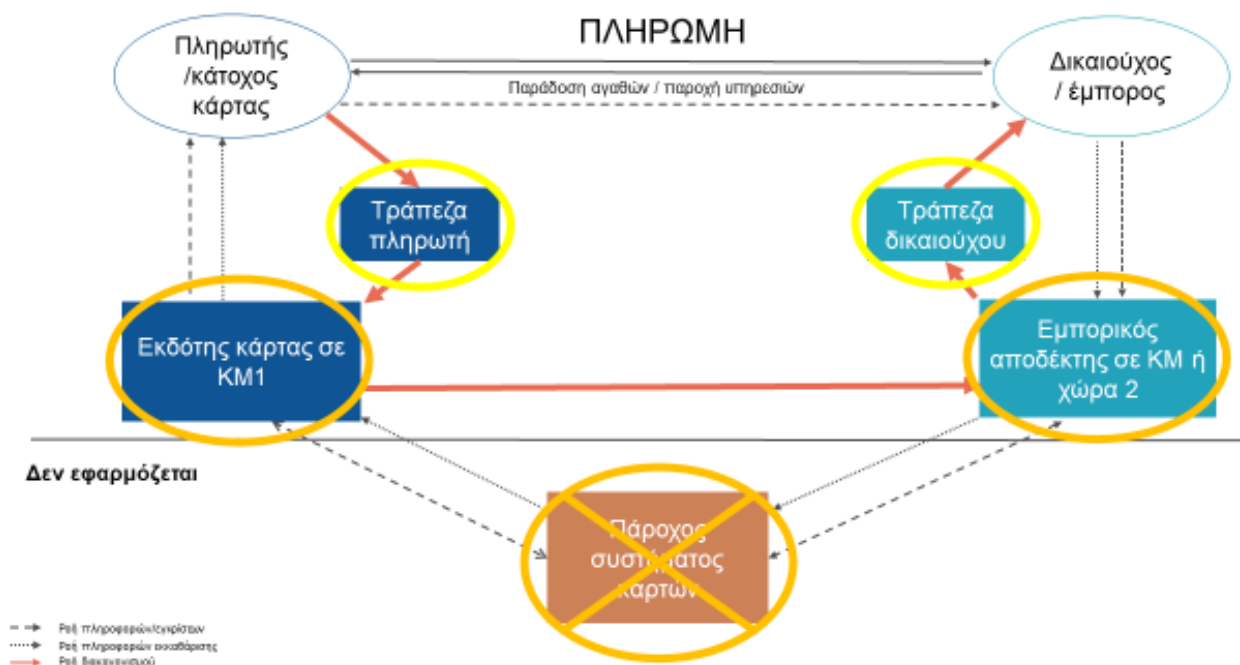

2.4.4.2 Τετραμερές σύστημα καρτών

Στο παράδειγμα που ακολουθεί χρησιμοποιείται η περίπτωση κατά την οποία τόσο ο εκδότης της πιστωτικής κάρτας όσο και ο εμπορικός αποδέκτης διαφέρουν από τις τράπεζες του πληρωτή και του δικαιούχου. Σ' αυτή την περίπτωση, οι βασικές αναφερόμενες οντότητες για την πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου είναι ο εκδότης της κάρτας και ο αποδέκτης που πρέπει να αναφέρουν τα δεδομένα. Ωστόσο, το δίκτυο καρτών δεν είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και δεν υπόκειται σε καμία υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Ομοίως, όπως και στην περίπτωση των τριμερών συστημάτων καρτών, οι τράπεζες του πληρωτή και του δικαιούχου υπόκεινται σε υποχρέωση υποβολής στοιχείων, καθώς είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, δεν αναφέρουν δεδομένα σχετικά με την πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, αλλά αναφέρουν διαφορετικές συναλλαγές, είτε από τον πληρωτή στον εκδότη της κάρτας για τον διακανονισμό της πίστωσής του με κάρτα είτε από τον αποδέκτη στον δικαιούχο για τη μεταφορά των συγκεντρωτικών ποσών (διακανονισμός).

Σχήμα 17 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για τετραμερή συστήματα καρτών

2.4.5 Ηλεκτρονικό χρήμα

2.4.5.1 Ηλεκτρονικό πορτοφόλι

Στην περίπτωση του ηλεκτρονικού πορτοφολιού, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος είναι η κεντρική αναφερόμενη οντότητα και ο μόνος που έχει πλήρη εικόνα της συναλλαγής μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου. Επομένως, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων και υποβάλλει πάντα τα δεδομένα σχετικά με την πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου.

Η περίπτωση των τραπεζών του πληρωτή και του δικαιούχου είναι παρόμοια με τις πληρωμές με κάρτα. Είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, ωστόσο δεν εμπλέκονται στη συναλλαγή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου. Αντ' αυτού, αναφέρουν μια πληρωμή από τον πληρωτή στον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος για την τράπεζα του πληρωτή και από τον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος στον δικαιούχο για την τράπεζα του δικαιούχου.

Σχήμα 18 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για το ηλεκτρονικό πορτοφόλι

2.4.5.2 Ηλεκτρονικό κουπόνι

Η περίπτωση των ηλεκτρονικών κουπονιών είναι παρόμοια με την περίπτωση του ηλεκτρονικού πορτοφολιού όσον αφορά τον κεντρικό ρόλο του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος για την υποβολή στοιχείων και, συνεπώς, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Η διαφορά έγκειται στην παρουσία του διανομέα/λιανεμπόρου του ηλεκτρονικού κουπονιού, ο οποίος δεν είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και, συνεπώς, δεν έχει υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Η περίπτωση των τραπεζών του πληρωτή και του δικαιούχου είναι ταυτόσημη με εκείνη που περιγράφεται για το ηλεκτρονικό πορτοφόλι.

Σχήμα 19 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για τα ηλεκτρονικά κουπόνια

2.4.6 Αγορά

Το παρακάτω παράδειγμα λαμβάνει υπόψη την περίπτωση πληρωμής που πραγματοποιείται σε αγορά με τετραμερή πληρωμή με κάρτα. Ωστόσο, τα συμπεράσματα εφαρμόζονται πλήρως στις μεταφορές πίστωσης ή σε άλλα μέσα πληρωμής.

Στην περίπτωση της αγοράς, η ίδια η αγορά είναι πάροχος υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τους κανόνες της PSD2, εάν διακρατεί χρηματικά ποσά για λογαριασμό τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου. Συνεπώς, στην περίπτωση πληρωμής με κάρτα σε αγορά, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων τόσο οι συνήθεις παράγοντες των πληρωμών με κάρτα όσο και η αγορά (αλλά όχι το δίκτυο καρτών). Αυτή η συμμετοχή της αγοράς είναι καίριας σημασίας για την υποβολή στοιχείων, δεδομένου ότι η αγορά είναι η μόνη οντότητα στην οποία είναι πλήρως ορατά τα στοιχεία της πληρωμής μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου. Τόσο ο εκδότης όσο και ο αποδέκτης μπορούν να αναφέρουν μια πληρωμή μέσω της αγοράς μόνον εφόσον εισπράττει τα χρηματικά ποσά στο όνομά της. Μόνο η αγορά μπορεί να αναφέρει τις πληροφορίες σχετικά με τον πραγματικό δικαιούχο των εν λόγω χρηματικών ποσών.

Η περίπτωση της τράπεζας του δικαιούχου στο γράφημα είναι η ίδια με εκείνη που ισχύει για τις απλές πληρωμές με κάρτα. Η τράπεζα του δικαιούχου δεν συμμετέχει στη συναλλαγή μεταξύ του πληρωτή και του δικαιούχου και αναφέρει μόνο το ποσό της εκταμίευσης από την αγορά προς τον δικαιούχο.

Σχήμα 20 — Οντότητες εντός του πεδίου εφαρμογής για αγορές

3 ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Μόλις εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις του άρθρου 243β, όπως περιγράφονται λεπτομερώς στο σημείο 2, η πληρωμή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων. Ωστόσο, δεν αναφέρεται εάν δεν πληρούνται δύο πρόσθετες προϋποθέσεις. Αυτό θα καθορίζεται με δοκιμή παρακολούθησης που διενεργούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών.

Αυτές οι δύο πρόσθετες προϋποθέσεις είναι οι εξής:

- Η αναφερόμενη πληρωμή πρέπει να είναι διασυνοριακή πληρωμή (σημείο 3.1).
- Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ένα κράτος μέλος πρέπει να εκτελεί τουλάχιστον 25 διασυνοριακές πληρωμές στο εν λόγω κράτος μέλος ανά τρίμηνο σε έναν μόνο δικαιούχο για να ενεργοποιηθεί η υποχρέωση υποβολής στοιχείων (σημείο 3.2).

Είναι σημαντικό να γίνει σαφής διαχωρισμός μεταξύ κανόνων παρακολούθησης και των δεδομένων που πρέπει να υποβάλλονται βάσει του άρθρου 243δ. Οι κανόνες παρακολούθησης διασφαλίζουν την αναλογικότητα της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων για τους σκοπούς της επικουρικότητας και της προστασίας των δεδομένων. Ο στόχος τους διαφέρει από την υποχρέωση υποβολής στοιχείων, η οποία επιδιώκει να συμβάλει στην καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ. Συνεπώς, οι κανόνες παρακολούθησης βασίζονται σε προσεγγιστικές τιμές, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται εύκολα από όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να επηρεάζουν τα προς διαβίβαση δεδομένα, τα οποία πρέπει να είναι όσο το δυνατόν ακριβέστερα για να είναι αποτελεσματικά.

Ειδικότερα, οι κανόνες σχετικά με την τοποθεσία δεν πρέπει να επηρεάζουν την τοποθεσία που διαβιβάζεται ως διεύθυνση του δικαιούχου. Είναι απολύτως αποδεκτό η διεύθυνση που διαβιβάζεται να μην αντιστοιχεί στην τοποθεσία του δικαιούχου που καθορίζεται μέσω των κανόνων του άρθρου 243γ (βλ. σημείο 3.1 για περισσότερες λεπτομέρειες).

Ομοίως, ο συγκεντρωτικός υπολογισμός των κατώτατων ορίων πρέπει να διακρίνεται από την πραγματική υποβολή στοιχείων. Αυτό σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν πρέπει να συγχωνεύουν τα δεδομένα που αφορούν τον κάτοχο δύο λογαριασμών πληρωμών (τα δεδομένα που αφορούν τον δικαιούχο) κατά την αναφορά μιας πληρωμής, ακόμη και αν έχουν διαπιστώσει ότι οι λογαριασμοί ανήκουν σε έναν μόνο δικαιούχο (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. σημείο 3.2).

Οι πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες παρακολούθησης πρέπει να χρησιμοποιούνται αποκλειστικά από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών για να προσδιορίζουν πότε θα πρέπει να αναφέρεται μια πληρωμή. Αυτές οι πληροφορίες δεν αποτελούν μέρος των στοιχείων που απαιτούνται βάσει του άρθρου 243δ και δεν πρέπει να υποβάλλονται αυτόματα στα κράτη μέλη.

3.1 Διασυνοριακές πληρωμές — Κανόνες τοποθεσίας του άρθρου 243γ

Η πρώτη προϋπόθεση που πρέπει να παρακολουθούν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών για να καθοριστεί αν θα πρέπει να αναφέρεται μια πληρωμή είναι αν η εν λόγω πληρωμή αποτελεί διασυνοριακή πληρωμή σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 243γ της οδηγίας 2006/112/EK.

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 243β παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και με την επιφύλαξη των διατάξεων του τίτλου V, η τοποθεσία του πληρωτή θεωρείται ότι είναι στο κράτος μέλος που αντιστοιχεί:

α) στον κωδικό IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πληρωτή ή, ελλείψει τέτοιων κωδικών αναγνώρισης,

β) στον BIC ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του πληρωτή.

2. Για την εφαρμογή του άρθρου 243β παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, η τοποθεσία του δικαιούχου θεωρείται ότι είναι στο κράτος μέλος, το τρίτο έδαφος ή την τρίτη χώρα που αντιστοιχεί:

α) στον κωδικό IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον δικαιούχο ή, ελλείψει τέτοιων κωδικών αναγνώρισης,

β) στον BIC ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου.

Μόνο τα δεδομένα σχετικά με τις διασυνοριακές πληρωμές θα πρέπει να διαβιβάζονται στα κράτη μέλη και στο CESOP. Δεν θα πρέπει να συλλέγονται δεδομένα σχετικά με τις εθνικές πληρωμές σύμφωνα με τους κανόνες της οδηγίας.

3.1.1 Πίνακας κωδικών αναγνώρισης για τον προσδιορισμό της τοποθεσίας του πληρωτή και του δικαιούχου

Το άρθρο 243γ καθορίζει τους κανόνες που εφαρμόζονται για να προσδιοριστεί πότε μια πληρωμή θεωρείται διασυνοριακή. Αυτοί οι κανόνες βασίζονται σε προσεγγιστικές τιμές για να αποδίδεται μια χώρα εύκολα και γρήγορα στον πληρωτή και στον δικαιούχο. Το γεγονός ότι η τοποθεσία του πληρωτή και του δικαιούχου βάσει αυτών των προσεγγιστικών τιμών μπορεί να διαφέρει από την πραγματική τους τοποθεσία δεν έχει σημασία για τους σκοπούς του άρθρου 243γ.

Στον πίνακα που ακολουθεί παρατίθενται οι κωδικοί αναγνώρισης ή τα στοιχεία από τα οποία οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ανακτούν την τοποθεσία του πληρωτή και του δικαιούχου για τις κύριες μεθόδους πληρωμής που χρησιμοποιούνται. Ωστόσο, ο πίνακας είναι ενδεικτικός και θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν και άλλα στοιχεία, εάν θεωρηθούν πιο συναφή.

Πίνακας I — Κωδικοί αναγνώρισης τοποθεσίας ανά μέθοδο πληρωμής και ανά αναφέρουσα οντότητα

Μέθοδος πληρωμής	Υποβολή στοιχείων ΠΥΠ του πληρωτή (εκτός ΕΕ)		Υποβολή στοιχείων ΠΥΠ του δικαιούχου (εντός ΕΕ)	
	Τοποθεσία πληρωτή	Τοποθεσία δικαιούχου	Τοποθεσία πληρωτή	Τοποθεσία δικαιούχου
Μεταφορά πίστωσης	- IBAN - (BIC του ΠΥΠ)	- IBAN - BIC του ΠΥΠ ¹⁰ - Αριθμός λογαριασμού πληρωμών ¹¹	- IBAN - (BIC του ΠΥΠ)	- IBAN - (BIC του ΠΥΠ)
Άμεση χρέωση ¹²	- IBAN - (BIC του ΠΥΠ)	- IBAN - BIC του ΠΥΠ	- IBAN - (BIC του ΠΥΠ)	- IBAN

¹⁰ Να χρησιμοποιείται όταν δεν είναι διαθέσιμος ο IBAN

¹¹ Αυτός ο κωδικός αναγνώρισης δεν περιέχει κατ' ανάγκη κωδικό χώρας και συχνά συνδέεται με τον BIC του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

¹² Επί του παρόντος δεν υπάρχει διεθνές σύστημα που να εφαρμόζεται στην άμεση χρέωση. Συνεπώς, οι κωδικοί αναγνώρισης που παρουσιάζονται εδώ για την υποβολή στοιχείων του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι κυρίως υποθετικοί.

		- Αριθμός λογαριασμού πληρωμών		- (BIC του ΠΥΠ)
Πληρωμές με κάρτα	- BIN	- Διεύθυνση εμπόρου - Τοποθεσία αποδέκτη κάρτας	- BIN	- Διεύθυνση εμπόρου
Ηλεκτρονικό χρήμα	- Ηλεκτρονικός λογαριασμός πληρωτή (τοποθεσία που καταγράφεται κατά την ένταξη) - IBAN - Ηλεκτρονικά κουπόνια: κωδικός χώρας πωλητή	- Ηλεκτρονικός λογαριασμός δικαιούχου (τοποθεσία που καταγράφεται κατά την ένταξη) - IBAN	- Ηλεκτρονικός λογαριασμός πληρωτή (τοποθεσία που καταγράφεται κατά την ένταξη) - IBAN - Ηλεκτρονικά κουπόνια: κωδικός χώρας πωλητή	- Ηλεκτρονικός λογαριασμός δικαιούχου (τοποθεσία που καταγράφεται κατά την ένταξη) - IBAN
Υπηρεσίες εμβασμάτων	- Τοποθεσία πληρωτή (αρχεία ιδίου) - IBAN	- BIC του εταίρου εκταμίευσης	- BIC του εταίρου εκταμίευσης	- Τοποθεσία δικαιούχου (αρχεία ιδίου)

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, μολονότι το άρθρο 243γ απαιτεί από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να χρησιμοποιούν κατά κύριο λόγο κωδικούς αναγνώρισης που συνδέονται με την τοποθεσία του πληρωτή και του δικαιούχου, ορισμένοι από αυτούς τους κωδικούς συνδέονται τελικά με την τοποθεσία των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών (π.χ. IBAN). Αυτό μπορεί να επηρεάσει την υποχρέωση υποβολής στοιχείων (βλ. σημείο 3.1.2.).

Σε αντίθεση με τον κανόνα που ορίζεται στο άρθρο 243δ παράγραφος 1 στοιχείο δ), δεν υπάρχει σειρά προτίμησης όσον αφορά τη χρήση του κωδικού αναγνώρισης (εκτός από την υποχρέωση να χρησιμοποιείται πρώτα ο κωδικός αναγνώρισης του πληρωτή/δικαιούχου). Αυτό σημαίνει ότι εάν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει διαφορετικούς κωδικούς αναγνώρισης που παρέχουν διαφορετική τοποθεσία, πρέπει να επιλέγει τον κωδικό που αντικατοπτρίζει καλύτερα την τοποθεσία του δικαιούχου.

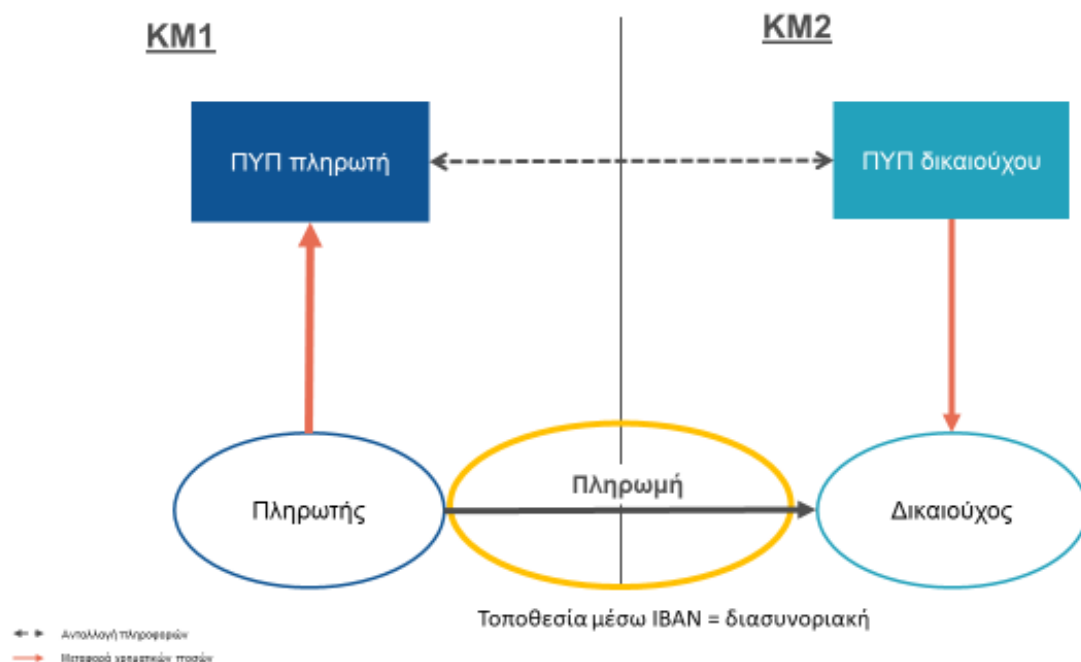
Παράδειγμα: εάν ένας πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος διαθέτει IBAN με κωδικό χώρας διαφορετικό από τον κωδικό της διεύθυνσης που παρέχει ο πελάτης του κατά την ένταξη και έχει επιβεβαιωθεί με επίσημα έγγραφα (δελτίο ταυτότητας, διαβατήριο, άδεια οδήγησης κ.λπ.), πρέπει να επιλέξει την τοποθεσία που παρέχει ο πελάτης, καθώς αντικατοπτρίζει καλύτερα την τοποθεσία του πελάτη του.

Παράδειγμα 2: το εύρος των αριθμών αναγνώρισης τράπεζας (BIN) μιας πιστωτικής κάρτας μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να προσδιοριστεί πού βρίσκεται ο εκδότης της κάρτας ή πού εκδόθηκε η κάρτα. Κατ' εφαρμογή των παραπάνω κανόνων, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να χρησιμοποιεί το εύρος BIN που υποδεικνύει πού εκδόθηκε η κάρτα, καθώς αυτό αντικατοπτρίζει καλύτερα την τοποθεσία του πληρωτή.

3.1.2 Πρακτική εφαρμογή

3.1.2.1 Μεταφορά πίστωσης / άμεση χρέωση — Πληρωτής, δικαιούχος και πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη

Σχήμα 21 — Προσδιορισμός διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης με πληρωτή και δικαιούχο και τους οικείους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη

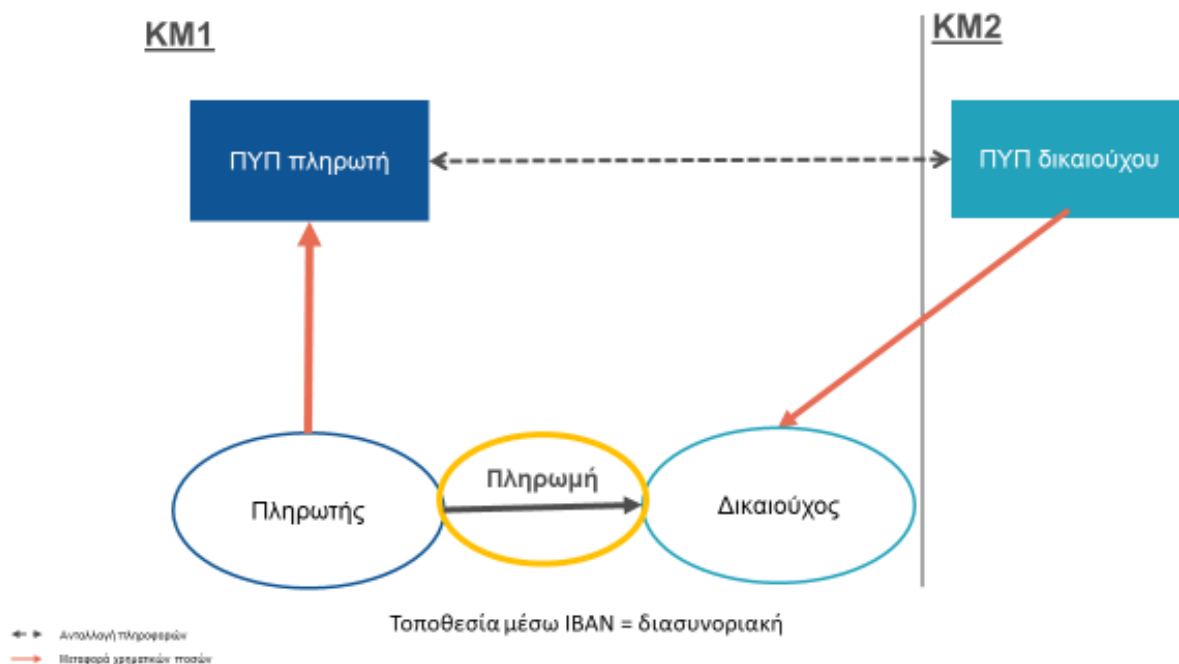

Στην παραπάνω περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη και χρησιμοποιούν παρόχους υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένους στα κράτη μέλη τους για την εκτέλεση μεταφοράς πίστωσης / άμεσης χρέωσης.

Σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 243γ, ο καταλληλότερος κωδικός αναγνώρισης για τις εν λόγω μεθόδους πληρωμής είναι ο IBAN των λογαριασμών πληρωμών του πληρωτή και του δικαιούχου. Δεδομένου ότι και οι δύο IBAN αναφέρονται σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη, η πληρωμή θεωρείται διασυνοριακή.

3.1.2.2 Μεταφορά πίστωσης / Άμεση χρέωση — Πληρωτής και δικαιούχος στο ίδιο κράτος μέλος

Σχήμα 22 — Προσδιορισμός διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης με πληρωτή και δικαιούχο στο ίδιο κράτος μέλος αλλά τους οικείους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη

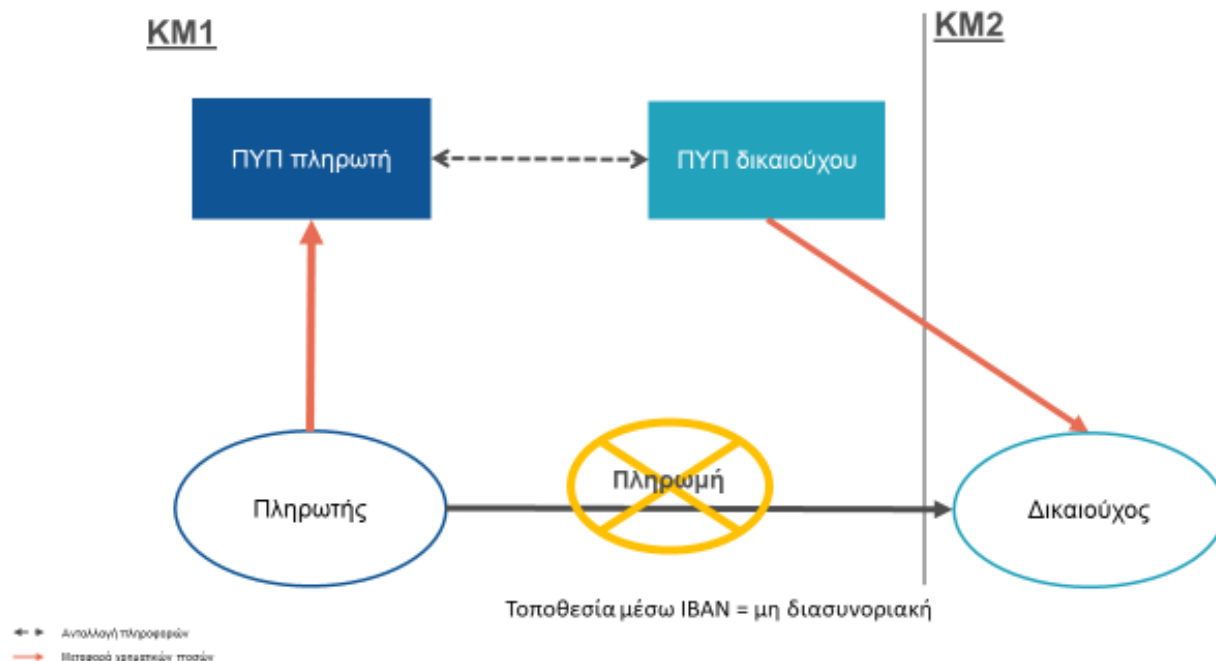
Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, αλλά ο δικαιούχος χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες παρόχου υπηρεσιών πληρωμών από άλλο κράτος μέλος.

Δεδομένου ότι ο IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου συνδέεται με την τοποθεσία του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και όχι με την τοποθεσία του ίδιου του δικαιούχου, η πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου συνεχίζει να θεωρείται διασυνοριακή πληρωμή και πρέπει να αναφέρεται στο CESOP.

Σημ.: Στη θεωρητική περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος χρησιμοποιεί πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εκτός ΕΕ, η εν λόγω πληρωμή θα εμφανίζεται ως διασυνοριακή πληρωμή εκτός ΕΕ. Σ' αυτή την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή έχει υποχρέωση αναφοράς. Ωστόσο, αυτή η περίπτωση είναι απίθανη στην πράξη λόγω των απαιτήσεων της PSD2 ώστε οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να διαθέτουν άδεια πληρωμών στην ΕΕ, και θα μπορούσε να συμβεί μόνο για τις χώρες του EOX (βλ. τμήμα 4.3.2.).

3.1.2.3 Μεταφορά πίστωσης / Άμεση χρέωση — Πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πληρωτή και δικαιούχου στο ίδιο κράτος μέλος

Σχήμα 23 — Προσδιορισμός διασυνοριακών μεταφορών πίστωσης με πληρωτή και δικαιούχο σε διαφορετικά κράτη μέλη αλλά τους οικείους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στο ίδιο κράτος μέλος

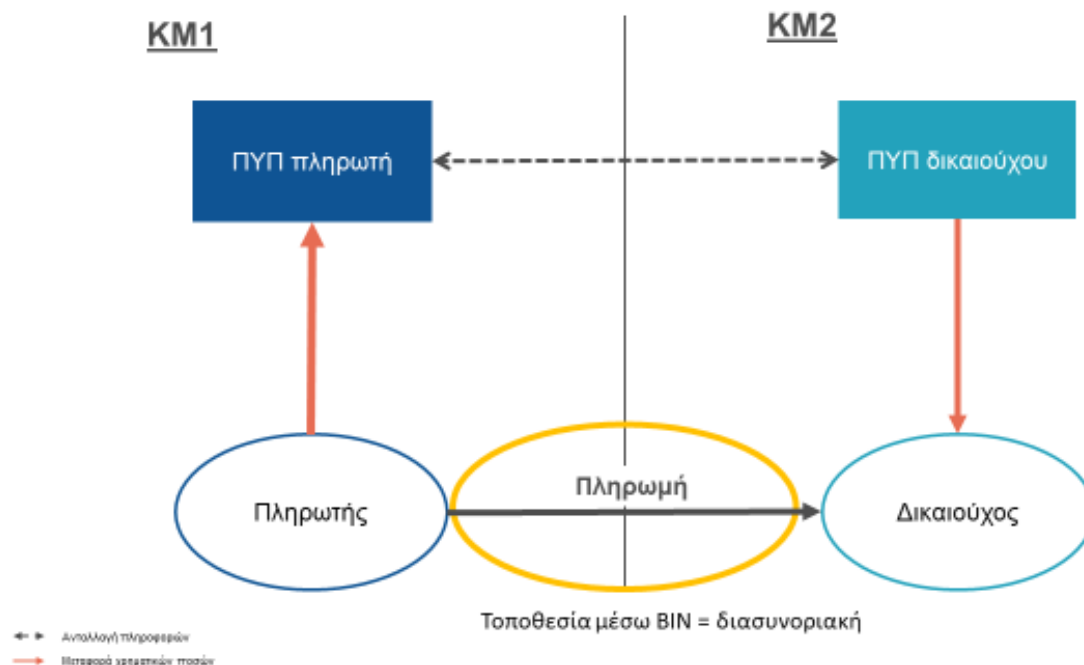

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη, αλλά ο δικαιούχος χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος με τον πληρωτή.

Δεδομένου ότι ο IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται εκεί όπου βρίσκεται ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, η πληρωμή μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου εμφανίζεται ως εθνική πληρωμή, εφόσον και οι δύο πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος. Συνεπώς, δεν αναφέρεται στο CESOP. Το γεγονός ότι ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται σε δύο κράτη μέλη δεν έχει σημασία σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 243γ.

3.1.2.4 Πληρωμή με κάρτα — Πληρωτής, δικαιούχος και πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη

Σχήμα 24 — Προσδιορισμός διασυνοριακών πληρωμών με κάρτα με πληρωτή και δικαιούχο και τους οικείους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη

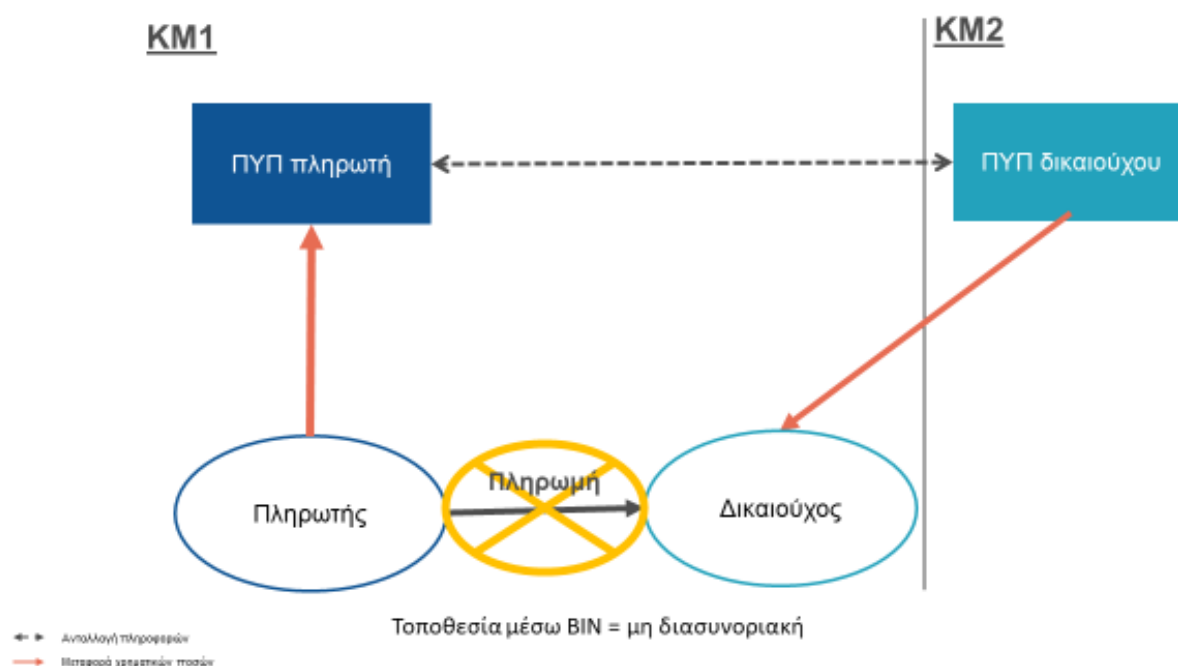

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη και χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών από τα αντίστοιχα κράτη μέλη τους για την εκτέλεση πληρωμής με κάρτα.

Για τις πληρωμές με κάρτα, οι σημαντικότεροι κωδικοί αναγνώρισης που πρέπει να χρησιμοποιούνται είναι το εύρος BIN της κάρτας του πληρωτή για την τοποθεσία του πληρωτή και η διεύθυνση ή ο κωδικός αναγνώρισης του εμπόρου για την τοποθεσία του δικαιούχου. Και οι δύο αυτοί κωδικοί αναγνώρισης τοποθετούν τον πληρωτή και τον δικαιούχο σε διαφορετικά κράτη μέλη. Συνεπώς, η πληρωμή είναι διασυνοριακή και υπόκειται σε αναφορά.

3.1.2.5 Πληρωμή με κάρτα — Πληρωτής, δικαιούχος στο ίδιο κράτος μέλος

Σχήμα 25 — Προσδιορισμός διασυνοριακών πληρωμών με κάρτα με πληρωτή και δικαιούχο στο ίδιο κράτος μέλος και τους οικείους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη

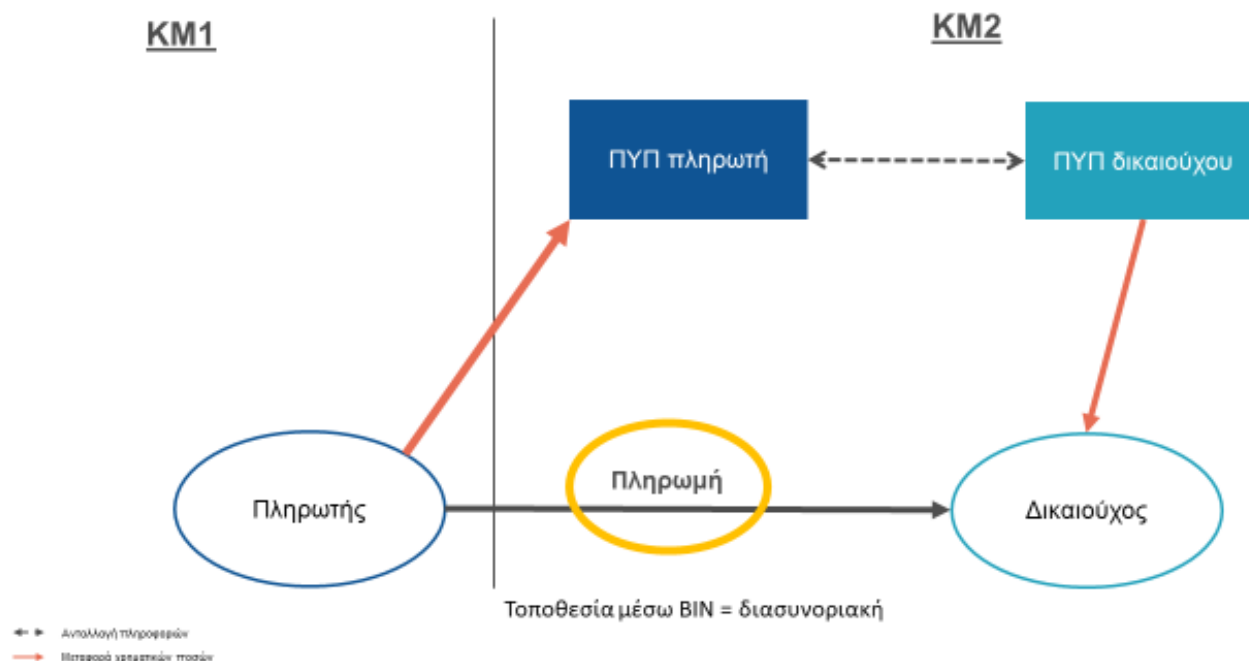

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, αλλά ο δικαιούχος χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε άλλο κράτος μέλος για την εκτέλεση πληρωμής με κάρτα.

Δεδομένου ότι τόσο το εύρος BIN όσο και ο κωδικός αναγνώρισης ή η διεύθυνση του εμπόρου αναφέρονται στην πραγματική θέση του πληρωτή και του δικαιούχου αντίστοιχα, η πληρωμή θεωρείται εθνική πληρωμή και δεν θα αναφέρεται.

3.1.2.6 Πληρωμή με κάρτα — Εκδότης και πληρωτής σε διαφορετικά κράτη μέλη

Σχήμα 26 — Προσδιορισμός διασυνοριακών πληρωμών με κάρτα με πληρωτή και δικαιούχο σε διαφορετικά κράτη μέλη αλλά τους οικείους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στο ίδιο κράτος μέλος

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη, ενώ οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος. Ο πληρωτής χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες ενός εκδότη κάρτας στο κράτος μέλος του δικαιούχου για την εκτέλεση πληρωμής με κάρτα.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις, το εύρος BIN πρέπει να χρησιμοποιεί τα δεδομένα σχετικά με τον τόπο έκδοσης της κάρτας και όχι τα δεδομένα σχετικά με τον τόπο στον οποίο βρίσκεται ο εκδότης της κάρτας. Συνεπώς, το εύρος BIN θα πρέπει να υποδεικνύει ότι ο πληρωτής βρίσκεται σε διαφορετικό κράτος μέλος από τον δικαιούχο και η πληρωμή θα πρέπει να θεωρείται διασυνοριακή και να αναφέρεται.

3.1.2.7 Ηλεκτρονικό χρήμα / αγορά — Πληρωτής και δικαιούχος σε διαφορετικά κράτη μέλη

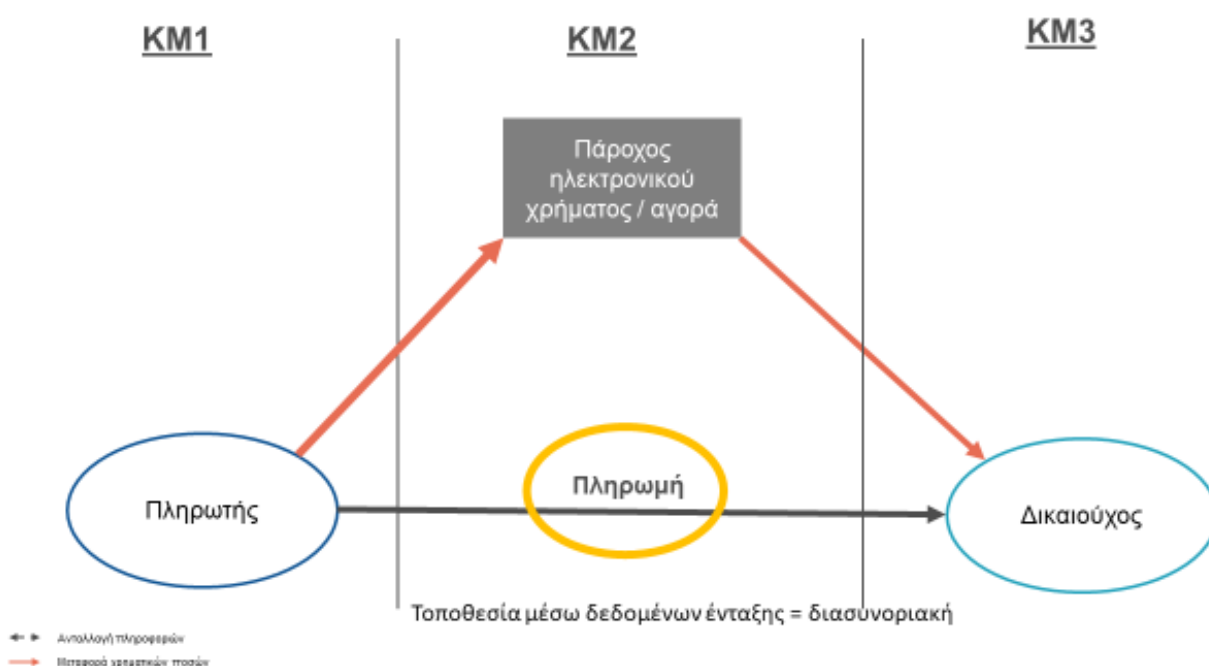
Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος χρησιμοποιούν την υπηρεσία ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος ή αγοράς για την εκτέλεση της πληρωμής. Και στις δύο περιπτώσεις, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει σχέση τόσο με τον δικαιούχο όσο και με τον πληρωτή.

Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος και οι αγορές μπορούν να διαθέτουν πληθώρα κωδικών αναγνώρισης και δεδομένων για τον εντοπισμό του πληρωτή και του δικαιούχου (IBAN, BIN κάρτας, δικό τους κωδικό αναγνώρισης και διεύθυνση που λαμβάνονται κατά την καταχώριση). Είναι ελεύθεροι να επιλέξουν όποιον κωδικό αναγνώρισης είναι καταλληλότερος για τον εντοπισμό του πληρωτή και του δικαιούχου. Σε πολλές περιπτώσεις, αυτός ο κωδικός αναγνώρισης μπορεί κάλλιστα να είναι ο δικός τους κωδικός αναγνώρισης, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιεί διάφορες πληροφορίες που συλλέγονται κατά τη δημιουργία του λογαριασμού για τον αποτελεσματικό εντοπισμό του πληρωτή και του δικαιούχου.

Χρησιμοποιώντας αυτόν τον κωδικό αναγνώρισης, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος / η αγορά είναι σε θέση να εντοπίζει τον πληρωτή και τον δικαιούχο σε δύο διαφορετικά κράτη μέλη και να προσδιορίζει ότι η πληρωμή είναι διασυνοριακή και ότι πρέπει να την αναφέρει.

Σημ.: Μολονότι, από εξωτερική άποψη, όλες οι πληρωμές που πραγματοποιούνται μέσω παρόχων ηλεκτρονικού χρήματος ή αγορών εμφανίζονται στον τόπο εγκατάστασης του παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος / της αγοράς, και οι δύο οντότητες διαθέτουν τις πληροφορίες για τον προσδιορισμό της πραγματικής τοποθεσίας του πληρωτή και του δικαιούχου και πρέπει να χρησιμοποιούν αυτές τις πληροφορίες για να διαφοροποιούν τις διασυνοριακές πληρωμές από τις εθνικές.

Σχήμα 27 — Προσδιορισμός διασυνοριακών πληρωμών μέσω ηλεκτρονικού χρήματος / αγορών με πληρωτή και δικαιούχο σε διαφορετικά κράτη μέλη

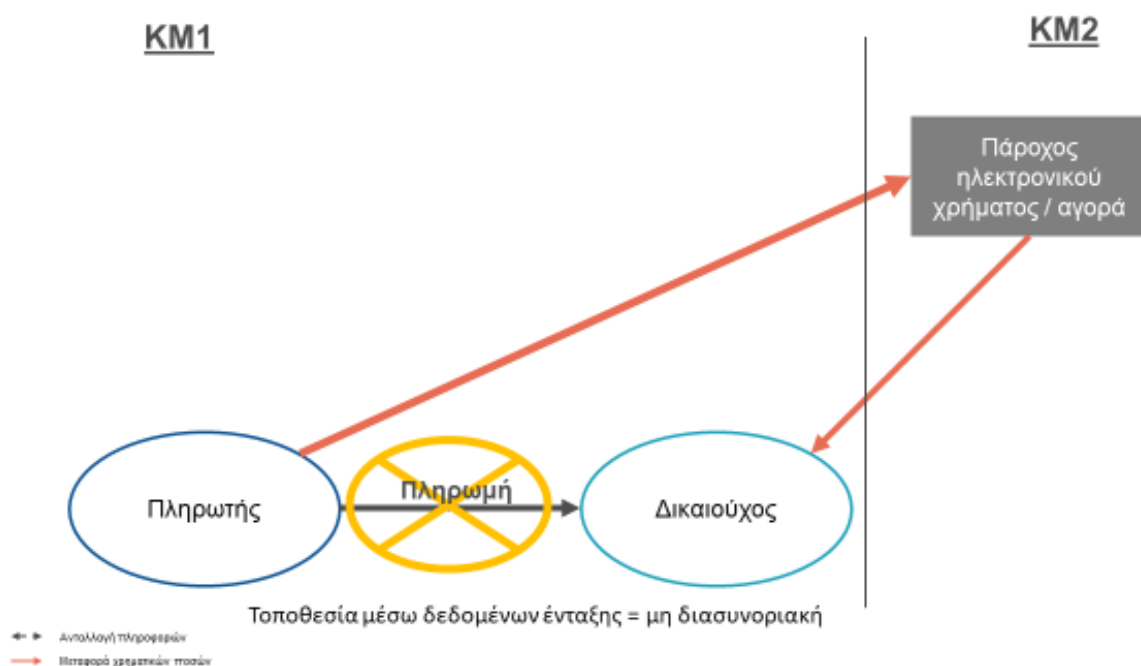

3.1.2.8 Ηλεκτρονικό χρήμα / αγορά — Πληρωτής και δικαιούχος στο ίδιο κράτος μέλος

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος και χρησιμοποιούν την υπηρεσία ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος ή αγοράς για την εκτέλεση της πληρωμής τους. Και στις δύο περιπτώσεις, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει σχέση τόσο με τον δικαιούχο όσο και με τον πληρωτή.

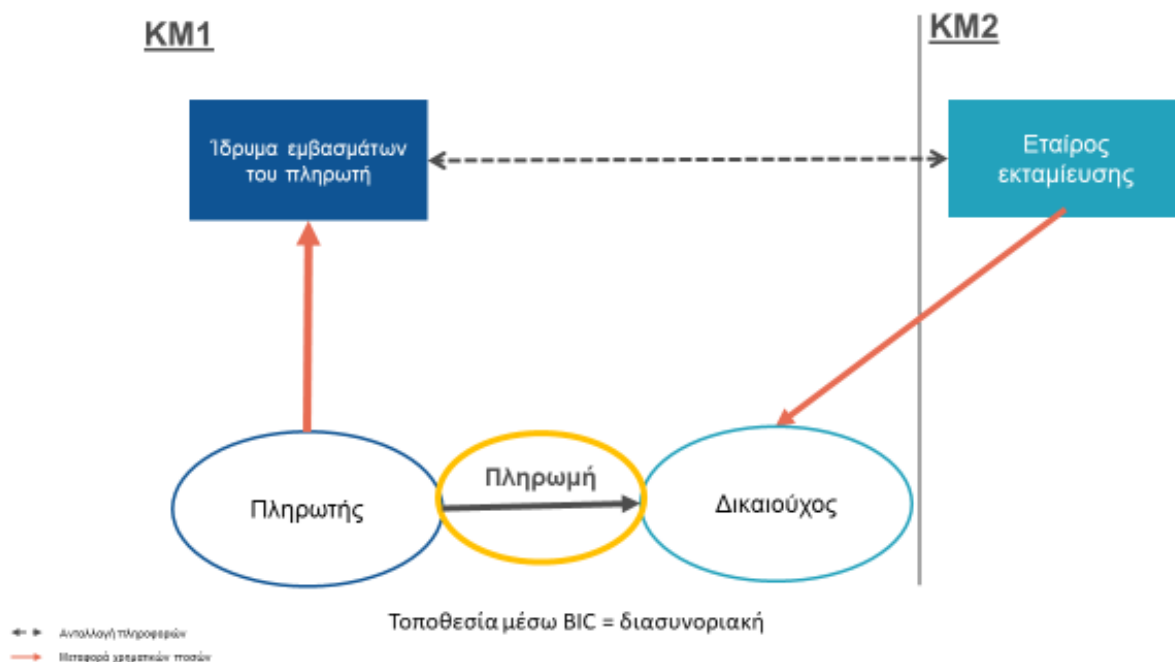
Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εντοπίζει τον πληρωτή και τον δικαιούχο χρησιμοποιώντας τους κωδικούς αναγνώρισης που έχει στη διάθεσή του, οι οποίοι θα πρέπει να υποδεικνύουν την πραγματική τοποθεσία του πληρωτή και του δικαιούχου. Συνεπώς, η πληρωμή θα πρέπει να θεωρείται εθνική και να μην αναφέρεται.

Σχήμα 28 — Προσδιορισμός διασυνοριακών πληρωμών μέσω ηλεκτρονικού χρήματος / αγορών με πληρωτή και δικαιούχο στο ίδιο κράτος μέλος

3.1.2.9 Υπηρεσίες εμβασμάτων — Πληρωτής και δικαιούχος στο ίδιο κράτος μέλος

Σχήμα 29 — Προσδιορισμός διασυνοριακών πληρωμών μέσω υπηρεσιών εμβασμάτων με πληρωτή και δικαιούχο στο ίδιο κράτος μέλος

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, αλλά χρησιμοποιούν ιδρύματα εμβασμάτων σε διαφορετικά κράτη μέλη για την εκτέλεση υπηρεσίας εμβασμάτων.

Δεδομένου ότι οι υπηρεσίες εμβασμάτων εκτελούνται χωρίς να χρειάζονται λογαριασμοί πληρωμών, οι κωδικοί αναγνώρισης που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον εντοπισμό του πληρωτή και του δικαιούχου θα είναι οι BIC των αντίστοιχων οικείων ιδρυμάτων εμβασμάτων. Δεδομένου ότι και τα δύο ιδρύματα βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη, αυτή η πληρωμή θα πρέπει να θεωρείται διασυνοριακή, ακόμη και αν ο πληρωτής και ο δικαιούχος βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος.

3.2 Κατώτατο όριο 25 διασυνοριακών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 243β παράγραφος 2

Ο δεύτερος έλεγχος παρακολούθησης που πρέπει να διενεργείται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών αφορά το κατώτατο όριο των 25 διασυνοριακών πληρωμών που προβλέπεται στο άρθρο 243β παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/112/EK.

Η απαίτηση στην οποία υπόκεινται οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει της παραγράφου 1 εφαρμόζεται όταν, κατά τη διάρκεια ημερολογιακού τριμήνου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει υπηρεσίες πληρωμών που αντιστοιχούν σε περισσότερες από 25 διασυνοριακές πληρωμές στον ίδιο δικαιούχο.

Ο αριθμός των διασυνοριακών πληρωμών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου υπολογίζεται σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ανά κράτος μέλος και ανά κωδικό αναγνώρισης όπως αναφέρονται στο άρθρο 243γ παράγραφος 2. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει πληροφορίες ότι ο δικαιούχος έχει περισσότερους του ενός κωδικούς αναγνώρισης, ο υπολογισμός γίνεται ανά δικαιούχο.

Προκειμένου να ενεργοποιηθεί η ένταξη στην τριμηνιαία έκθεση ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, αυτό το άρθρο προβλέπει ότι ο δικαιούχος πρέπει να λαμβάνει περισσότερες από 25 διασυνοριακές πληρωμές ανά τρίμηνο. Σε περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν εκτέλεσε

περισσότερες από 25 διασυνοριακές πληρωμές προς τον ίδιο δικαιούχο, δεν υποχρεούται να υποβάλει στοιχεία σχετικά με τον εν λόγω δικαιούχο. Από την άλλη πλευρά, σε περίπτωση υπέρβασης του ορίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να αναφέρει όλες τις συναλλαγές προς τον δικαιούχο (και όχι μόνο τις συναλλαγές που υπερβαίνουν το όριο).

Το δεύτερο εδάφιο καθορίζει τις λεπτομέρειες του υπολογισμού του κατώτατου ορίου. Ο κανόνας του κατώτατου ορίου θεσπίστηκε προκειμένου να διασφαλιστεί ότι συλλέγονται μόνο δεδομένα σχετικά με τους υποκείμενους στον φόρο και ότι τα δεδομένα των ιδιωτών που λαμβάνουν περιστασιακές διασυνοριακές πληρωμές δεν θα συλλέγονται ούτε θα διαβιβάζονται στο CESOP. Λειτουργεί επίσης ως μέτρο απλούστευσης και ως τεκμήριο οικονομικών δραστηριοτήτων, που σημαίνει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να αναφέρουν τους δικαιούχους που υπερβαίνουν το όριο, ανεξάρτητα από το αν διαθέτουν πληροφορίες ότι είναι υποκείμενοι στον φόρο ή όχι.

3.2.1 Ο βασικός κανόνας — Υπολογισμός διασυνοριακών πληρωμών ανά κωδικό αναγνώρισης

Ο βασικός κανόνας του άρθρου 243β παράγραφος 2 είναι ότι ο αριθμός των διασυνοριακών πληρωμών για έναν δικαιούχο θα πρέπει να υπολογίζεται με τη χρήση του κωδικού αναγνώρισης του δικαιούχου που αναφέρεται στο άρθρο 243γ παράγραφος 2. Σ' αυτό το πλαίσιο, παραπέμπουμε στο τμήμα 3.1.1 για την επισκόπηση των σχετικών κωδικών αναγνώρισης ανά μέθοδο πληρωμής. Επιπλέον, στον υπολογισμό θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο οι διασυνοριακές πληρωμές (βλ. τμήμα 3.1. για τον ορισμό των διασυνοριακών πληρωμών).

Κατ' εφαρμογή αυτού του κανόνα, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου θα πρέπει, για παράδειγμα, να λαμβάνουν υπόψη όλες τις διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται σε έναν μόνο IBAN για τον υπολογισμό του συνόλου. Εάν αυτός ο αριθμός υπερβαίνει τις 25 διασυνοριακές πληρωμές, τότε θα πρέπει να αναφέρονται στο CESOP όλες οι πληρωμές που εκτελέστηκαν στον εν λόγω IBAN κατά τη διάρκεια του τριμήνου μαζί με τα στοιχεία του κατόχου του λογαριασμού (βλ. τμήμα 4 για τον πλήρη κατάλογο των δεδομένων προς διαβίβαση).

Επιπλέον, ο υπολογισμός πρέπει να γίνεται σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται ανά κράτος μέλος. Αυτό σημαίνει ότι εάν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει εγκαταστάσεις σε διάφορα κράτη μέλη, καθεμία από αυτές τις εγκαταστάσεις θα πρέπει να εκτελεί τον υπολογισμό χωριστά και να μην ενοποιεί όλες τις συναλλαγές σε επίπεδο ομίλου. Το ίδιο ισχύει όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε διαφορετικά κράτη μέλη μέσω εμπορικών αντιπροσώπων ή απευθείας.

3.2.2 Ο πρόσθετος κανόνας — Συνένωση διασυνοριακών πληρωμών ανά δικαιούχο

Συνηθίζεται ένας συγκεκριμένος δικαιούχος να διαθέτει ορισμένες μεθόδους πληρωμής για τον πληρωτή, οι οποίες μπορούν να συνδέονται με διαφορετικούς κωδικούς αναγνώρισης (π.χ. IBAN για μεταφορά πίστωσης, κωδικό αναγνώρισης εμπόρου για την πληρωμή με κάρτα και λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος). Για να διασφαλιστεί ότι οι πληρωμές προς επιχειρήσεις δεν αναφέρονται επειδή χωρίζονται σε διάφορες μεθόδους πληρωμής, το άρθρο 243β παράγραφος 2 θεσπίζει έναν πρόσθετο κανόνα που απαιτεί από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να συνενώνουν τις πληρωμές που εκτελούνται σε πολλαπλούς κωδικούς αναγνώρισης, όταν γνωρίζουν ότι οι εν λόγω κωδικοί αναγνώρισης αναφέρονται πράγματι στον ίδιο δικαιούχο.

Σύμφωνα μ' αυτόν τον κανόνα, εάν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εκτελεί σειρά πληρωμών χρησιμοποιώντας δύο διαφορετικούς IBAN ή, για παράδειγμα, χρησιμοποιώντας έναν IBAN και έναν κωδικό αναγνώρισης εμπόρου, και γνωρίζει ότι ο ίδιος δικαιούχος κατέχει και τους δύο λογαριασμούς

πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να θεωρήσει τους δύο λογαριασμούς πληρωμών ως έναν για τους σκοπούς της σύγκρισης με το κατώτατο όριο και να συμπεριλάβει στον υπολογισμό του όλες τις πληρωμές προς τους δύο λογαριασμούς.

Σημ.: Η συνένωση των λογαριασμών πληρωμών για τον υπολογισμό του κατώτατου ορίου δεν πρέπει να επηρεάζει την ίδια την υποβολή των δεδομένων. Η υποβολή πρέπει να γίνεται με τη χρήση δεδομένων συναλλαγών και επομένως να αντιμετωπίζονται και οι δύο λογαριασμοί ως διαφορετικοί λογαριασμοί πληρωμών. Συνεπώς, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν πρέπει να συνενώνουν τα δεδομένα που διαβιβάζονται κατ' εφαρμογή αυτού του κανόνα.

Για παράδειγμα: Αυτό σημαίνει ότι εάν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαπιστώσει ότι ο δικαιούχος έχει δύο λογαριασμούς πληρωμών, δεν πρέπει να χρησιμοποιήσει και τους δύο λογαριασμούς ως λογαριασμό του δικαιούχου για κάθε συναλλαγή.

3.2.2.1 Πότε πρέπει να συνενώνονται οι λογαριασμοί πληρωμών για τον υπολογισμό

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πρέπει πάντα να προσπαθούν να εντοπίζουν αν δύο λογαριασμοί πληρωμών συνδέονται πράγματι με τον ίδιο δικαιούχο χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους. Ωστόσο, οι λογαριασμοί πληρωμών θα πρέπει να συνενώνονται μόνον όταν αναφέρονται στον ίδιο δικαιούχο. Σύμφωνα με τον ορισμό της PSD2, αυτό σημαίνει ότι ο κάτοχος και των δύο λογαριασμών πληρωμών πρέπει να είναι ένα μοναδικό φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

Κατ' εφαρμογή αυτού του κανόνα, η συνένωση πραγματοποιείται όταν οι λογαριασμοί πληρωμών ανήκουν στο ίδιο πρόσωπο, εταιρεία ή υποκατάστημα της ίδιας εταιρείας. Αντιθέτως, δεν θα πρέπει να γίνεται συνένωση όταν οι κάτοχοι των λογαριασμών πληρωμών είναι διαφορετικές οντότητες, ακόμη και αν συνδέονται μεταξύ τους. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, για τους δικαιοπαρόχους ή τις θυγατρικές που δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε συνένωση.

Σημ.: Στην ειδική περίπτωση κατά την οποία ένας λογαριασμός τηρείται από δύο ή περισσότερους κατόχους, ως δικαιούχος θεωρείται το σύνολο των δικαιούχων. Αυτό σημαίνει ότι εάν ένας από τους κατόχους έχει και άλλον λογαριασμό πληρωμών, η συνένωση δεν θα πρέπει να πραγματοποιείται εκτός εάν όλοι οι κάτοχοι και των δύο λογαριασμών είναι οι ίδιοι.

Παράδειγμα: Ο κ. Χ και ο κ. Ψ διαθέτουν τραπεζικό λογαριασμό για την είσπραξη πληρωμών για την επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Ο κ. Χ διαθέτει επίσης τραπεζικό λογαριασμό με την κ. Ζ, τη σύζυγό του, ενώ ο κ. Ψ διαθέτει μόνος του άλλον λογαριασμό. Σ' αυτή την περίπτωση, κανένας από τους λογαριασμούς δεν πρέπει να συνενώνεται, δεδομένου ότι δεν είναι ίδιοι όλοι οι κάτοχοι των τριών λογαριασμών.

3.2.2.2 Στοιχεία που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη συνένωση

Για να προσδιοριστεί αν ένας δικαιούχος που βρίσκεται πίσω από πολλαπλούς λογαριασμούς πληρωμών είναι πράγματι ενιαία οντότητα, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι ελεύθεροι να χρησιμοποιούν όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που συλλέγονται κατά τη δημιουργία του λογαριασμού πληρωμών. Οι δείκτες με υψηλό βαθμό ασάφειας, όπως οι ονομασίες, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνον όταν προσφέρουν εύλογο βαθμό μοναδικότητας στη μεμονωμένη περίπτωση, για να αποφεύγεται η στρέβλωση της υποβολής στοιχείων (π.χ. αποφυγή συγκέντρωσης κοινών ονομάτων).

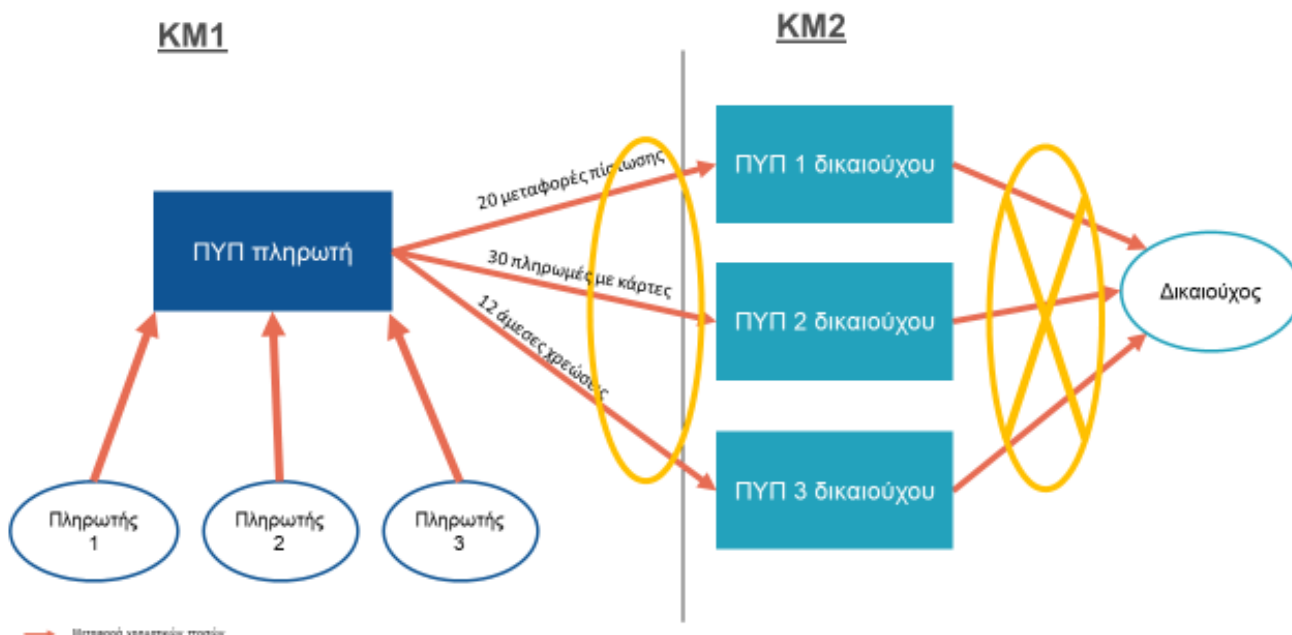
Ωστόσο, μεταξύ των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται στο CESOP, υπάρχουν μερικά που μπορούν επίσης να χρησιμεύσουν ως ένδειξη ότι ο δικαιούχος είναι ενιαία οντότητα:

1. **Αριθμός ΦΠΑ / φορολογικού μητρώου:** Παρότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενδέχεται να μην έχει πάντα στη διάθεσή του αυτό το στοιχείο, όταν το διαθέτει μπορεί να το χρησιμοποιήσει ως ισχυρή ένδειξη ότι οι δικαιούχοι σε δύο λογαριασμούς πληρωμών είναι στην πραγματικότητα μία ενιαία οντότητα. Πράγματι, η χρήση του ίδιου αριθμού ΦΠΑ ή φορολογικού μητρώου επιτρέπεται μόνο στο πλαίσιο ενιαίας εταιρείας. Συνεπώς, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να καθορίσουν ότι οι δικαιούχοι δύο λογαριασμών πληρωμών μοιράζονται τον ίδιο αριθμό ΦΠΑ / φορολογικού μητρώου, είναι πολύ πιθανό οι εν λόγω δικαιούχοι να είναι ενιαία οντότητα.
2. **Όνομα:** το όνομα του δικαιούχου μπορεί επίσης να βοηθήσει να προσδιοριστεί ότι πρόκειται για την ίδια οντότητα. Παρότι υπάρχει η πιθανότητα σφάλματος και οι εταιρείες θα μπορούσαν να εναλλάσσουν τη νομική και την εταιρική επωνυμία τους, παραμένει ισχυρή ένδειξη ότι δύο δικαιούχοι μπορεί να είναι μία ενιαία οντότητα, ιδίως σε συνδυασμό με τη διεύθυνση ή άλλες πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.
3. **Διεύθυνση:** Ακόμη και αν τα ονόματά τους διαφέρουν, το γεγονός ότι δύο δικαιούχοι έχουν την ίδια διεύθυνση αποτελεί επίσης ένδειξη ότι μπορεί να πρόκειται για την ίδια οντότητα. Αυτό θα πρέπει φυσικά να διασταυρώνεται με άλλες διαθέσιμες πληροφορίες, αλλά μπορεί να αποδειχθεί χρήσιμο για τη συνένωση των λογαριασμών πληρωμών.
4. **Άλλα:** Όπως προαναφέρθηκε, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών είναι ελεύθεροι να χρησιμοποιούν κάθε πληροφορία που έχουν στη διάθεσή τους για τη συνένωση των λογαριασμών πληρωμών. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει, για παράδειγμα, τον αριθμό αναγνώρισης της επιχείρησης, τη διεύθυνση IP, τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τις συμβάσεις κ.λπ.

3.2.3 Πρακτική εφαρμογή

3.2.3.1 Συνένωση πολλαπλών μεθόδων πληρωμής

Σχήμα 30 — Συνένωση πολλαπλών μεθόδων πληρωμής σε έναν μόνο δικαιούχο

Σ' αυτή την περίπτωση, πολλοί πληρωτές, οι οποίοι διαθέτουν λογαριασμούς πληρωμών σε έναν μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ξεκινούν πληρωμές προς έναν μόνο δικαιούχο. Ο δικαιούχος προσφέρει διαφορετικές μεθόδους πληρωμής, όπως μεταφορά πίστωσης, άμεση χρέωση και πληρωμή με κάρτα, οι οποίες χρησιμοποιούνται όλες από τους πληρωτές και όλες υπόκεινται στη διαχείριση διαφορετικών παρόχων υπηρεσιών πληρωμών για τον δικαιούχο.

Κατ' εφαρμογή των βασικών κανόνων, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών θα πρέπει κανονικά να υπολογίσει το κατώτατο όριο χρησιμοποιώντας κάθε κωδικό αναγνώρισης χωριστά. Συνεπώς, θα πρέπει να αναφέρει στο CESOP μόνο τις 30 πληρωμές με κάρτα.

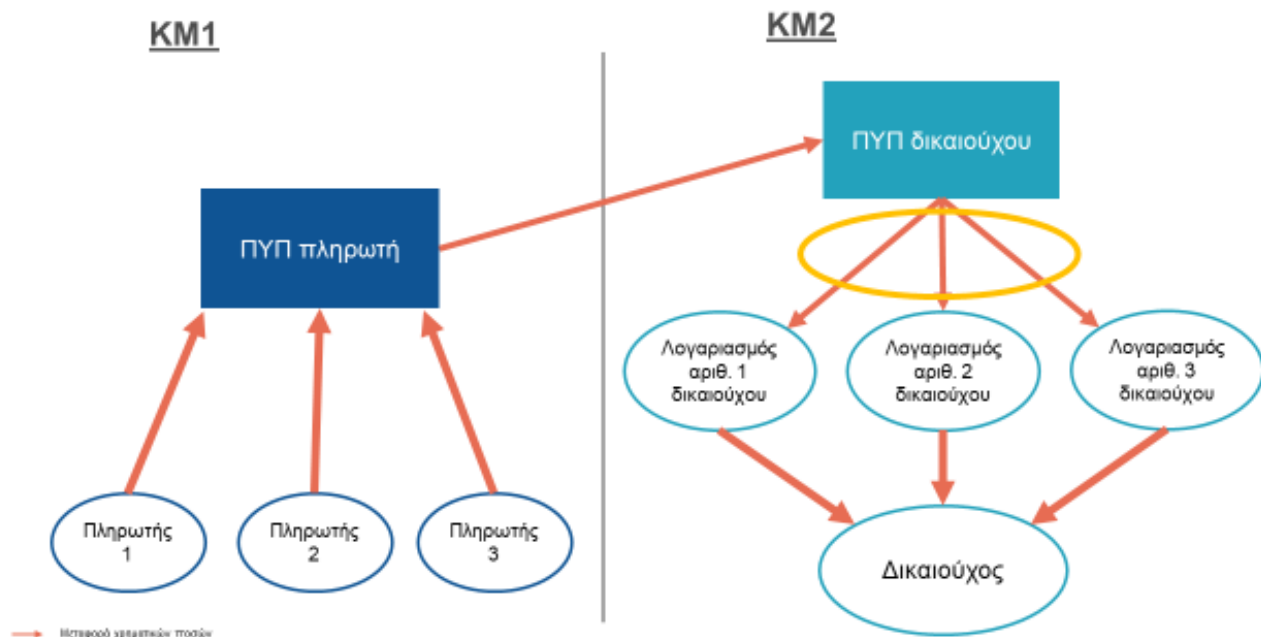
Ωστόσο, δεδομένου ότι ο τελικός δικαιούχος είναι ενιαία οντότητα, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών πρέπει να προσδιορίσει αν όλοι αυτοί οι λογαριασμοί πληρωμών συνδέονται πράγματι με μία ενιαία οντότητα. Εάν, για παράδειγμα, το όνομα και η διεύθυνση του δικαιούχου, όπως είναι διαθέσιμα για όλες τις μεθόδους πληρωμής, είναι τα ίδια, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών θα μπορούσε κάλλιστα να θεωρήσει ότι ο δικαιούχος πίσω από αυτόν τον λογαριασμό πληρωμών είναι ενιαία οντότητα και, συνεπώς, να συνενώσει όλες τις πληρωμές. Το αποτέλεσμα είναι να αναφέρει επίσης στο CESOP τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις και όχι μόνο τις πληρωμές με κάρτα.

Αντιθέτως, η συνένωση θα πρέπει να πραγματοποιείται μόνο για τις πληρωμές που εκτελούνται από έναν μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ανά κράτος μέλος. Συνεπώς, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν πρέπει να συνενώνουν τις πληρωμές τους, δεδομένου ότι δεν μπορούν να γνωρίζουν τις ενέργειες των άλλων.

Σημ.: Παρά το γεγονός ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αναφέρει τη συναλλαγή δεδομένου ότι είναι εντός της ΕΕ, θα πρέπει και πάλι να πραγματοποιήσει συνένωση κατ' εφαρμογή του άρθρου 243β παράγραφος 3, βλ. τμήμα 4.3.

3.2.3.2 Συνένωση πολλαπλών λογαριασμών δικαιούχου σε έναν μοναδικό πάροχο υπηρεσιών πληρωμών

Σχήμα 31 — Συνένωση πολλαπλών λογαριασμών δικαιούχου σε έναν μοναδικό πάροχο υπηρεσιών πληρωμών

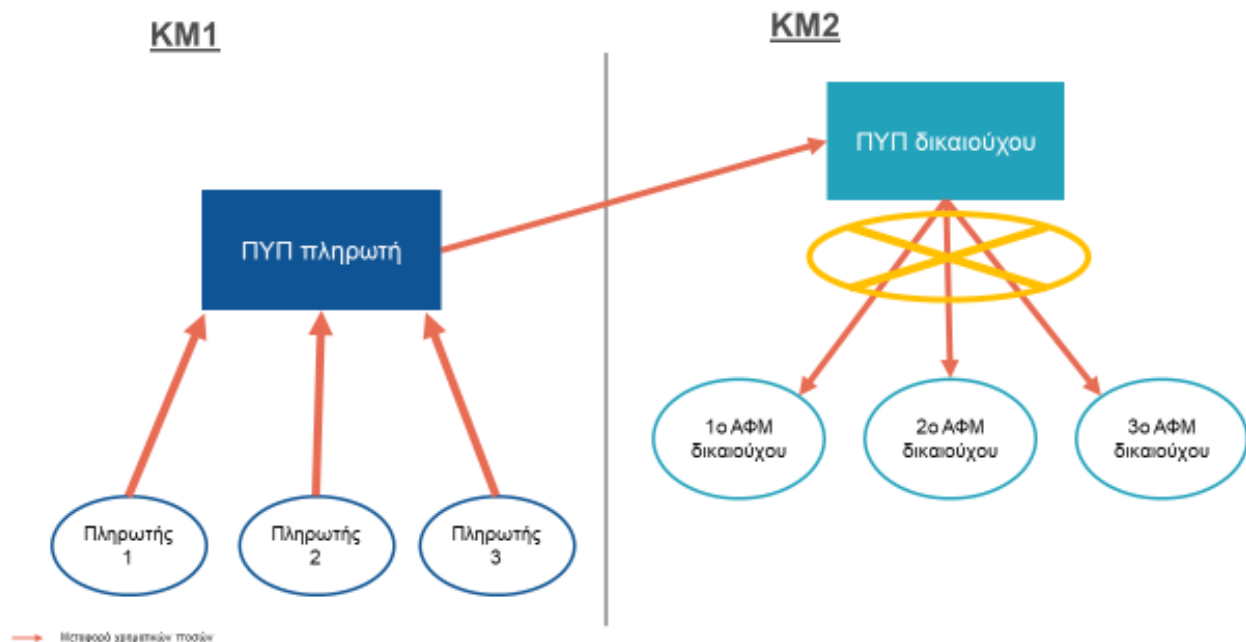

Σ' αυτή την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου λαμβάνει πολλαπλές πληρωμές σε διαφορετικούς λογαριασμούς πληρωμών, οι οποίοι ανήκουν όλοι σε έναν μόνο δικαιούχο. Για να προσδιοριστεί αν θα πρέπει να αναφέρονται οι πληρωμές σ' αυτούς τους λογαριασμούς, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του για να διαπιστώσει ότι οι λογαριασμοί αφορούν τον ίδιο δικαιούχο και να συνενώσει όλες τις πληρωμές που εκτελεί στους εν λόγω λογαριασμούς πληρωμών.

Από την άλλη πλευρά, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν υπόκειται στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων σύμφωνα με το άρθρο 243β παράγραφος 3, δεδομένου ότι υπάρχει πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, θα πρέπει να λάβει υπόψη αυτές τις πληρωμές για τον υπολογισμό του κατώτατου ορίου σε περίπτωση που θα πρέπει επίσης να αναφέρει πληρωμές σε λογαριασμό πληρωμών εκτός ΕΕ του ίδιου δικαιούχου (βλ. τμήμα 4.3).

3.2.3.3 Ο δικαιούχος είναι δικαιοπάροχος

Σχήμα 32 — Μη συνένωση δικαιοπαρόχων

Σ' αυτή την περίπτωση, οι δικαιούχοι υιοθετούν ένα μοντέλο δικαιόχρησης στο οποίο όλοι μοιράζονται παρόμοια εμπορική ονομασία ή εμπορικό σήμα και διανέμουν τα ίδια προϊόντα, ωστόσο πρόκειται για ανεξάρτητα και διαφορετικά νομικά πρόσωπα.

Όπως εξηγήθηκε παραπάνω, η συνένωση θα πρέπει να πραγματοποιείται μόνον όταν οι λογαριασμοί πληρωμών ανήκουν όλοι στα ίδια νομικά πρόσωπα. Στην περίπτωση δικαιόχρησης, όλες οι οντότητες είναι διαφορετικές και έχουν διαφορετικούς αριθμούς ΦΠΑ / φορολογικού μητρώου. Μ' αυτές τις πληροφορίες, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μπορεί εύκολα να διαπιστώσει ότι δεν πρόκειται για τον ίδιο δικαιούχο παρά τη συναφή επωνυμία του και δεν χρειάζεται να συνενώσει τις πληρωμές στους διάφορους λογαριασμούς.

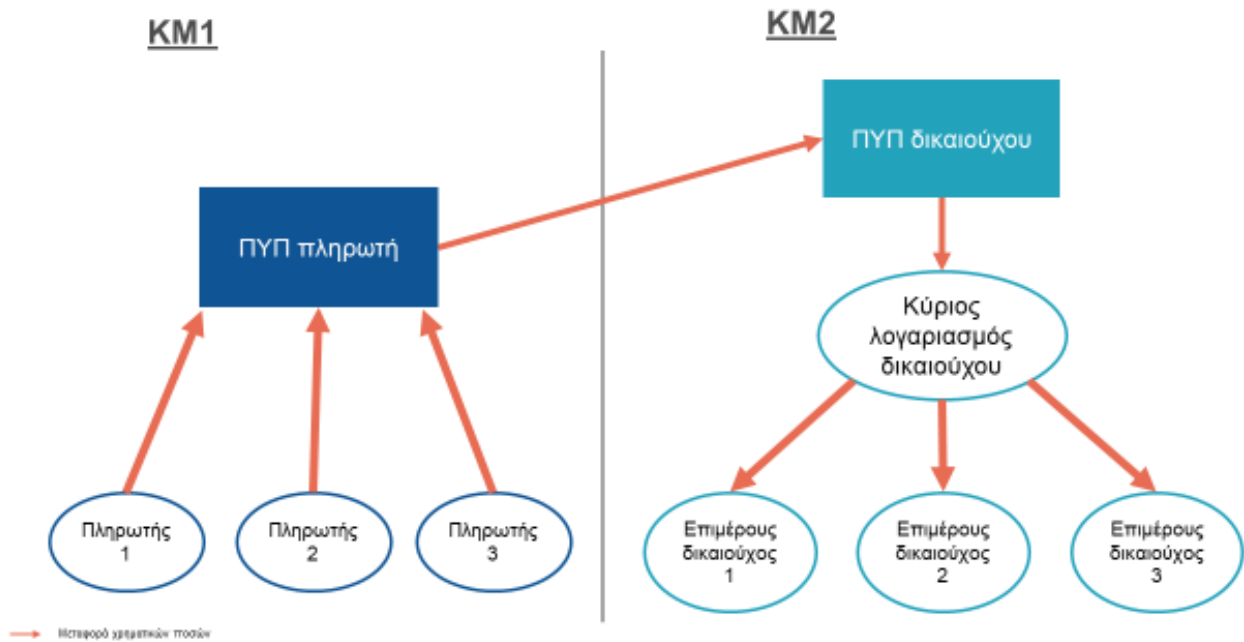
3.2.3.4 Συνένωση «κύριου» λογαριασμού

Σ' αυτήν την περίπτωση, ο δικαιούχος χρησιμοποιεί έναν κύριο λογαριασμό σε έναν μόνο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για να λαμβάνει χρηματικά ποσά και στη συνέχεια ανακατανέμει τις πληρωμές σε διάφορους «επιμέρους λογαριασμούς» και σε διάφορους δικαιούχους. Αυτή η διαδικασία είναι ιδιαίτερα συνήθης για τις αγορές που τείνουν να συγκεντρώνουν τις πληρωμές πριν από την ανακατανομή τους.

Σ' αυτή την περίπτωση, είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη ότι το άρθρο 243β παράγραφος 2 δεν περιλαμβάνει καμία μορφή διαχωρισμού, ακόμη και αν από τα στοιχεία προκύπτει ότι αυτοί οι λογαριασμοί χρησιμοποιούνται από πολλαπλούς δικαιούχους. Αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσαν να συνενωθούν πολλαπλοί λογαριασμοί πληρωμών, αλλά ένας ενιαίος λογαριασμός πληρωμών δεν θα πρέπει ποτέ να διαχωρίζεται, ακόμη και αν στην πράξη αυτός ο λογαριασμός πληρωμών εξυπηρετεί πολλαπλούς δικαιούχους.

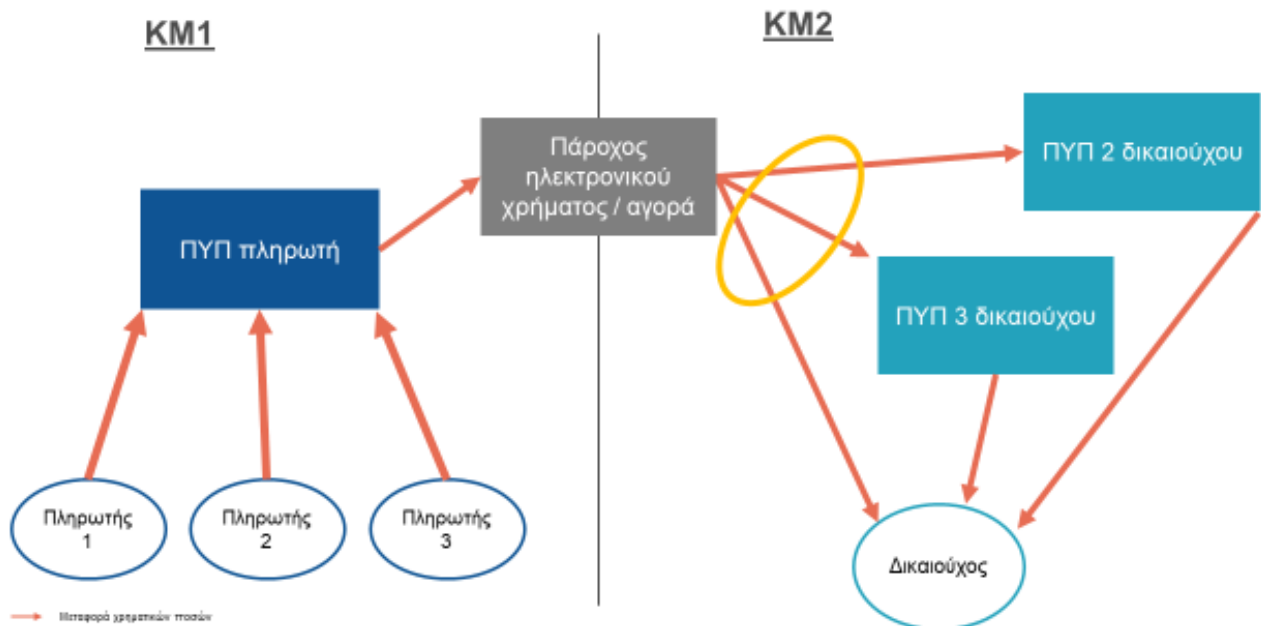
Συνεπώς, όταν αντιμετωπίζουν αυτή την κατάσταση, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να υπολογίζουν τις πληρωμές που εκτελούνται στον «κύριο» λογαριασμό και να τις αναφέρουν, χωρίς να εξετάζουν τους επιμέρους λογαριασμούς.

Σχήμα 33 — Υπολογισμός του κατώτατου ορίου για τους κύριους λογαριασμούς

3.2.3.5 Συνένωση από παρόχους ηλεκτρονικού χρήματος και αγορές

Σχήμα 34 — Συνένωση από παρόχους ηλεκτρονικού χρήματος και αγορές

Σ' αυτή την περίπτωση, οι πληρωμές συγκεντρώνονται από έναν μεσάζοντα (ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος ή αγορά), ο οποίος διατηρεί τα χρηματικά ποσά προτού τα ανακατανείμει σε διάφορους λογαριασμούς πληρωμών του δικαιούχου. Σε αντίθεση με την περίπτωση του κύριου λογαριασμού, ο

δικαιούχος δεν διατηρεί έναν μόνο λογαριασμό αλλά αρκετούς, όπου λαμβάνει τα χρηματικά ποσά που διαβιβάζει ο μεσάζων (π.χ. λογαριασμός ηλεκτρονικού χρήματος, τραπεζικός λογαριασμός κ.λπ.).

Για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών των πληρωτών, όλες αυτές οι πληρωμές αποστέλλονται στον ενδιαμέσο λογαριασμό, πράγμα που σημαίνει ότι δεν χρειάζεται συνένωση (ούτε διαχωρισμός). Ωστόσο, ο μεσάζων θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή του για να συνενώνει όλες τις πληρωμές που εκτελούνται στους διάφορους λογαριασμούς πληρωμών του δικαιούχου.

4 ΥΠΟΒΟΛΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

4.1 Τι ενεργοποιεί την υποχρέωση υποβολής στοιχείων;

Το άρθρο 243β παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/EK, το οποίο προστέθηκε με την οδηγία 284/2020, θεσπίζει όλους τους κανόνες που ισχύουν για την υποχρέωση υποβολής στοιχείων. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, και όπως εξηγείται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές στα τμήματα 2 και 3, υπάρχουν δύο στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για την ενεργοποίηση της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων:

- αν πληρούνται οι προϋποθέσεις για υπαγωγή στο πεδίο εφαρμογής (βλ. τμήμα 2)·
- αν πληρούνται οι προϋποθέσεις παρακολούθησης (βλ. τμήμα 3).

Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να υποβάλλουν τα δεδομένα μόνο οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που παρέχουν τις υπηρεσίες πληρωμών στο πλαίσιο της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων (όπως ορίζεται στο άρθρο 243α της οδηγίας 2006/112/EK) και οι οποίοι εκτελούν περισσότερες από 25 διασυννοριακές πληρωμές ανά τρίμηνο σε συγκεκριμένο δικαιούχο.

Αυτές οι δύο προϋποθέσεις πρέπει να ελέγχονται και να πληρούνται κατά τη διάρκεια κάθε ημερολογιακού τριμήνου για να ισχύει η υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Για παράδειγμα, εάν κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού τριμήνου ο δικαιούχος πληροί αυτές τις προϋποθέσεις για έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να συμπεριλάβει τον εν λόγω δικαιούχο στα στοιχεία που υποβάλλει. Ωστόσο, εάν κατά τη διάρκεια του επόμενου ημερολογιακού τριμήνου ο ίδιος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν εκτελέσει περισσότερες από 25 διασυννοριακές πληρωμές προς τον εν λόγω δικαιούχο, τότε δεν πρέπει να τον συμπεριλάβει στα στοιχεία που υποβάλλει.

Εάν και πάλι ο δικαιούχος υπερβεί το όριο κατά το επόμενο τρίμηνο, τότε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να συμπεριλάβει τις πληρωμές που έλαβε κατά τη διάρκεια του εν λόγω τριμήνου στις τριμηνιαίες εκθέσεις του.

Οι πληρωμές της περιόδου κατά την οποία δεν πληρούνταν όλες οι προϋποθέσεις δεν πρέπει να αναφέρονται ποτέ.

4.2 Πόσο συχνά πρέπει να υποβάλλονται τα δεδομένα;

Το άρθρο 243β παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/112/EK, το οποίο προστέθηκε με την οδηγία 284/2020, θεσπίζει τους κανόνες σχετικά με την περίοδο υποβολής στοιχείων.

Τα κράτη μέλη απαιτούν από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να τηρούν επαρκώς λεπτομερή αρχεία δικαιούχων και πληρωμών σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχουν για κάθε

ημερολογιακό τρίμηνο, με σκοπό να παρέχεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να διενεργούν ελέγχους των παραδόσεων αγαθών και των παροχών υπηρεσιών οι οποίες, σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου V, θεωρούνται ότι λαμβάνουν χώρα σε κράτος μέλος, προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της καταπολέμησης της απάτης στον τομέα του ΦΠΑ.

Σύμφωνα με τη συγκεκριμένη παράγραφο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών οφείλουν να τηρούν λεπτομερή αρχεία των δικαιούχων και των πληρωμών που λαμβάνουν κάθε ημερολογιακό τρίμηνο. Πρόκειται για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο συλλέγονται και αναφέρονται οι πληροφορίες. Στη συνέχεια, το άρθρο 24β παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010, όπως προστέθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/283, αναφέρει την περίοδο κατά την οποία τα κράτη μέλη συλλέγουν τα δεδομένα.

Κάθε κράτος μέλος συλλέγει τις πληροφορίες για τους δικαιούχους και τις πληρωμές που αναφέρονται στο άρθρο 243β της οδηγίας 2006/112/ΕΚ.

Κάθε κράτος μέλος συλλέγει τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών:

α) το αργότερο έως το τέλος του μήνα που έπεται του ημερολογιακού τριμήνου το οποίο αφορούν οι πληροφορίες·

Συνδυαστικά αυτά τα δύο άρθρα παρέχουν το χρονοδιάγραμμα για την υποβολή των δεδομένων για τις πληρωμές από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Η εν λόγω υποβολή στοιχείων θα πραγματοποιείται ανά τρίμηνο, αρχίζοντας από τον Ιανουάριο του 2024, και θα απαιτεί από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών να αποστέλλουν τα δεδομένα στα κράτη μέλη το αργότερο έως το τέλος του μήνα που έπεται του ημερολογιακού τριμήνου στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα.

Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι τέσσερις περίοδοι υποβολής στοιχείων για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και οι αντίστοιχες ημερομηνίες έως τις οποίες τα δεδομένα πρέπει να υποβάλλονται στα κράτη μέλη.

Περίοδοι υποβολής στοιχείων για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών:

- 1η περίοδος (Ιανουάριος-Μάρτιος): **30 Απριλίου**
- 2η περίοδος (Απρίλιος-Ιούνιος): **31 Ιουλίου**
- 3η περίοδος (Ιούλιος-Σεπτέμβριος): **31 Οκτωβρίου**
- 4η περίοδος (Οκτώβριος-Δεκέμβριος): **31 Ιανουαρίου**

Μόλις τα κράτη μέλη συλλέξουν τα δεδομένα, τα διαβιβάζουν στο CESOP έως τη 10η ημέρα του δεύτερου μήνα που έπεται της λήξης της περιόδου υποβολής στοιχείων, σύμφωνα με το άρθρο 24β παράγραφος 3.

Στον πίνακα που ακολουθεί καθορίζονται οι προθεσμίες για τη διαβίβαση των δεδομένων στο CESOP από τα κράτη μέλη.

Προθεσμίες για τη διαβίβαση δεδομένων στο CESOP:

- 1η περίοδος (Ιανουάριος-Μάρτιος): **10 Μαΐου**
- 2η περίοδος (Απρίλιος-Ιούνιος): **10 Αυγούστου**
- 3η περίοδος (Ιούλιος-Σεπτέμβριος): **10 Νοεμβρίου**

- 4η περίοδος (Οκτώβριος-Δεκέμβριος): **10 Φεβρουαρίου**

4.3 Ποιος υποβάλλει τα δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 243β παράγραφος 3;

Παρά το γεγονός ότι ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να εμπίπτει στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων, το άρθρο 243β παράγραφος 3 περιορίζει τις υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Η οριζόμενη στην παράγραφο 1 απαίτηση δεν ισχύει για τις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σε σχέση με οποιαδήποτε πληρωμή όταν τουλάχιστον ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε κράτος μέλος, όπως καταδεικνύεται από τον BIC του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης ο οποίος ταυτοποιεί με σαφήνεια τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και την τοποθεσία του. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή περιλαμβάνουν ωστόσο τις εν λόγω υπηρεσίες πληρωμών στον αναφερόμενο στην παράγραφο 2 υπολογισμό.

Στην πράξη, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν υποχρεούται να τηρεί αρχεία σχετικά με τους δικαιούχους όταν τουλάχιστον ένας από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος, όπως φαίνεται από τον BIC ή άλλον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Μόνον όταν δεν υπάρχουν πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου σε ένα κράτος μέλος, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή θα πρέπει να τηρεί και να αναφέρει δεδομένα.

Σημ.: Η απαίτηση εγκατάστασης σε κράτος μέλος ερμηνεύεται κατά την έννοια του εδάφους ενός κράτους μέλους του άρθρου 5 παράγραφος 2 της οδηγίας ΦΠΑ και επομένως δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει τρίτα εδάφη όπως ορίζονται στο άρθρο 6 της οδηγίας ΦΠΑ. Συνεπώς, εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι εγκατεστημένος σε τρίτο έδαφος, η υποβολή στοιχείων πραγματοποιείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Αυτό σημαίνει ότι όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκονται σε κράτος μέλος, η υποχρέωση υποβολής στοιχείων τους βαρύνει κατ' αποκλειστικότητα. Το άρθρο δεν θέτει όριο όσον αφορά τον αριθμό των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που θα πρέπει να αναφέρουν τη συναλλαγή, πράγμα που σημαίνει ότι εάν, με βάση το επιχειρηματικό τους μοντέλο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στην πληρωμή από την πλευρά του δικαιούχου είναι περισσότεροι από έναν (για παράδειγμα λόγω υπεργολαβίας), τότε όλοι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνοι για την αναφορά των δεδομένων.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση των επιστροφών πληρωμών, η υποβολή στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ανέφερε την αρχική συναλλαγή, καθώς είναι ο πλέον κατάλληλος για να συνδέσει τις δύο αναφορές.

Τέλος, η τελευταία πρόταση του άρθρου 243β παράγραφος 3 θεσπίζει ειδικό κανόνα σχετικά με τον υπολογισμό του κατώτατου ορίου: ακόμη και αν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν αναφέρει μια πληρωμή κατ' εφαρμογή του εν λόγω κανόνα, η πληρωμή εξακολουθεί να περιλαμβάνεται στον υπολογισμό και τη συνένωση βάσει του κατώτατου ορίου των 25 διασυννοριακών συναλλαγών.

Παράδειγμα: Ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών από το κράτος μέλος 1 (πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή) εκτελεί πράξεις πληρωμής προς δικαιούχο που διαθέτει λογαριασμό

πληρωμών στο κράτος μέλος 2 και σε άλλον λογαριασμό σε τρίτη χώρα. Κατά τη διάρκεια ενός δεδομένου τριμήνου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή εκτελεί:

- 200 πληρωμές στον λογαριασμό πληρωμών στο κράτος μέλος 2,
- 20 πληρωμές στον λογαριασμό πληρωμών στην τρίτη χώρα.

Κατ' εφαρμογή των κανόνων του άρθρου 243β, πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων, ωστόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αναφέρει τις πληρωμές στον λογαριασμό πληρωμών στο κράτος μέλος 2, καθώς αυτές δηλώνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου στο κράτος μέλος 2.

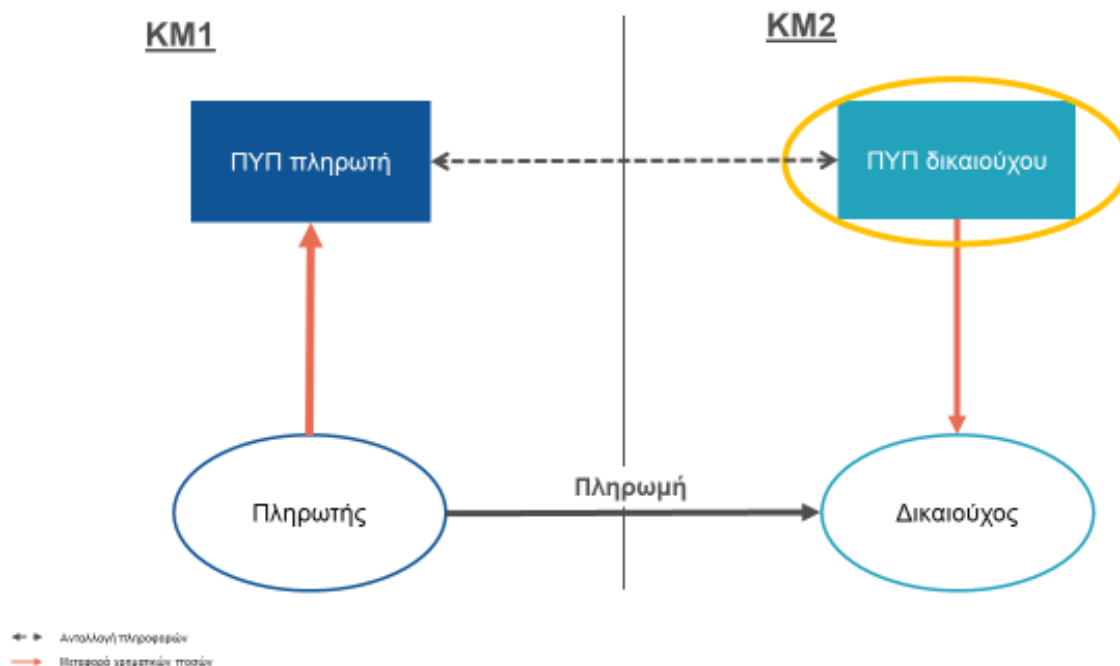
Ωστόσο, θα πρέπει να αναφέρει τις πληρωμές στον λογαριασμό πληρωμών στην τρίτη χώρα, δεδομένου ότι στο κατώτατο όριο πρέπει να συνυπολογίζονται οι πληρωμές στον λογαριασμό πληρωμών στο κράτος μέλος 2 και, συνεπώς, γίνεται υπέρβαση των 25 διασυννοριακών πληρωμών.

4.3.1 Πρακτική εφαρμογή

4.3.1.1 Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και ο δικαιούχος βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος

Αυτό το παράδειγμα αποτελεί σαφή εφαρμογή των κανόνων που ορίζονται στο άρθρο 243β. Σύμφωνα με το άρθρο 243β παράγραφος 3 —εφόσον πληρούνται όλοι οι άλλοι όροι— ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, όταν βρίσκεται σε κράτος μέλος, είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

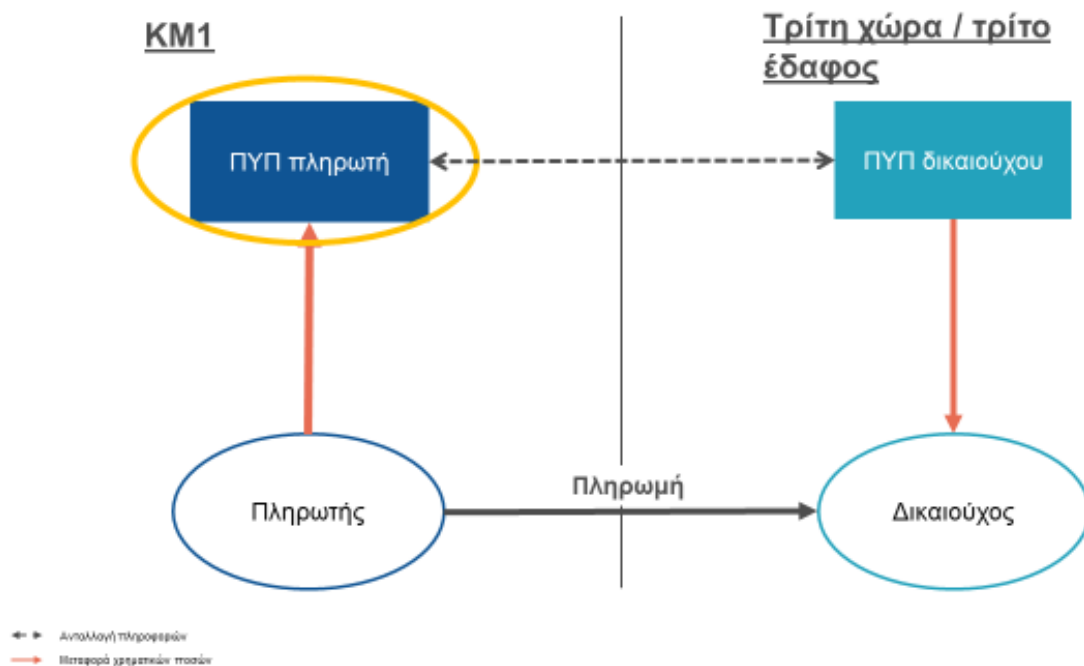
Σχήμα 34 — Υποβολή στοιχείων όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος

4.3.1.2 Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και ο δικαιούχος βρίσκονται σε τρίτη χώρα

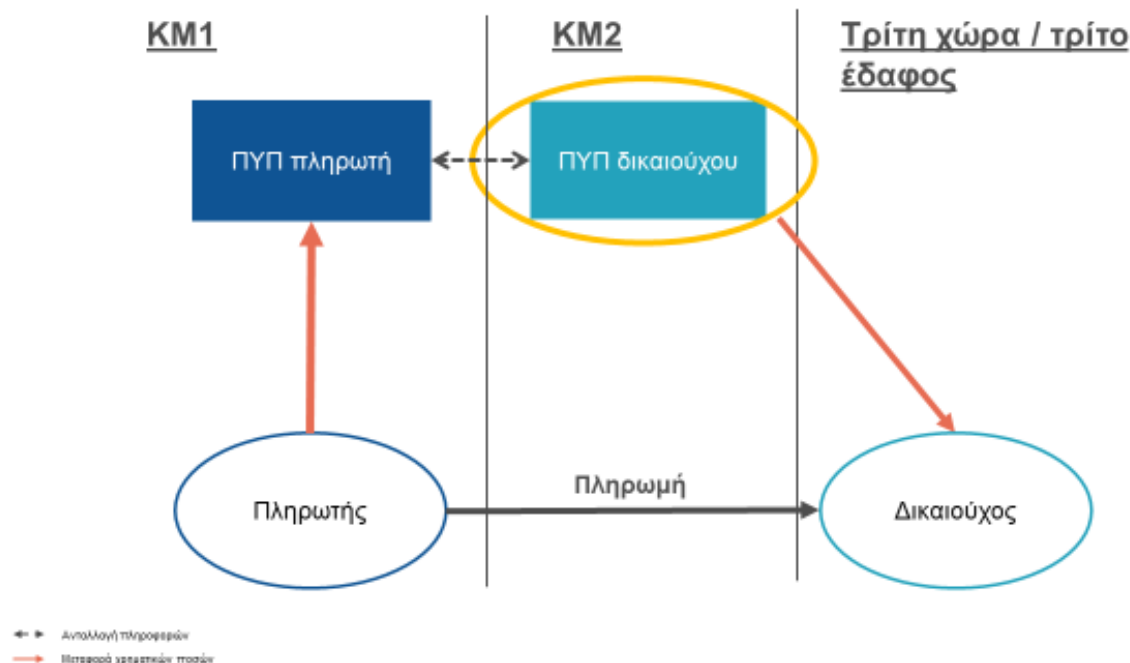
Πρόκειται επίσης για απλή εφαρμογή των κανόνων που ορίζονται στο άρθρο 243β. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου σε άλλο κράτος μέλος, υπόχρεος για την υποβολή στοιχείων είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Σχήμα 35 — Υποβολή στοιχείων όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε τρίτη χώρα ή τρίτο έδαφος

4.3.1.3 Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε κράτος μέλος και ο δικαιούχος σε τρίτη χώρα

Σχήμα 36 — Υποβολή στοιχείων όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε κράτος μέλος αλλά ο δικαιούχος βρίσκεται σε τρίτη χώρα ή τρίτο έδαφος

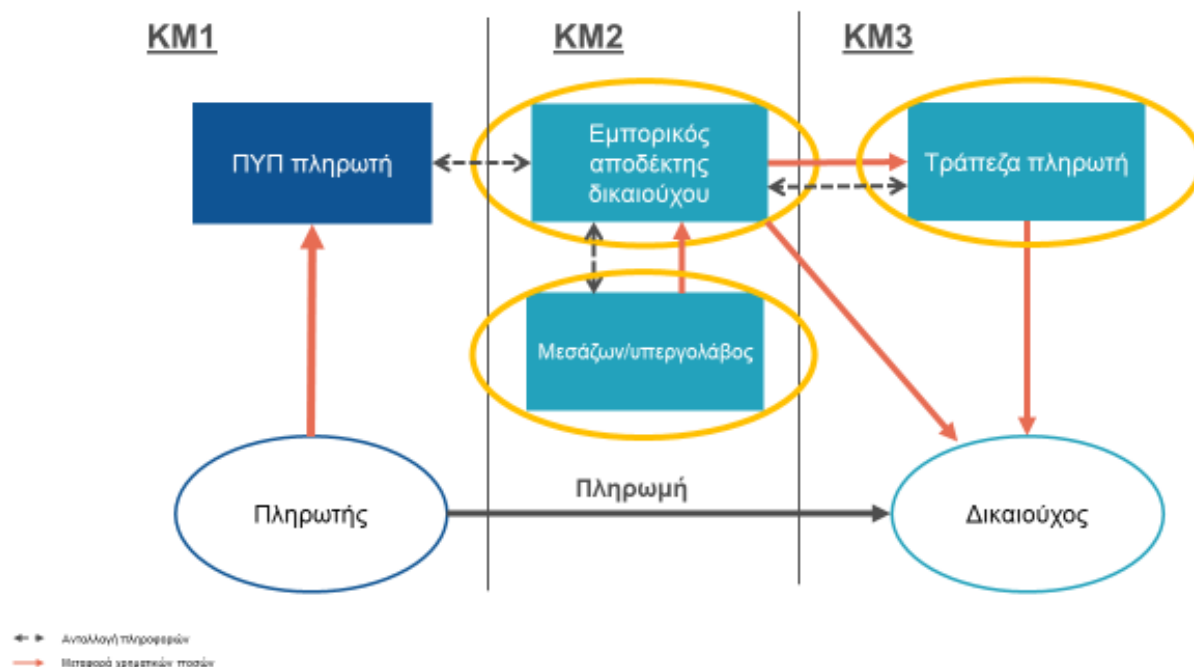
Σ' αυτή την περίπτωση, ο δικαιούχος που βρίσκεται σε τρίτη χώρα χρησιμοποιεί πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκεται σε κράτος μέλος. Δεδομένου ότι το άρθρο 243β παράγραφος 3 περιορίζει την υποβολή στοιχείων του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε κράτος μέλος, η υποχρέωση υποβολής στοιχείων βαρύνει αποκλειστικά τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

4.3.1.4 Δικαιούχος σε κράτος μέλος με πολλαπλούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στην πράξη πληρωμής

Σ' αυτή την περίπτωση, ο δικαιούχος χρησιμοποιεί πολλαπλούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που είναι εγκατεστημένοι σε διαφορετικά κράτη μέλη για την επεξεργασία μιας πράξης πληρωμής. Δεδομένου ότι το άρθρο 243β παράγραφος 3 δεν περιλαμβάνει κανέναν περιορισμό ως προς τον αριθμό των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου που είναι υπεύθυνοι για την υποβολή στοιχείων, υπεύθυνοι για την αναφορά της πληρωμής είναι όλοι οι πάροχοι που πληρούν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

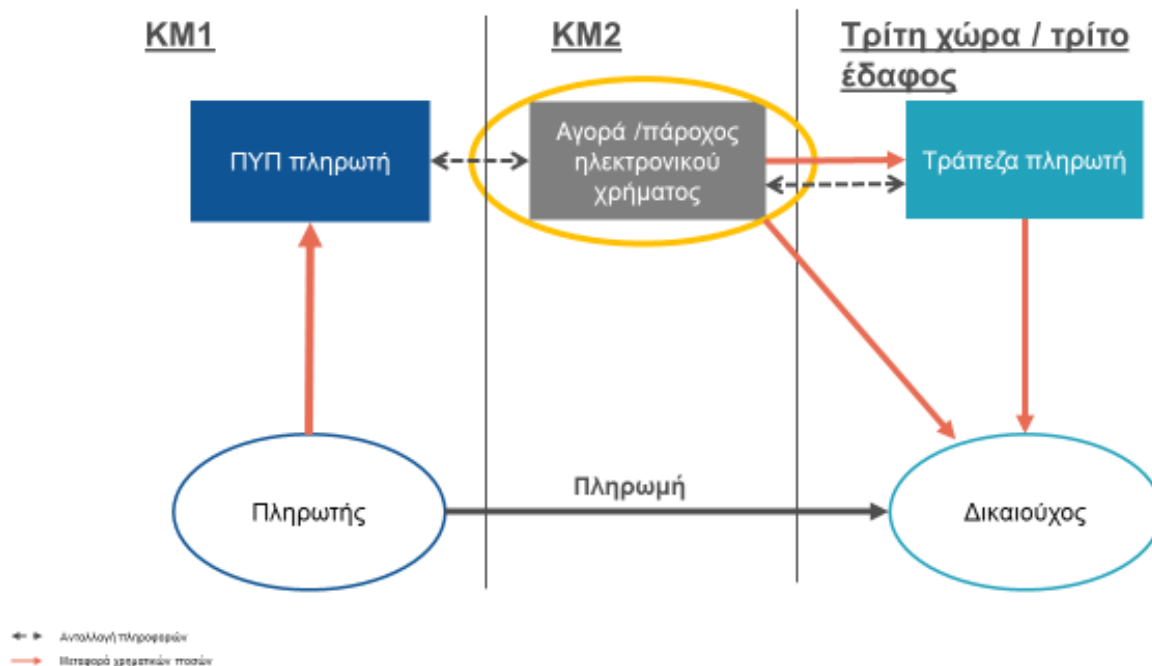
Σημ.: Ο μεσάζων στην πράξη πληρωμής δεν είναι υπεύθυνος να αναφέρει καμία πληρωμή εάν οι δραστηριότητές του καλύπτουν μόνο την παροχή τεχνικών υπηρεσιών οι οποίες υποστηρίζουν μόνο την παροχή υπηρεσιών πληρωμών χωρίς να έχει στην κατοχή του τα προς μεταφορά χρηματικά ποσά ανά πάσα στιγμή, δεδομένου ότι οι εν λόγω οντότητες δεν θεωρούνται πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών.

Σχήμα 37 — Υποβολή στοιχείων όταν πολλαπλοί πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκονται σε κράτη μέλη

4.3.1.5 Ο δικαιούχος βρίσκεται σε τρίτη χώρα αλλά χρησιμοποιεί πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που βρίσκεται σε κράτος μέλος

Σχήμα 38 — Υποβολή στοιχείων όταν τουλάχιστον ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου βρίσκεται σε κράτος μέλος

Σ' αυτό το παράδειγμα, ο δικαιούχος είναι εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα και διαθέτει λογαριασμό πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εκτός ΕΕ. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο δικαιούχος χρησιμοποιεί επίσης μεσάζοντα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αγορά ή πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος, για τον εφοδιασμό της αγοράς της ΕΕ, ο εν λόγω μεσάζων είναι υπεύθυνος για την υποχρέωση υποβολής στοιχείων.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή και η τράπεζα του δικαιούχου που βρίσκεται στην τρίτη χώρα δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δεδομένα.

4.3.2 Η περίπτωση των χωρών του EOX

Οι χώρες του EOX περιλαμβάνονται στο εδαφικό πεδίο εφαρμογής της PSD2 και τα κράτη του EOX που δεν είναι μέλη της Ένωσης μπορούν να έχουν παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στην ΕΕ. Ο κανόνας περιορισμού του άρθρου 243β εφαρμόζεται μόνον όταν οι εν λόγω πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών έχουν παρουσία σε άλλο κράτος μέλος, η οποία μπορεί να επαληθευτεί με χρήση του IBAN ή άλλου κωδικού αναγνώρισης της επιχείρησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του EOX.

Αυτό σημαίνει ότι εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι εγκατεστημένος σε χώρα του EOX, σύμφωνα με τον IBAN ή άλλον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι αυτός που θα πρέπει να αναφέρει τα δεδομένα. Αντιθέτως, εάν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών από χώρα του EOX διατηρεί υποκαταστήματα σε ένα κράτος μέλος, αυτά τα υποκαταστήματα υπόκεινται στην υποχρέωση υποβολής στοιχείων και θα μπορούσαν να θεωρηθούν πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

4.4 Πού πρέπει να υποβάλλονται τα δεδομένα;

Οι κανόνες σχετικά με τον τόπο υποβολής των δεδομένων καθορίζονται στο άρθρο 243β παράγραφος 4 στοιχείο β) της τροποποιημένης οδηγίας ΦΠΑ.

Όταν εφαρμόζεται η απαίτηση που ορίζεται στην παράγραφο 1 για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, τα αρχεία:

β)καθίστανται διαθέσιμα σύμφωνα με το άρθρο 24β του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 904/2010 στο κράτος μέλος προέλευσης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ή στα κράτη μέλη υποδοχής, όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε κράτη μέλη διαφορετικά από το κράτος μέλος προέλευσης.

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών υποβάλλουν τα δεδομένα για τις πληρωμές στο οικείο κράτος μέλος προέλευσης ή, όταν παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών σε περισσότερα κράτη μέλη, στα κράτη μέλη υποδοχής.

Ο ορισμός του κράτους μέλους προέλευσης και του κράτους μέλους υποδοχής περιλαμβάνεται στο άρθρο 243α της οδηγίας, το οποίο παραπέμπει ευθέως στο σχετικό άρθρο της PSD2.

Σύμφωνα με τον ορισμό της PSD2, το κράτος μέλος προέλευσης είναι το κράτος μέλος στο οποίο ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει ζητήσει και αποκτήσει άδεια πληρωμών, το οποίο θα πρέπει να αντιστοιχεί στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η έδρα ή τα κεντρικά γραφεία του.

Από την άλλη πλευρά, το κράτος μέλος υποδοχής θα είναι κάθε άλλο κράτος μέλος, πλην του κράτους μέλους προέλευσης, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει υπηρεσίες πληρωμών είτε μέσω αντιπροσώπου ή υποκαταστήματος είτε απευθείας.

Παράδειγμα: Ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει άδεια πληρωμών από το κράτος μέλος 1 και παρέχει επίσης υπηρεσίες πληρωμών στο κράτος μέλος 2 μέσω υποκαταστήματος και στο κράτος μέλος 3 μέσω αντιπροσώπου.

Κατ' εφαρμογή των κανόνων, ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να αναφέρει στο κράτος μέλος 1 τις πληρωμές που εκτελεί στο κράτος μέλος 1, στο κράτος μέλος 2 τις πληρωμές που εκτελεί στο κράτος μέλος 2 και στο κράτος μέλος 3 τις πληρωμές που εκτελεί στο κράτος μέλος 3.

Παράδειγμα 2: Ένας πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος διαθέτει άδεια πληρωμών για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών από το κράτος μέλος 1. Στη συνέχεια, χρησιμοποιεί κανόνες για τον μηχανισμό διαβατηρίου για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών σε όλα τα άλλα κράτη μέλη της Ένωσης. Σύμφωνα με τον κανόνα του άρθρου 243β παράγραφος 4, υποβάλλει στοιχεία σε όλα τα κράτη μέλη για τις αντίστοιχες πληρωμές που εκτελεί σε καθένα από αυτά.

4.4.1 Απευθείας παροχή υπηρεσιών πληρωμών στα κράτη μέλη υποδοχής

Ο προσδιορισμός των κρατών μελών στα οποία ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να αναφέρει τις πληρωμές του είναι ευκολότερος όταν έχει φυσική παρουσία στα εν λόγω κράτη μέλη, για παράδειγμα μέσω υποκαταστήματος ή αντιπροσώπου. Όταν οι υπηρεσίες πληρωμών παρέχονται απευθείας από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, η κατάσταση είναι ελαφρώς πιο περίπλοκη, καθώς δεν υπάρχει φυσική παρουσία που να επιτρέπει σαφή διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων στο κράτος μέλος υποδοχής και στο κράτος μέλος προέλευσης.

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να ανατρέχουν στην άδεια πληρωμής τους για να προσδιορίζουν τον τόπο παροχής των υπηρεσιών. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να ενημερώνει την αρχή του κράτους μέλους υποδοχής πριν από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών στο έδαφός του, με επακόλουθη τεκμηρίωση στο μητρώο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών του εν λόγω

κράτους μέλους¹³. Μέσω του εν λόγω μητρώου και χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες από τη βάση δεδομένων των πελατών του, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να είναι σε θέση να προσδιορίζει σαφώς ποιες υπηρεσίες παρέχονται σε κάθε τοποθεσία.

Παράδειγμα: Ένας πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος διαθέτει άδεια πληρωμών στο κράτος μέλος 1 και παρέχει επίσης υπηρεσίες πληρωμών στα κράτη μέλη 2 και 3. Για να προσδιορίσει ποια δεδομένα θα πρέπει να υποβάλλει σε κάθε κράτος μέλος, εξετάζει την άδεια πληρωμών του και τον τόπο εγκατάστασης των πελατών του.

Συνεπώς, εάν ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή για πληρωμές που πραγματοποιούνται από το κράτος μέλος 1 σε τρίτη χώρα, αναφέρει τις εν λόγω πληρωμές στο κράτος μέλος 1. Εάν ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου για πληρωμές που πραγματοποιούνται από το κράτος μέλος 3 στο κράτος μέλος 2, θα αναφέρει τις εν λόγω πληρωμές στο κράτος μέλος 2.

4.4.2 Η περίπτωση των χωρών του ΕΟΧ (Ισλανδία, Λιχτενστάιν, Νορβηγία)

Όπως εξηγήσαμε στο τμήμα 2.1.1., η PSD2 εφαρμόζεται επίσης σε χώρες που είναι μέλη του ΕΟΧ. Αυτό σημαίνει ότι οι εν λόγω χώρες μπορούν νομίμως να αποκτήσουν άδεια πληρωμών στη χώρα προέλευσής τους και, στη συνέχεια, να χρησιμοποιούν κανόνες για τον μηχανισμό διαβατηρίου για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, συμπεριλαμβανομένης της απευθείας παροχής υπηρεσιών πληρωμών χωρίς φυσική παρουσία.

Όπως αναφέραμε στο τμήμα 4.3.2., οι πληρωμές προς τις χώρες του ΕΟΧ θεωρούνται πληρωμές προς τρίτες χώρες. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή που είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος αναφέρει την πληρωμή στο κράτος μέλος του πληρωτή (είτε πρόκειται για το κράτος μέλος υποδοχής του πληρωτή είτε για το κράτος μέλος προέλευσής του).

Αντιθέτως, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που είναι εγκατεστημένοι σε χώρες του ΕΟΧ και παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να αναφέρουν τις εν λόγω πληρωμές στο κράτος μέλος υποδοχής τους. Ωστόσο, εξακολουθούν να ισχύουν οι κανόνες του άρθρου 243β και στο CESOP αναφέρονται μόνο οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από πληρωτή (ή μέσω εντολής του πληρωτή στην περίπτωση άμεσων χρεώσεων) στην Ευρωπαϊκή Ένωση (σύμφωνα με τους κανόνες τοποθεσίας του άρθρου 243γ). Συνεπώς, δεν θα πρέπει να αναφέρουν πληρωμές των οποίων η εκκίνηση πραγματοποιείται σε χώρα του ΕΟΧ.

Παράδειγμα: Πάροχος υπηρεσιών πληρωμών με άδεια πληρωμών από τη Νορβηγία παρέχει υπηρεσίες πληρωμών στη Σουηδία και την Ισλανδία. Σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 243β, ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:

- αναφέρει στη Σουηδία όλες τις πληρωμές που πραγματοποιούνται από πληρωτές στη Σουηδία προς τη Νορβηγία, την Ισλανδία ή οποιαδήποτε άλλη τρίτη χώρα,
- αναφέρει στη Σουηδία όλες τις πληρωμές που πραγματοποιούνται σε δικαιούχους στη Σουηδία, όταν ο πληρωτής βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος πλην της Σουηδίας,
- δεν αναφέρει καμία πληρωμή μεταξύ Νορβηγίας και Ισλανδίας ή μεταξύ Νορβηγίας ή Ισλανδίας και οποιασδήποτε τρίτης χώρας,

¹³ Πληροφορίες σχετικά με το κράτος μέλος προέλευσης και το κράτος μέλος υποδοχής ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών διατίθενται επίσης στον ιστότοπο της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (<https://euclid.eba.europa.eu/register/>)

- δεν αναφέρει καμία πληρωμή την οποία πραγματοποιούν πληρωτές στη Σουηδία προς δικαιούχους σε άλλο κράτος μέλος.

4.5 Ποια δεδομένα θα πρέπει να υποβάλλουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών;

Ο κατάλογος των δεδομένων που πρέπει να υποβάλλονται παρατίθεται στο άρθρο 243δ της τροποποιημένης οδηγίας 2006/112 και μπορεί να διαιρεθεί σε δύο σύνολα δεδομένων: δεδομένα σχετικά με τον δικαιούχο (άρθρο 243δ παράγραφος 1) και δεδομένα σχετικά με κάθε πληρωμή που λαμβάνει ο δικαιούχος (άρθρο 243δ παράγραφος 2).

1. Τα αρχεία που πρέπει να τηρούνται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, δυνάμει του άρθρου 243β, περιέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τον κωδικό BIC ή οποιονδήποτε άλλο κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών·
- β) το όνομα ή την εταιρική επωνυμία του δικαιούχου, όπως εμφανίζεται στα αρχεία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·
- γ) εφόσον υπάρχει, οποιονδήποτε αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ ή άλλον εθνικό αριθμό φορολογικού μητρώου του δικαιούχου·
- δ) τον IBAN ή, εάν δεν είναι διαθέσιμος ο IBAN, οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον δικαιούχο·
- ε) τον BIC ή οποιονδήποτε άλλον κωδικό αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί με σαφήνεια και εντοπίζει τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, στην περίπτωση που ο δικαιούχος λαμβάνει χρηματικά ποσά χωρίς να διαθέτει λογαριασμό πληρωμών·
- στ) εφόσον υπάρχει, τη διεύθυνση του δικαιούχου όπως εμφανίζεται στα αρχεία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·
- ζ) τις λεπτομέρειες σχετικά με οποιαδήποτε πληρωμή όπως αναφέρεται στο άρθρο 243β παράγραφος 1·
- η) τις λεπτομέρειες σχετικά με οποιεσδήποτε επιστροφές πληρωμών που προσδιορίζονται ως σχετιζόμενες με διασυννοριακές πληρωμές αναφερόμενες στο στοιχείο ζ).

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία ζ) και η) περιέχουν τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) την ημερομηνία και την ώρα της πληρωμής ή της επιστροφής της πληρωμής·
- β) το ποσό και το νόμισμα της πληρωμής ή της επιστροφής της πληρωμής·
- γ) το κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής που ελήφθη από τον δικαιούχο ή για λογαριασμό του, το κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής, κατά περίπτωση, καθώς και τις πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της προέλευσης ή του προορισμού της πληρωμής ή της επιστροφής της πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 243γ·
- δ) τυχόν αναφορά η οποία ταυτοποιεί με σαφήνεια την πληρωμή·
- ε) κατά περίπτωση, την πληροφορία ότι η έναρξη της πληρωμής γίνεται στις φυσικές εγκαταστάσεις του εμπόρου.

Αυτά τα δεδομένα πρέπει να διαβιβάζονται μέσω τυποποιημένου εντύπου XML, το οποίο περιγράφεται λεπτομερώς στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού¹⁴. Οι προδιαγραφές για το έντυπο (ορισμός σχήματος XML) μαζί με τις οδηγίες χρήστη είναι διαθέσιμες στην ειδική σελίδα CESOP του ιστοτόπου Europa¹⁵.

Δεδομένης της πληθώρας των στοιχείων που μπορούν να συλλεχθούν για τα διάφορα πεδία, στο ακόλουθο τμήμα δίνεται βαρύτητα στη λεπτομερή περιγραφή των αναμενόμενων στοιχείων για κάθε πεδίο και γίνεται προσπάθεια να παρασχεθούν παραδείγματα στοιχείων για καθεμία από τις κύριες μεθόδους πληρωμής που θα μπορούσαν να υποβληθούν στο CESOP. Αυτός ο κατάλογος δεν είναι εξαντλητικός και θα μπορούσαν να γίνουν επίσης δεκτά άλλα στοιχεία εφόσον αντιστοιχούν στα δεδομένα που απαριθμούνται στο άρθρο 243δ.

4.5.1 Επισκόπηση των στοιχείων

Σύμφωνα με το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού, υπάρχουν 15 κύρια στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στο ηλεκτρονικό έντυπο, τα οποία αντιπροσωπεύουν τα ζητούμενα δεδομένα βάσει του άρθρου 243δ της οδηγίας ΦΠΑ.

Αυτά τα στοιχεία παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα ο οποίος περιλαμβάνει επίσης περιγραφή του τι αντιπροσωπεύουν και αν είναι υποχρεωτικά ή όχι. Για τους σκοπούς του πίνακα, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- **Υποχρεωτικό:** αυτό το στοιχείο πρέπει να παρέχεται πάντοτε και να εμφανίζεται στο έντυπο. Η μη παροχή του στοιχείου θα έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη του εντύπου και τη μη συμμόρφωση με την υποχρέωση υποβολής στοιχείων.
- **Προαιρετικό Υποχρεωτικό:** αυτό το στοιχείο πρέπει να παρέχεται πάντοτε εφόσον είναι στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Η μη παροχή του στοιχείου όταν είναι διαθέσιμο θα έχει ως αποτέλεσμα τη μη συμμόρφωση με την υποχρέωση υποβολής στοιχείων. Ωστόσο, εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει στη διάθεσή του το στοιχείο και το πεδίο δεν συμπληρωθεί, το έντυπο δεν απορρίπτεται και η υποχρέωση υποβολής στοιχείων εξακολουθεί να θεωρείται ότι έχει εκπληρωθεί.
- **Υποχρεωτικό κατά περίπτωση:** αυτό το στοιχείο παρέχεται όταν πληρούνται οι ειδικές προϋποθέσεις για να ζητηθεί. Η μη παροχή του στοιχείου όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις θα έχει ως αποτέλεσμα την απόρριψη του εντύπου και τη μη συμμόρφωση με την υποχρέωση υποβολής στοιχείων. Εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, τότε το στοιχείο δεν χρειάζεται να παρασχεθεί. Τα περισσότερα από τα στοιχεία μ' αυτόν τον χαρακτηρισμό αφορούν επιλογές μεταξύ δύο δυνατοτήτων που αλληλοαποκλείονται.

¹⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:32022R1504>

¹⁵ https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/central-electronic-system-payment-information-cesop_el

Πίνακας 2 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται

Αριθ. πλαισίου	Ονομασία στοιχείου	Άρθρο 243δ	Περιγραφή	Υποχρεωτικό
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα στοιχεία	παράγραφος 1 στοιχείο α)	Αυτό το στοιχείο χρησιμοποιείται για την ταυτοποίηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα δεδομένα για τις πληρωμές στη φορολογική αρχή. Τα δεδομένα προς υποβολή θα πρέπει να είναι: - ο κωδικός αναγνώρισης επιχείρησης (BIC), όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 16) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁶, του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα δεδομένα ή - κάθε άλλος κωδικός αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί χωρίς αμφισβήτηση τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που διαβιβάζει τα δεδομένα. Μπορεί να περιλαμβάνει εθνικούς κωδικούς αναγνώρισης, όπως εταιρικούς αριθμούς, εθνικούς αριθμούς καταχώρισης κ.λπ. Αυτό το πλαίσιο δεν πρέπει να συγχέεται με το στοιχείο στο πλαίσιο 5. Μολονότι οι ζητούμενοι κωδικοί αναγνώρισης είναι οι ίδιοι, το πλαίσιο 1 αφορά τον κωδικό αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα δεδομένα, ενώ το πλαίσιο 5 αφορά τον κωδικό αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ο οποίος μπορεί να διαφέρει από αυτόν που υποβάλλει τα δεδομένα εάν ο προορισμός της πληρωμής βρίσκεται εκτός της ΕΕ.	Υποχρεωτικό
2	Όνομα δικαιούχου	παράγραφος 1 στοιχείο β)	Σ' αυτό το πεδίο παρέχονται όλα τα διαθέσιμα ονόματα του δικαιούχου, όπως είναι διαθέσιμα στα αρχεία των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει αρχεία για τον δικαιούχο, το όνομα που αναγράφεται από τον πληρωτή θεωρείται ως το όνομα που περιλαμβάνεται στα αρχεία. Τα ονόματα μπορούν να περιλαμβάνουν την επωνυμία, την ονομασία με την οποία δραστηριοποιείται, το όνομα που χρησιμοποιείται για την καταχώριση και τα στοιχεία επικοινωνίας κ.λπ. Εάν το όνομα στα αρχεία έρχεται σε αντίθεση με το όνομα που εισήγαγε ο πληρωτής για την εκκίνηση της πράξης πληρωμής, υπερισχύει το όνομα στα αρχεία.	Υποχρεωτικό
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Σ' αυτό το πεδίο παρέχονται όλοι οι διαθέσιμοι αριθμοί φορολογικού μητρώου του δικαιούχου. Σε αυτούς μπορεί να περιλαμβάνονται ο ευρωπαϊκός αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, ο εθνικός αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, ο αριθμός φορολογικού μητρώου (ΑΦΜ) ή κάθε εθνικός αριθμός ο οποίος, παρότι δεν συνδέεται αυστηρά με	Προαιρετικό Υποχρεωτικό

¹⁶ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, σχετικά με την καθιέρωση τεχνικών απαιτήσεων και επιχειρηματικών κανόνων για τις μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις σε ευρώ και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 924/2009 (ΕΕ L 94 της 30.3.2012, σ. 22).

			φορολογικούς σκοπούς ούτε έχει εκδοθεί από φορολογική αρχή, χρησιμοποιείται για φορολογικούς σκοπούς και επιτρέπει τη μοναδική ταυτοποίηση του κατόχου του (π.χ. αριθμοί κοινωνικής ασφάλισης, αριθμός μητρώου εταιρειών κ.λπ.).	
4	Κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού δικαιούχου	παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Σκοπός αυτού του πεδίου είναι να προσδιορίζει με ακρίβεια τον λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου όταν μεταφέρονται χρηματικά ποσά. Συνεπώς, περιλαμβάνει: • είτε τον IBAN του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 15) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 είτε • κάθε άλλον κωδικό αναγνώρισης που ταυτοποιεί χωρίς αμφισβήτηση και εντοπίζει τον δικαιούχο που εμπλέκεται στη συναλλαγή. Μπορούν να περιλαμβάνονται ο κωδικός αναγνώρισης εμπόρου, λογαριασμοί ηλεκτρονικού χρήματος, αριθμοί καταχώρισης SWIFT, εθνικοί αριθμοί λογαριασμού κ.λπ. Στο άρθρο 243δ παράγραφος 1 στοιχείο δ) δίνεται προτεραιότητα στον IBAN. Άλλος κωδικός αναγνώρισης θα πρέπει να παρέχεται μόνον όταν δεν είναι διαθέσιμος ο IBAN.	Υποχρεωτικό κατά περίπτωση, εάν μεταφέρονται χρηματικά ποσά σε λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.
5	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου	παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Σκοπός αυτού του πεδίου είναι η ταυτοποίηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου όταν ο δικαιούχος λαμβάνει χρηματικά ποσά χωρίς να διαθέτει λογαριασμό πληρωμών (υπηρεσία εμβασμάτων). Δεδομένου ότι δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, δεν μπορεί να ληφθεί ο σχετικός κωδικός αναγνώρισης του πλαισίου 4. Συνεπώς, η αναφερόμενη οντότητα θα πρέπει να παρέχει τον κωδικό αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου. Σ' αυτό το πεδίο, τα δεδομένα που πρέπει να παρέχονται είναι: • ο κωδικός αναγνώρισης επιχείρησης (BIC), όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 16) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου ή • κάθε άλλος κωδικός αναγνώρισης της επιχείρησης που ταυτοποιεί χωρίς αμφισβήτηση τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ο οποίος ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου. Μπορεί να περιλαμβάνει εθνικούς κωδικούς αναγνώρισης, όπως εταιρικούς αριθμούς, εθνικούς αριθμούς καταχώρισης κ.λπ. Αυτό το πεδίο δεν θα πρέπει να συγχέεται με τα δεδομένα που ζητούνται βάσει του πλαισίου 1 (βλ. παραπάνω). Επιπλέον, τα πλαίσια 4 και 5 αλληλοαποκλείονται και θα πρέπει να συμπληρώνεται μόνο το ένα εκ των δύο.	Υποχρεωτικό κατά περίπτωση, εάν μεταφέρονται χρηματικά ποσά σε δικαιούχο χωρίς λογαριασμό πληρωμών.
6	Διεύθυνση δικαιούχου	παράγραφος 1	Σ' αυτό το πεδίο παρέχονται όλες οι διευθύνσεις του δικαιούχου, όπως είναι διαθέσιμες στα αρχεία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στις διευθύνσεις μπορούν να περιλαμβάνονται η επίσημη διεύθυνση, η επαγγελματική	Προαιρετικό Υποχρεωτικό

		στοιχείο στ)	διεύθυνση, η διεύθυνση αποθήκης καθώς και η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, οι διευθύνσεις ιστοσελίδων ή η διεύθυνση IP. Με βάση τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, η διεύθυνση μπορεί να είναι περισσότερο ή λιγότερο λεπτομερής, από τη χώρα έως την οδό. Επιπλέον, η διεύθυνση που αναφέρεται δεν χρειάζεται να εναρμονίζεται με τη διεύθυνση που χρησιμοποιείται στο άρθρο 243γ για τον προσδιορισμό της τοποθεσίας του δικαιούχου. Αυτό σημαίνει, για παράδειγμα, ότι η δηλωθείσα διεύθυνση μπορεί να βρίσκεται σε χώρα διαφορετική από εκείνη του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου (IBAN). Αυτό το πεδίο συμπληρώνεται μόνον εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών έχει τουλάχιστον μία διεύθυνση για τον δικαιούχο στα αρχεία του. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει διεύθυνση στο αρχείο του, αλλά η διεύθυνση μπορεί να συναχθεί από τον λογαριασμό πληρωμών (π.χ. κωδικός χώρας ενός IBAN), αυτό το πεδίο δεν χρειάζεται να συμπληρωθεί.	
7	Επιστροφή	παράγραφος 1 στοιχείο η)	Σκοπός αυτού το πεδίου είναι να κάνει διάκριση μεταξύ των πληρωμών που <u>πραγματοποιούνται από</u> τον πληρωτή και των επιστροφών που <u>πραγματοποιούνται σε</u> πληρωτή. Οι επιστροφές μπορούν να περιλαμβάνουν επιστροφές για τεχνικούς λόγους, όπως ορίζονται στην PSD2, αλλά και επιστροφές για εμπορικούς σκοπούς, ή οποιοδήποτε άλλο είδος επιστροφής, εφόσον ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι ενήμερος. Εάν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν γνωρίζει ότι μια συναλλαγή αποτελεί επιστροφή χρημάτων, θα πρέπει στη συνέχεια να την αναφέρει ως απλή πληρωμή (δεδομένου ότι πληρούνται όλες οι άλλες προϋποθέσεις για την υποβολή στοιχείων). Σ' αυτό το πεδίο, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών αναφέρουν ότι η πληρωμή αποτελεί επιστροφή χρημάτων. Ο κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής επιστροφής και τα στοιχεία αναφοράς της αρχικής συναλλαγής αναφέρονται στο πλαίσιο 14.	Υποχρεωτικό κατά περίπτωση
8	Ημερομηνία/ώρα	παράγραφος 2 στοιχείο α)	Σ' αυτό το πεδίο αναφέρονται η ημερομηνία και η ώρα εκτέλεσης της πληρωμής. Δεδομένου του πλήθους των ημερομηνιών που είναι διαθέσιμες για μία μόνο πράξη πληρωμής, είναι πιθανό οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών να αναφέρουν πολλαπλές ημερομηνίες. Ωστόσο, για να διευκολυνθούν ο εντοπισμός πολλαπλών αναφορών και η τυποποίηση της υποβολής στοιχείων, στα τμήματα που ακολουθούν αναγράφεται, για κάθε μέθοδο πληρωμής, τουλάχιστον μία ημερομηνία που είναι κοινή μεταξύ όλων των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν σε μία μεμονωμένη πράξη πληρωμής και η οποία θα πρέπει πάντα να αναφέρεται (βλ. κατωτέρω).	Υποχρεωτικό
9	Ποσό	παράγραφος 2	Σ' αυτό το πεδίο αναφέρεται το συνολικό ποσό της πράξης πληρωμής ή της επιστροφής πληρωμής.	Υποχρεωτικό

		στοιχείο β)		
10	Νόμισμα	παράγραφος 2 στοιχείο β)	Σ' αυτό το πεδίο αναφέρεται το νόμισμα της πράξης πληρωμής ή της πράξης επιστροφής. Όταν υπάρχει αλλαγή νομίσματος, το ποσό της πληρωμής αναφέρεται στο αρχικό νόμισμα πριν από την καταχώριση και τη μετατροπή νομίσματος από οποιονδήποτε από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.	Υποχρεωτικό
11	Κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής	παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Σ' αυτό το πεδίο παρέχεται ο κωδικός χώρας για το κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής που έλαβε ο δικαιούχος. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να αναφέρουν το κράτος μέλος προέλευσης που προκύπτει από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πλαίσιο 13 και σύμφωνα με το άρθρο 243γ. Στις περιπτώσεις που ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να προσδιορίσει περισσότερα του ενός κράτη μέλη όσον αφορά την προέλευση της πληρωμής, πρέπει να χρησιμοποιεί εκείνο που αντιστοιχεί ακριβέστερα στην τοποθεσία του πληρωτή (βλ. τμήμα 3.1.1).	Υποχρεωτικό κατά περίπτωση, εάν η συναλλαγή είναι πληρωμή
12	Κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής	παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Σ' αυτό το πεδίο παρέχεται ο κωδικός χώρας για το κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής που έλαβε ο πληρωτής. Όλοι οι κανόνες που ισχύουν για το πλαίσιο 11 ισχύουν και εδώ.	Υποχρεωτικό κατά περίπτωση, εάν πρόκειται για επιστροφή χρημάτων βάσει του πλαισίου 7
13	Πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Σ' αυτό το πεδίο παρέχονται οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για να προσδιοριστεί η προέλευση της πληρωμής ή ο προορισμός της επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 243γ. Στις πληροφορίες μπορεί να περιλαμβάνεται κάθε στοιχείο που έχει στη διάθεσή του ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, όπως περιγράφεται στο πλαίσιο 11 (IBAN, διεύθυνση, αριθμός κάρτας κ.λπ.). Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι αυτό το πεδίο αναφέρει μόνο το είδος των δεδομένων που χρησιμοποιήθηκαν και τα ίδια τα δεδομένα δεν πρέπει να διαβιβάζονται. Αυτό σημαίνει ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αναφέρει, για παράδειγμα, ότι η τοποθεσία του πληρωτή σε κράτος μέλος διαπιστώθηκε χρησιμοποιώντας τον IBAN του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή. Ωστόσο, ο ίδιος ο IBAN του πληρωτή δεν διαβιβάζεται ποτέ.	Υποχρεωτικό
14	Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	παράγραφος 2 στοιχείο δ)	Σκοπός αυτού του πεδίου είναι να διευκολύνει την ταυτοποίηση των διπλών πληρωμών. Συνεπώς σ' αυτό το πεδίο αναφέρεται κάθε αναφορά που ταυτοποιεί χωρίς αμφισβήτηση την πράξη πληρωμής. Όταν είναι διαθέσιμοι περισσότεροι του ενός κωδικοί αναγνώρισης συναλλαγών, θα πρέπει πάντα να δίνεται προτεραιότητα στον κωδικό που έχει διαβιβαστεί σε όλη την αλυσίδα πληρωμών και είναι στη διάθεση άλλων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην αλυσίδα πληρωμών.	Υποχρεωτικό

			Στην περίπτωση επιστροφών, όπως περιγράφεται στο πλαίσιο 7, ο κωδικός αναγνώρισης συναλλαγής που αναφέρεται για την επιστροφή είναι πανομοιότυπος ή τουλάχιστον περιλαμβάνει τον κωδικό αναγνώρισης της αρχικής συναλλαγής.	
15	Φυσική παρουσία	παράγραφος 2 στοιχείο ε)	Σκοπός αυτού του πεδίου είναι να διευκολύνει την ταυτοποίηση των φυσικών πληρωμών που πραγματοποιούνται από τον πληρωτή στις εγκαταστάσεις του δικαιούχου, σε αντίθεση με τις διαδικτυακές πληρωμές. Σ' αυτό το πεδίο αναφέρεται κάθε στοιχείο που υποδηλώνει την παρουσία του πληρωτή στις φυσικές εγκαταστάσεις του εμπόρου κατά την εκκίνηση της πληρωμής.	Υποχρεωτικό κατά περίπτωση

4.5.2 Στοιχεία που πρέπει να υποβάλλονται ανά μέθοδο πληρωμής

4.5.2.1 Μεταφορά πίστωσης

Σε τακτική μεταφορά πίστωσης, ο πληρωτής δίνει εντολή στην τράπεζά του να μεταφέρει χρηματικά ποσά στον τραπεζικό λογαριασμό του δικαιούχου.

Πίνακας 3 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται για τη μεταφορά πίστωσης

Αριθ.	Στοιχείο	Στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών		Αποδοχή πιθανού τυποποιημένου μορφότυπου	Παρατηρήσεις
		Πληρωτής	Δικαιούχος		
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλεται στα στοιχεία	Ναι	Ναι	BIC (ISO 9362)	
2	Όνομα δικαιούχου	Ναι	Ναι		
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	Όχι πάντα	Όχι πάντα	Ο αριθμός ΦΠΑ της ΕΕ τηρεί τα πρότυπα της ΕΕ. Δεν απαιτούνται πρότυπα για άλλον κωδικό αναγνώρισης.	Ο αριθμός ΦΠΑ/ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο για την επεξεργασία των πληρωμών. Μπορεί να είναι διαθέσιμος, μαζί με άλλους κωδικούς αναγνώρισης, περιστασιακά ή σύμφωνα με αυστηρότερες απαιτήσεις στις εθνικές νομοθεσίες. Συνεπώς, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν λαμβάνουν τον αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ των πελατών τους δεν υποχρεούνται να διαβιβάζουν αυτό το στοιχείο. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι πιθανότερο να διαθέτουν αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ ή άλλον κωδικό αναγνώρισης βάσει των απαιτήσεων «γνώσης της ταυτότητας του πελάτη» (στο εξής: KYC).
4	Κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού δικαιούχου	Ναι	Ναι	IBAN (ISO 13616)	Για πληρωμές σε χώρα που δεν χρησιμοποιεί IBAN, μπορούν να παρέχονται εθνικοί αριθμοί λογαριασμού.

5	BIC / κωδικός αναγνώρι σης του παρόχου υπηρεσιώ ν πληρωμό ν του δικαιούχο υ	Άνευ αντικειμένο υ	Άνευ αντικειμένο υ	/	Ένας αριθμός λογαριασμού θα πρέπει πάντα να είναι διαθέσιμος στις μεταφορές πίστωσης.
6	Διεύθυνσ η δικαιούχο υ	Όχι πάντα	Ναι	/	Η διεύθυνση δεν είναι υποχρεωτική για την επεξεργασία πληρωμών μέσω μεταφορών πίστωσης, αλλά είναι διαθέσιμη στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μέσω των υποχρεώσεων KYC.
7	Επιστροφ ή	Ναι	Ναι	/	
8	Ημερομη νία/ώρα	Ναι	Ναι	Ημερομηνία διακανονισμού	
9	Ποσό	Ναι	Ναι	Το ποσό πρέπει να αναφέρεται με δύο δεκαδικά ψηφία	
10	Νόμισμα	Ναι	Ναι	ISO 4217	
11	Κράτος μέλος προέλευσ ης της πληρωμής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαβητικός κωδικός ISO 3166-1	
12	Κράτος μέλος προορισμ ού της επιστροφ ής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαβητικός κωδικός ISO 3166-1	
13	Πληροφο ρίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	Ναι	Ναι	Άνευ αντικειμένου	
14	Κωδικός αναγνώρι σης της συναλλαγ ής	Ναι	Ναι	Κανένα πρότυπο	Οι κωδικοί αναγνώρισης συναλλαγής για μεταφορές πίστωσης ανήκουν στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και είναι μοναδικοί μόνο στο πλαίσιο του συστήματος του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.
15	Φυσική παρουσία	Άνευ αντικειμένο υ	Άνευ αντικειμένο υ		

4.5.2.2 Άμεση χρέωση

Όπως περιγράφεται στο τμήμα 1, οι άμεσες χρεώσεις λειτουργούν κυρίως ως μεταφορές πίστωσης, με εξαίρεση το γεγονός ότι ο δικαιούχος και όχι ο πληρωτής εκκινεί την πληρωμή. Είναι σημαντικό να τονιστεί ξανά ότι επί του παρόντος δεν υπάρχουν πρότυπα για τις άμεσες χρεώσεις εκτός SEPA. Κατά συνέπεια, οι διεθνείς άμεσες χρεώσεις εκτελούνται με τη χρήση ad hoc κανόνων, οι οποίοι αντιγράφονται είτε από τους κανόνες του SEPA είτε από εθνικά συστήματα. Γι' αυτόν τον λόγο, το παρακάτω σχήμα επικεντρώνεται στα πρότυπα που ισχύουν για την υποβολή στοιχείων από τον δικαιούχο, δεδομένου ότι δεν υπάρχουν πρότυπα για την υποβολή στοιχείων από τον πληρωτή σε πληρωμές εκτός ΕΕ.

Πίνακας 4 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται για άμεσες χρεώσεις

Αριθ.	Στοιχείο	Στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών		Αποδοχή πιθανού τυποποιημένου μορφότυπου	Παρατηρήσεις
		Πληρωτής	Δικαιούχος		
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα στοιχεία	Άνευ αντικειμένου	Ναι	BIC (ISO 9362)	
2	Όνομα δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Ναι		
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Όχι πάντα	Ο αριθμός ΦΠΑ της ΕΕ τηρεί τα πρότυπα της ΕΕ. Δεν απαιτούνται πρότυπα για άλλον κωδικό αναγνώρισης.	Ο αριθμός ΦΠΑ/ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο για την επεξεργασία πληρωμών. Μπορεί να είναι διαθέσιμος, μαζί με άλλους κωδικούς αναγνώρισης, περιστασιακά ή σύμφωνα με αυστηρότερες απαιτήσεις στις εθνικές νομοθεσίες. Συνεπώς, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν λαμβάνουν τον αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ των πελατών τους δεν υποχρεούνται να διαβιβάζουν αυτό το στοιχείο. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι πιθανότερο να διαθέτουν αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ ή άλλον κωδικό αναγνώρισης βάσει των απαιτήσεων «γνώσης της ταυτότητας του πελάτη» (στο εξής: KYC).
4	Κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Ναι	IBAN (ISO 13616)	

5	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου	/	Ένας αριθμός λογαριασμού θα πρέπει πάντα να είναι διαθέσιμος στις άμεσες χρεώσεις.
6	Διεύθυνση δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Ναι	/	Η διεύθυνση δεν είναι υποχρεωτική για την επεξεργασία πληρωμών μέσω άμεσων χρεώσεων, αλλά είναι διαθέσιμη στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μέσω των υποχρεώσεων KYC.
7	Επιστροφή	Άνευ αντικειμένου	Ναι	/	
8	Ημερομηνία/ώρα	Άνευ αντικειμένου	Ναι	Ημερομηνία διακανονισμού	
9	Ποσό	Άνευ αντικειμένου	Ναι	Το ποσό πρέπει να αναφέρεται με δύο δεκαδικά ψηφία	
10	Νόμισμα	Άνευ αντικειμένου	Ναι	ISO 4217	
11	Κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής	Άνευ αντικειμένου	Ναι	Τριψήφιος αλφαριθμητικός κωδικός ISO 3166-1	
12	Κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής	Άνευ αντικειμένου	Ναι	Τριψήφιος αλφαριθμητικός κωδικός ISO 3166-1	
13	Πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	Άνευ αντικειμένου	Ναι	Άνευ αντικειμένου	
14	Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	Άνευ αντικειμένου	Ναι	/	Οι κωδικοί αναγνώρισης συναλλαγής για άμεσες χρεώσεις ανήκουν στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και είναι μοναδικοί μόνο στο πλαίσιο του συστήματος του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.
15	Φυσική παρουσία	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου	/	

4.5.2.3 Υπηρεσίες εμβασμάτων

Οι υπηρεσίες εμβασμάτων διαφέρουν από άλλες μεθόδους πληρωμής λόγω του ότι δεν απαιτούν κατ' ανάγκη λογαριασμό πληρωμών για την εκτέλεση των πληρωμών. Παρότι πλέον είναι δυνατόν να συμπεριληφθούν λογαριασμοί πληρωμών στις εντολές εμβασμάτων, εξακολουθεί να είναι δυνατή η μεταφορά χρηματικών ποσών και χωρίς αυτούς. Συνεπώς, η κύρια διαφορά για τα ιδρύματα εμβασμάτων είναι η παροχή κωδικού αναγνώρισης στο πλαίσιο 5 για την ταυτοποίηση του εταίρου εκταμίευσης ελλείψει κωδικού αναγνώρισης του λογαριασμού πληρωμών.

Πίνακας 5 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται για τις υπηρεσίες εμβασμάτων

Αριθ.	Στοιχείο	Στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών		Αποδοχή πιθανού τυποποιημένου μορφότυπου	Παρατηρήσεις
		Πληρωτής	Δικαιούχος		
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα στοιχεία	Ναι	Ναι	BIC (ISO 9362)	
2	Όνομα δικαιούχου	Ναι	Ναι		
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	Όχι πάντα	Όχι πάντα	Ο αριθμός ΦΠΑ της ΕΕ τηρεί τα πρότυπα της ΕΕ. Δεν απαιτούνται πρότυπα για άλλον κωδικό αναγνώρισης.	Ο αριθμός ΦΠΑ/ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο για την επεξεργασία των πληρωμών. Μπορεί να είναι διαθέσιμος, μαζί με άλλους κωδικούς αναγνώρισης, περιστασιακά ή σύμφωνα με αυστηρότερες απαιτήσεις στις εθνικές νομοθεσίες. Συνεπώς, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν λαμβάνουν τον αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ των πελατών τους δεν υποχρεούνται να διαβιβάζουν αυτό το στοιχείο. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι πιθανότερο να διαθέτουν αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ ή άλλους κωδικούς αναγνώρισης βάσει των απαιτήσεων KYC.
4	Κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου	IBAN (ISO 13616)	Τα παραδοσιακά εμβάσματα δεν απαιτούν την ύπαρξη λογαριασμού πληρωμών. Ωστόσο, υπάρχει η δυνατότητα να παρασχεθούν οι σχετικές πληροφορίες. Σ' αυτή την περίπτωση, αντί του BIC πρέπει να αναφέρονται αυτές οι πληροφορίες στο πλαίσιο 5.
5	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου	Ναι	Ναι	BIC (ISO 9362)	Ο BIC ή άλλος κωδικός αναγνώρισης επιτρέπει την ταυτοποίηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών στον οποίον αποστέλλονται τα χρηματικά ποσά. Εάν δεν υπάρχει διαθέσιμος BIC, τότε μπορεί να παρασχεθεί οποιοσδήποτε εθνικός αριθμός ταυτοποίησης, εφόσον επιτρέπει τη μοναδική ταυτοποίηση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.
6	Διεύθυνση δικαιούχου	Όχι πάντα	Ναι	/	Η διεύθυνση δεν είναι υποχρεωτική για την επεξεργασία πληρωμών μέσω υπηρεσιών εμβασμάτων, αλλά είναι διαθέσιμη στους παρόχους υπηρεσιών

					πληρωμών του δικαιούχου μέσω των υποχρεώσεων KYC.
7	Επιστροφή	Ναι	Ναι	/	
8	Ημερομηνία/ώρα	Ναι	Ναι	Ημερομηνία εκτέλεσης	
9	Ποσό	Ναι	Ναι	Το ποσό πρέπει να αναφέρεται με δύο δεκαδικά ψηφία	
10	Νόμισμα	Ναι	Ναι	ISO 4217	
11	Κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαριθμητικός κωδικός ISO 3166-1	
12	Κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαριθμητικός κωδικός ISO 3166-1	
13	Πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	Ναι	Ναι	Άνευ αντικειμένου	
14	Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	Ναι	Ναι	Κανένα πρότυπο	Οι κωδικοί αναγνώρισης συναλλαγής για τις υπηρεσίες εμβασμάτων ανήκουν στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και είναι μοναδικοί μόνο στο πλαίσιο του συστήματος του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.
15	Φυσική παρουσία	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου		

4.5.2.4 Πληρωμές με κάρτα

Ο πληρωτής προβαίνει στην εκκίνηση των πληρωμών με κάρτα χρησιμοποιώντας τα στοιχεία της πιστωτικής ή χρεωστικής κάρτας του για να ενεργοποιηθεί εντολή πληρωμής που θα διεκπεραιωθεί από τον εκδότη της κάρτας του και τον εμπορικό αποδέκτη του δικαιούχου. Παρότι οι πληρωμές με κάρτα μπορούν να υποδιαιρεθούν σε τριμερείς και σε τετραμερείς πληρωμές με κάρτα βάσει του μοντέλου που χρησιμοποιείται από τον εκδότη και τον αποδέκτη, τα δεδομένα που πρέπει να υποβάλλονται είναι σχεδόν πανομοιότυπα, καθώς και τα δύο συστήματα λειτουργούν με παρεμφερή τρόπο για την επεξεργασία των πληρωμών.

Επίσης είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι πληρωμές με κάρτα εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από το σύστημα που χρησιμοποιείται για την επεξεργασία των πληρωμών. Σ' αυτό το πλαίσιο, είναι αδύνατη η επανεξέταση των δεδομένων που ανταλλάσσονται σε κάθε υφιστάμενο σύστημα καρτών. Ο πίνακας παρακάτω επικεντρώνεται στα εγχειρίδια κανόνων που εκδίδουν τα δύο πιο δημοφιλή συστήματα καρτών για διεθνείς συναλλαγές, δηλαδή τα συστήματα VISA και MasterCard.

Πίνακας 6 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται για τις πληρωμές με πιστωτική κάρτα

	Στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών		
--	--	--	--

Αριθ.	Στοιχείο	Πληρωτής	Δικαιούχος	Αποδοχή πιθανού τυποποιημένου μορφότυπου	Παρατηρήσεις
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα στοιχεία	Ναι	Ναι	BIC (ISO 9362)	
2	Όνομα δικαιούχου	Ναι	Ναι	Όνομα αποδέκτη κάρτας (MC DE043) Ονομασία εμπόρου (VISA TCR0 θέσεις 92-116)	
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	Όχι πάντα	Όχι πάντα	Ο αριθμός ΦΠΑ της ΕΕ τηρεί τα πρότυπα της ΕΕ. Δεν απαιτούνται πρότυπα για άλλον κωδικό αναγνώρισης.	Ο αριθμός ΦΠΑ/ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο για την επεξεργασία των πληρωμών. Μπορεί να είναι διαθέσιμος, μαζί με άλλους κωδικούς αναγνώρισης, περιστασιακά ή σύμφωνα με αυστηρότερες απαιτήσεις στις εθνικές νομοθεσίες. Συνεπώς, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών που δεν λαμβάνουν τον αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ των πελατών τους δεν υποχρεούνται να διαβιβάζουν αυτό το στοιχείο. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι πιθανότερο να διαθέτουν αριθμό ΦΠΑ/ΑΦΜ ή άλλους κωδικούς αναγνώρισης βάσει των απαιτήσεων KYC.
4	Κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού δικαιούχου	Ναι	Ναι	Κωδικός αναγνώρισης εμπόρου / Κωδικός αναγνώρισης αποδέκτη κάρτας (MC DE042)	Ο κωδικός αναγνώρισης εμπόρου και ο κωδικός αναγνώρισης αποδέκτη πρέπει να συνδυάζονται για την ταυτοποίηση του εμπόρου που πωλεί τα αγαθά και βρίσκεται πίσω από συγκεκριμένο αποδέκτη.
5	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου	/	
6	Διεύθυνση δικαιούχου	Ναι	Ναι	MC DE043 VISA TCR0	
7	Επιστροφή	Ναι	Ναι	/	Εάν περιλαμβάνεται αναφορά στην αρχική πληρωμή, θα πρέπει να αναφέρεται ως μέρος του κωδικού αναγνώρισης της συναλλαγής στο πλαίσιο 14

8	Ημερομηνία/ώρα	Ναι	Ναι	MC: DE 12 - Ημερομηνία και ώρα, τοπική συναλλαγή Visa: TC05 Ημερομηνία αγοράς	Η ημερομηνία θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τον μήνα και το έτος της συναλλαγής.
9	Ποσό	Ναι	Ναι	Mastercard: DE04/ DE05/DE06 VISA: TC05 Αρχικό ποσό και κωδικός αρχικού νομίσματος Το ποσό πρέπει να αναφέρεται με δύο δεκαδικά ψηφία.	
10	Νόμισμα	Ναι	Ναι	ISO 4217	
11	Κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαβητικός κωδικός ISO 3166-1	Για την τοποθεσία του πληρωτή, χρησιμοποιείται το εύρος του αριθμού αναγνώρισης τράπεζας (στο εξής: BIN) στον αριθμό κάρτας για να προσδιοριστεί ο τύπος έκδοσης της κάρτας και όχι η τοποθεσία του εκδότη.
12	Κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαβητικός κωδικός ISO 3166-1	Για την τοποθεσία του πληρωτή, χρησιμοποιείται το εύρος BIN στον αριθμό κάρτας για να προσδιοριστεί ο τύπος έκδοσης της κάρτας και όχι η τοποθεσία του εκδότη.
13	Πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	Ναι	Ναι	BIN αριθμού κάρτας	
14	Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	Ναι	Ναι	MC: DE 31 — Δεδομένα αναφοράς αποδέκτη Visa: TC05 - Αριθμός αναφοράς αποδέκτη	Ο κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής που πρέπει να αναφέρεται είναι ο κωδικός που παρέχεται από τον αποδέκτη, είναι μοναδικός στο χρησιμοποιούμενο σύστημα καρτών και κοινός για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στην πληρωμή.
15	Φυσική παρουσία	Ναι	Ναι	MC: DE 22 Τρόπος εισαγωγής στοιχείων στο σημείο πώλησης (POS) Visa: TC05 Τρόπος εισαγωγής στοιχείων στο POS	

4.5.2.5 Ηλεκτρονικό χρήμα

Ο πληρωτής κινεί μια τυπική πληρωμή ηλεκτρονικού χρήματος, χρησιμοποιώντας τα χρηματικά ποσά στον οικείο λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος για να δώσει εντολή μεταφοράς στον λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος του δικαιούχου. Η χρηματοδότηση του λογαριασμού ηλεκτρονικού χρήματος μπορεί να γίνει με τη χρήση διαφορετικών μεθόδων πληρωμής (μεταφορά πίστωσης, πληρωμή με κάρτα κ.λπ.) και είτε πριν από την πληρωμή μέσω ηλεκτρονικού χρήματος είτε ταυτόχρονα με αυτήν (εάν ο πληρωτής δεν διέθετε χρήματα στον οικείο λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος για την εκτέλεση της πληρωμής). Οι εν λόγω πληρωμές για χρηματοδότηση ή ανάληψη από τον λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος εμφανίζονται στους εξωτερικούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχουν στη συναλλαγή ως πληρωμή από τον πληρωτή προς το ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος το οποίο ταυτοποιείται ως δικαιούχος (εάν ο πληρωτής χρηματοδοτεί τον λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος) ή ως πληρωτής (εάν ο δικαιούχος αποσύρει τα χρηματικά ποσά από τον λογαριασμό ηλεκτρονικού χρήματος). Ο λογαριασμός ηλεκτρονικού χρήματος μπορεί επίσης να λάβει τη μορφή προπληρωμένης κάρτας στην περίπτωση των ηλεκτρονικών κουπονιών.

Οι πληρωμές ηλεκτρονικού χρήματος έχουν την ιδιαιτερότητα ότι δεν υπάρχουν πρότυπα για τις συναλλαγές ηλεκτρονικού χρήματος. Οι πληρωμές ηλεκτρονικού χρήματος εκτελούνται σε κλειστό σύστημα στο οποίο τόσο ο πληρωτής όσο και ο δικαιούχος έχουν συνάψει σύμβαση με τον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος και ρυθμίζονται από τους κανόνες που θεσπίζει ο ίδιος ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος που λόγω αυτής της ιδιότητας είναι ελεύθερος να θεσπίζει τους κανόνες που επιθυμεί. Από την άλλη πλευρά, αυτό το κλειστό σύστημα επιτρέπει στον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος να έχει πλήρη εικόνα της πράξης πληρωμής, καθώς και πλήρη γνώση του πληρωτή και του δικαιούχου.

Πίνακας 7 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται για τις πληρωμές ηλεκτρονικού χρήματος

Αριθ.	Στοιχείο	Στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών		Αποδοχή πιθανού τυποποιημένου μορφότυπου	Παρατηρήσεις
		Πληρωτής	Δικαιούχος		
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα στοιχεία	Ναι	Ναι	BIC (ISO 9362)	
2	Όνομα δικαιούχου	Ναι	Ναι		
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	Όχι πάντα	Όχι πάντα	Ο αριθμός ΦΠΑ της ΕΕ τηρεί τα πρότυπα της ΕΕ. Δεν απαιτούνται πρότυπα για άλλον κωδικό αναγνώρισης.	Ο αριθμός ΦΠΑ/ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο για την επεξεργασία των πληρωμών. Μπορεί να είναι διαθέσιμος, μαζί με άλλους κωδικούς αναγνώρισης, περιστασιακά ή σύμφωνα με αυστηρότερες απαιτήσεις στις εθνικές νομοθεσίες.
4	Κωδικός αναγνώρισης	Ναι	Ναι	IBAN (ISO 13616)	Εάν δεν υπάρχει IBAN, ο πάροχος ηλεκτρονικού χρήματος μπορεί, για παράδειγμα, να παράσχει τον αριθμό

	λογαριασμού δικαιούχου				λογαριασμού ηλεκτρονικού χρήματος ως κωδικό αναγνώρισης ή να παράσχει άλλον κωδικό αναγνώρισης, όπως ο κωδικός αναγνώρισης εμπορίου.
5	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου	/	
6	Διεύθυνση δικαιούχου	Ναι	Ναι		
7	Επιστροφή	Ναι	Ναι		Εάν περιλαμβάνεται αναφορά στην αρχική πληρωμή, θα πρέπει να αναφέρεται ως μέρος του κωδικού αναγνώρισης της συναλλαγής στο πλαίσιο 14
8	Ημερομηνία/ώ ρα	Ναι	Ναι	Ημερομηνία εκτέλεσης	
9	Ποσό	Ναι	Ναι	Το ποσό πρέπει να αναφέρεται με δύο δεκαδικά ψηφία	
10	Νόμισμα	Ναι	Ναι	ISO 4217	
11	Κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαβητικός κωδικός ISO 3166-1	
12	Κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαβητικός κωδικός ISO 3166-1	
13	Πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	Ναι	Ναι	IBAN, διεύθυνση ηλεκτρονικού λογαριασμού, BIN αριθμού κάρτας, διεύθυνση IP.	Οι πάροχοι ηλεκτρονικού χρήματος πρέπει να προσδιορίζουν την τοποθεσία του πληρωτή χρησιμοποιώντας όλες τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στα αρχεία τους για να επιλέξουν εκείνη που αντιπροσωπεύει καλύτερα την τοποθεσία του δικαιούχου.
14	Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	Ναι	Ναι		Οι κωδικοί αναγνώρισης συναλλαγής για τις συναλλαγές ηλεκτρονικού χρήματος ανήκουν στον πάροχο ηλεκτρονικού χρήματος και είναι μοναδικοί μόνο στο πλαίσιο του συστήματος ενός παρόχου ηλεκτρονικού χρήματος.
15	Φυσική παρουσία	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου		

4.5.2.6 Αγορές

Οι αγορές δεν προσφέρουν συγκεκριμένες μεθόδους πληρωμής, αλλά επιτρέπουν στους χρήστες τους να χρησιμοποιούν άλλες μεθόδους πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών στην κεντρική πλατφόρμα τους. Λόγω αυτής της ιδιαιτερότητας, ο τρόπος με τον οποίο οι αγορές που ενεργούν ως

πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών επεξεργάζονται τις πληρωμές είναι παρόμοιος τόσο με τον τρόπο λειτουργίας της σχετικής μεθόδου πληρωμής όσο και με τον τρόπο με τον οποίο ενεργούν οι πάροχοι ηλεκτρονικού χρήματος στο επίκεντρο της υποδομής.

Συνεπώς, τα δεδομένα τα οποία οι αγορές είναι σε θέση να αναφέρουν μπορούν να ποικίλλουν ανάλογα με τη μέθοδο πληρωμής που χρησιμοποιείται και προσφέρεται (π.χ. αν η πληρωμή πραγματοποιείται μέσω μεταφοράς πίστωσης, πληρωμής με κάρτα, ηλεκτρονικού χρήματος κ.λπ.). Ωστόσο η αγορά, δεδομένου ότι βρίσκεται στο επίκεντρο της επεξεργασίας πληρωμών και της διακράτησης χρηματικών ποσών για λογαριασμό τόσο του πληρωτή όσο και του δικαιούχου, έχει πάντοτε πλήρη εικόνα της πράξης πληρωμής, καθώς και του πληρωτή και του δικαιούχου.

Πίνακας 8 — Επισκόπηση των στοιχείων που πρέπει να διαβιβάζονται από τις αγορές

Αριθ.	Στοιχείο	Στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών		Αποδοχή πιθανού τυποποιημένου μορφότυπου	Παρατηρήσεις
		Πληρωτής	Δικαιούχος		
1	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που υποβάλλει τα στοιχεία	Ναι	Ναι	BIC (ISO 9362)	
2	Όνομα δικαιούχου	Ναι	Ναι	(όνομα στον λογαριασμό πωλητή)	
3	ΦΠΑ/ΑΦΜ δικαιούχου	Όχι πάντα	Όχι πάντα	Ο αριθμός ΦΠΑ της ΕΕ τηρεί τα πρότυπα της ΕΕ. Δεν απαιτούνται πρότυπα για άλλον κωδικό αναγνώρισης.	Ο αριθμός ΦΠΑ/ΑΦΜ δεν είναι υποχρεωτικό στοιχείο για την επεξεργασία των πληρωμών. Μπορεί να είναι διαθέσιμος, μαζί με άλλους κωδικούς αναγνώρισης, περιστασιακά ή σύμφωνα με αυστηρότερες απαιτήσεις στις εθνικές νομοθεσίες.
4	Κωδικός αναγνώρισης λογαριασμού δικαιούχου	Ναι	Ναι	IBAN (ISO 13616) Κωδικός αναγνώρισης εμπορίου (MC DE 042)	Εάν δεν υπάρχει IBAN, η αγορά μπορεί να παράσχει άλλον κωδικό αναγνώρισης λογαριασμού, συμπεριλαμβανομένου του κωδικού αναγνώρισης λογαριασμού της αγοράς.
5	BIC / κωδικός αναγνώρισης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου	/	
6	Διεύθυνση δικαιούχου	Ναι	Ναι		
7	Επιστροφή	Ναι	Ναι		Εάν περιλαμβάνεται αναφορά στην αρχική πληρωμή, θα πρέπει να αναφέρεται ως μέρος του κωδικού αναγνώρισης της συναλλαγής στο πλαίσιο 14

8	Ημερομηνία/ώρα	Ναι	Ναι	Ημερομηνία εκτέλεσης	
9	Ποσό	Ναι	Ναι		
10	Νόμισμα	Ναι	Ναι	ISO 4217	
11	Κράτος μέλος προέλευσης της πληρωμής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαριθμητικός κωδικός ISO 3166-1	
12	Κράτος μέλος προορισμού της επιστροφής	Ναι	Ναι	Τριψήφιος αλφαριθμητικός κωδικός ISO 3166-1	
13	Πληροφορίες σχετικά με την τοποθεσία του πληρωτή	Ναι	Ναι	IBAN (ISO 13616) BIN αριθμού κάρτας Διεύθυνση IP	Οι αγορές πρέπει να προσδιορίζουν την τοποθεσία του πληρωτή χρησιμοποιώντας όλες τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες στα αρχεία τους για να επιλέξουν εκείνη που αντιπροσωπεύει καλύτερα την τοποθεσία του δικαιούχου.
14	Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	Ναι	Ναι		Ο κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής αποδίδεται από την αγορά και δεν είναι διαθέσιμος σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών της αλυσίδας πληρωμών.
15	Φυσική παρουσία	Άνευ αντικειμένου	Άνευ αντικειμένου		

4.5.3 Πτυχές της ποιότητας των δεδομένων

Τα δεδομένα που πρέπει να διαβιβάζονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ποικίλλουν ανάλογα με τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο πληρωμής και με το αν η αναφέρουσα οντότητα είναι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου. Συγκεκριμένα, στην τελευταία περίπτωση, τα δεδομένα που διαβιβάζονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή μπορεί να είναι χαμηλότερης ποιότητας ή αδύνατο να διασταυρωθούν από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών δεδομένου ότι δεν έχει επαφή με τον δικαιούχο.

Σύμφωνα με την υποχρέωση υποβολής στοιχείων, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούνται να ζητούν από τους εταίρους τους περισσότερα δεδομένα από εκείνα που έχουν ήδη στη διάθεσή τους ή που ανταλλάσσουν κατά την επεξεργασία των πληρωμών. Επίσης, δεν τους ζητείται να επαληθεύσουν τα δεδομένα που χρησιμοποίησαν πέραν αυτών που απαιτούνται για την επεξεργασία των πληρωμών και τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις KYC και καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Αυτό σημαίνει ότι εάν ένα στοιχείο δεν μπορεί να επαληθευτεί από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, για παράδειγμα όταν αφορά το εθνικό σύστημα τρίτης χώρας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να υποβάλει τα εν λόγω δεδομένα ως έχουν και δεν χρειάζεται να ελέγξει περαιτέρω την εγκυρότητά τους.

Η ποιότητα των δεδομένων μπορεί επίσης να ποικίλλει ανάλογα με τα επιχειρηματικά μοντέλα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Οι πάροχοι ηλεκτρονικού χρήματος έχουν συνήθως πλήρη εικόνα της μεταφοράς μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου, γεγονός που τους δίνει τη δυνατότητα να αναφέρουν δεδομένα υψηλότερης ποιότητας σχετικά με τον δικαιούχο.

Τα κύρια προβλήματα ποιότητας των δεδομένων προκύπτουν όταν τα δεδομένα υποβάλλονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, καθώς αυτός δεν μπορεί να επιβεβαιώσει την ορθότητα των διαβιβαζόμενων δεδομένων. Αυτό το πρόβλημα επιδεινώνεται περαιτέρω σε μεθόδους πληρωμής, κυρίως στη μεταφορά πίστωσης, όπου τα πεδία συμπληρώνονται από τον πληρωτή σε μορφή πλαισίων ελεύθερου κειμένου.

Ο ακόλουθος πίνακας παρέχει επισκόπηση της αναμενόμενης ποιότητας των δεδομένων που διαβιβάζουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών για τις κύριες μεθόδους πληρωμής που παρουσιάζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Τα στοιχεία με κίτρινο χρώμα θεωρούνται σπανίως διαθέσιμα ή χαμηλότερης ποιότητας. Οι αγορές δεν αποτυπώνονται καθώς χρησιμοποιούν τα δεδομένα από άλλη μέθοδο πληρωμής τα οποία συμπληρώνονται με δικά τους δεδομένα τόσο για τον πληρωτή όσο και για τον δικαιούχο. Συνεπώς, δεν αναμένεται να αντιμετωπίσουν δυσκολίες όσον αφορά τη διαθεσιμότητα ή την ποιότητα των δεδομένων.

Πίνακας 9 — Επισκόπηση των δεδομένων και των αναμενόμενων επιπέδων ποιότητας δεδομένων

Απαιτήσεις δεδομένων (άρθρο 243δ)	Πληρωμές με κάρτα		Τραπεζικές μεταφορές			Άμεσες χρεώσεις		Ηλεκτρονικό χρήμα		Υπηρεσίες εμβασμάτων	
	ΠΥΠ πληρωτή (εκδότης)	ΠΥΠ εκδότη (αποδέκτης)	ΠΥΠ πληρωτή (SEPA-IBAN)	ΠΥΠ πληρωτή (Swift)	ΠΥΠ εκδότη (SEPA)	ΠΥΠ πληρωτή	ΠΥΠ δικαιούχου	ΠΥΠ πληρωτή	ΠΥΠ δικαιούχου	ΠΥΠ πληρωτή	ΠΥΠ δικαιούχου
Συνδέεται με τον δικαιούχο	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
1α) BIC ΠΥΠ	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι	Ναι
1β) Όνομα δικαιούχου	Όνομα αποδέκτη κάρτας (MC DE043) Όνομα εμπόρου (VISA TCR0)	Όνομα αποδέκτη κάρτας (MC DE043) Όνομα εμπόρου (VISA TCR0)	Όνομα δικαιούχου (παρέχεται από τον πληρωτή)	Όνομα δικαιούχου (SWIFT 59a)	Όνομα πιστωτή (αρχεία)	Όνομα πιστωτή (αρχεία)	Όνομα πιστωτή (αρχεία)	Όνομα δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Όνομα δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Όνομα δικαιούχου	Όνομα δικαιούχου
1γ) Αριθμός ΦΠΑ / φορολογικού μητρώου	Προαιρετικό	Υποχρεωτικό σε ορισμένα κράτη μέλη	Προαιρετικό	Προαιρετικό	Υποχρεωτικό σε ορισμένα κράτη μέλη	Προαιρετικό	Υποχρεωτικό σε ορισμένα κράτη μέλη	Προαιρετικό	Προαιρετικό	Προαιρετικό	Προαιρετικό
1δ) IBAN, κωδικός αναγνώρισης δικαιούχου	Κωδικός αναγνώρισης εμπόρου / αποδέκτη κάρτας (MC DE042)	IBAN + κωδικός αναγνώρισης εμπόρου / αποδέκτη κάρτας (MC DE042)	IBAN	Πεδίο SWIFT 59/59a	IBAN	IBAN (EE)	IBAN (EE)	Κωδικός αναγνώρισης ηλεκτρονικού λογαριασμού (+ IBAN)	Κωδικός αναγνώρισης ηλεκτρονικού λογαριασμού (+ IBAN)	IBAN όταν είναι διαθέσιμος	IBAN όταν είναι διαθέσιμος
1ε) BIC ΠΥΠ δικαιούχου	A/A	A/A	A/A	BIC ή άλλος κωδικός αναγνώρισης	A/A	A/A	A/A	A/A	A/A	BIC ή άλλος κωδικός αναγνώρισης	BIC ή άλλος κωδικός αναγνώρισης

1στ) Διεύθυνση δικαιούχου	Οδός αποδέκτη κάρτας (DE043 sub2)	Διεύθυνση δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Διεύθυνση δικαιούχου (παρέχεται από τον πληρωτή)	Διεύθυνση δικαιούχου (SWIFT πεδίο 59)	Διεύθυνση δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Διεύθυνση δικαιούχου (διαβιβάζεται από τον δικαιούχο)	Διεύθυνση δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Διεύθυνση δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Διεύθυνση δικαιούχου (αρχεία ιδίου)	Διεύθυνση δικαιούχου (παρέχεται από τον πληρωτή)	Διεύθυνση δικαιούχου (αρχεία ιδίου)
--	---	--	--	--	--	---	--	--	--	--	--

Απαιτήσεις δεδομένων (άρθρο 243δ)		Πληρωμές με κάρτα		Τραπεζικές μεταφορές		Άμεσες χρεώσεις		Ηλεκτρονικό χρήμα		Υπηρεσίες εμβασμάτων	
Συνδέεται με την πληρωμή	ΠΥΠ πληρωτή (εκδότης)	ΠΥΠ εκδότη (αποδέκτης)	ΠΥΠ πληρωτή (SEPA- IBAN)	ΠΥΠ πληρωτή (Swift)	ΠΥΠ εκδότη (SEPA)	ΠΥΠ πληρωτή	ΠΥΠ δικαιούχου	ΠΥΠ πληρωτή	ΠΥΠ δικαιούχου	ΠΥΠ πληρωτή	ΠΥΠ δικαιούχου
2α) Ημερομηνία και ώρα	Τοπική συναλλαγή (MC DE12) Ημερομηνία αγοράς (TC05)	Τοπική συναλλαγή (MC DE12) Ημερομηνία αγοράς (TC05)	Ημερομηνία διατραπεζικού διακανονισμού	Ημερομηνία εκτέλεσης (πεδίο 32α)	Ημερομηνία διατραπεζικού διακανονισμού	Ημερομηνία διατραπεζικού διακανονισμού	Ημερομηνία διατραπεζικού διακανονισμού	Ημερομηνία εκτέλεσης	Ημερομηνία εκτέλεσης	Ημερομηνία εκτέλεσης	Ημερομηνία εκτέλεσης
2β) Ποσό και νόμισμα	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης	Νόμισμα προέλευσης
2γ) Κράτος μέλος προέλευσης	BIN	BIN	IBAN	IBAN	IBAN	IBAN	IBAN	Τοποθεσία λογαριασμού	Κωδικός εκδότη κάρτας	Κωδικός χώρας εταίρου εκταμίευσης	Κωδικός χώρας εταίρου εκταμίευσης
2δ) Κωδικός αναγνώρισης της συναλλαγής	Αναφορά αποδέκτη (MC DE31 – VISA TC05)	Αναφορά αποδέκτη (MC DE31 – VISA TC05)	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης	Ιδιόκτητος κωδικός αναγνώρισης
2ε) Πληρωμές σε POS	MC DE 22 – VISA TC05	MC DE 22 – VISA TC05	Α/Α	Α/Α	Α/Α	Α/Α	Α/Α	Α/Α	Α/Α	Α/Α	Α/Α

5 ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ (ΕΚ ΝΕΟΥ) ΥΠΟΒΟΛΗ

Το παρόν τμήμα επικεντρώνεται στους κανόνες που ισχύουν για την υποβολή ή την εκ νέου υποβολή δεδομένων από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών στα κράτη μέλη, γεγονός που θα μπορούσε να επηρεάσει τη διαβίβαση δεδομένων στο CESOP. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι κανόνες που ισχύουν για τη συλλογή δεδομένων για τις πληρωμές σε εθνικό επίπεδο δεν καθορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2020/284 ή στον κανονισμό(ΕΕ) 2020/283, εκτός από την υποχρέωση των κρατών μελών να συλλέγουν τα δεδομένα για τις πληρωμές χρησιμοποιώντας το ηλεκτρονικό τυποποιημένο έντυπο που ορίζεται στο παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού και εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο άρθρο 24β και θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/283, το παρόν τμήμα απαριθμεί κυρίως βέλτιστες πρακτικές και συστάσεις για τον περιορισμό του αντίκτυπου που οι εθνικές εκ νέου υποβολές και τα σφάλματα μπορεί να έχουν στη διαβίβαση στο CESOP κατά τη διάρκεια της συλλογής δεδομένων σε εθνικό επίπεδο.

Στα τμήματα που ακολουθούν παρέχεται επισκόπηση του τι μπορούν να αναμένουν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών από τη διαδικασία (εκ νέου) υποβολής σε εθνικό επίπεδο, δηλαδή κατευθυντήριες γραμμές που συνιστάται να ακολουθούν τα μεμονωμένα κράτη μέλη. Ωστόσο, αυτοί οι κανόνες θα πρέπει να ερμηνεύονται σε συνδυασμό με τη σχετική εθνική νομοθεσία που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος για τη συλλογή δεδομένων σχετικά με τις πληρωμές, η οποία μπορεί να διαφέρει από ορισμένες απόψεις.

5.1 Επαλήθευση των πληροφοριών σχετικά με τις πληρωμές σε εθνικό επίπεδο

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών θα πρέπει να επαληθεύουν το μήνυμα πληρωμής προτού το υποβάλουν στην εθνική φορολογική διοίκηση σύμφωνα με το παράρτημα του εκτελεστικού κανονισμού. Η επαλήθευση περιλαμβάνει τόσο τον έλεγχο του ορισμού σχήματος XML (στο εξής: σχήμα XSD) όσο και τον έλεγχο των επιχειρηματικών κανόνων, ώστε να διασφαλίζεται ότι τα σφάλματα εντοπίζονται όσο το δυνατόν νωρίτερα στη διαδικασία.

Κατά τη λήψη του μηνύματος πληρωμής, οι εθνικές φορολογικές διοικήσεις θα πρέπει να επαληθεύουν τα ληφθέντα δεδομένα για τις πληρωμές με βάση το σχήμα XSD. Σε περίπτωση μη τήρησης του σχήματος XSD (αρνητικό αποτέλεσμα επαλήθευσης), απορρίπτεται ολόκληρο το αρχείο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να υποβάλει εκ νέου ολόκληρο το αρχείο. Το μήνυμα επαλήθευσης που αποστέλλει η φορολογική διοίκηση στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιεί το ίδιο σχήμα XML που χρησιμοποιεί το CESOP για το μήνυμα επαλήθευσης.

Για να αποφεύγεται ο αντίκτυπος σφαλμάτων στην υποβολή στοιχείων στο CESOP, *συνιστάται*:

- Η εθνική φορολογική διοίκηση να επαληθεύει αμέσως το ληφθέν μήνυμα για την πληρωμή με βάση το σχήμα XSD.
- Σε περίπτωση αρνητικού αποτελέσματος, η εθνική φορολογική διοίκηση να ενημερώνει αμέσως τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για το αποτέλεσμα επαλήθευσης βάσει του σχήματος XSD.
- Σε περίπτωση θετικού αποτελέσματος βάσει του σχήματος XSD, η εθνική φορολογική διοίκηση να διαβιβάζει αμέσως στο CESOP τις πληροφορίες σχετικά με την πληρωμή.
- Σε περίπτωση αρνητικού αποτελέσματος βάσει του σχήματος XSD, στο μήνυμα του αποτελέσματος επαλήθευσης να απαριθμούνται όλοι οι κωδικοί τεχνικού σφάλματος, ώστε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών να μπορεί να τους διορθώσει αμέσως.
- Η εθνική φορολογική διοίκηση να μην προβαίνει σε επαλήθευση επιχειρηματικών κανόνων. Οι επιχειρηματικοί κανόνες να ελέγχονται σε επίπεδο CESOP.

5.2 Επαλήθευση των πληροφοριών σχετικά με τις πληρωμές σε επίπεδο CESOP

Μόλις λάβει το μήνυμα πληρωμής από την εθνική φορολογική αρχή, το CESOP επαληθεύει το μήνυμα δεδομένων πληρωμής με βάση το σχήμα XSD και τους επιχειρηματικούς κανόνες που περιγράφονται στις οδηγίες χρήσης XSD. Κανονικά, από τον έλεγχο του σχήματος XSD δεν θα πρέπει να προκύπτουν σφάλματα σε επίπεδο CESOP, δεδομένου ότι ο εν λόγω έλεγχος έχει ήδη πραγματοποιηθεί σε εθνικό επίπεδο. Από την άλλη πλευρά, ο έλεγχος των επιχειρηματικών κανόνων ενδέχεται να οδηγήσει σε αρνητικό αποτέλεσμα. Συνεπώς, είναι πιθανό ένα μήνυμα δεδομένων για τις πληρωμές να επαληθευτεί από το κράτος μέλος, αλλά αργότερα να απορριφθεί από το CESOP. Το CESOP αποστέλλει το αποτέλεσμα της επαλήθευσης στην αρμόδια εθνική φορολογική διοίκηση, είτε είναι θετικό είτε είναι αρνητικό. Σε καμία περίπτωση η εθνική φορολογική διοίκηση δεν αλλάζει το περιεχόμενο του μηνύματος δεδομένων για τις πληρωμές.

Για να είναι ταχεία η αντίδραση σε σφάλματα κατά τη διαβίβαση δεδομένων στο CESOP, *συνιστάται*:

- Η εθνική φορολογική διοίκηση να διαβιβάζει το αποτέλεσμα της επαλήθευσης από το CESOP στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε περίπτωση τόσο θετικού όσο και αρνητικού αποτελέσματος.
- Η εθνική φορολογική διοίκηση να διαβιβάζει το αποτέλεσμα της επαλήθευσης από το CESOP στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών σε περίπτωση τόσο θετικού όσο και αρνητικού αποτελέσματος.

5.3 Εκ νέου υποβολές

Σε περίπτωση αρνητικού αποτελέσματος επαλήθευσης, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να υποβάλει εκ νέου μήνυμα δεδομένων για τις πληρωμές με τα σωστά δεδομένα. Εάν το αρνητικό αποτέλεσμα οφείλεται σε απόρριψη κατά τον έλεγχο βάσει XSD σε εθνικό επίπεδο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποβάλλει εκ νέου όλα τα δεδομένα για το σχετικό τρίμηνο. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι το CESOP δεν θα έχει λάβει ακόμη στοιχεία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για το εν λόγω τρίμηνο και, συνεπώς, η αποστολή μόνο διορθώσεων για συγκεκριμένους δικαιούχους δεν έχει εφαρμογή.

Εναλλακτικά, όταν ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει αρνητικό αποτέλεσμα επαλήθευσης που προέρχεται από το CESOP, τα κράτη μέλη θα πρέπει να του επιτρέπουν να υποβάλλει εκ νέου δεδομένα μόνο για τους δικαιούχους που υπόκεινται σε διορθώσεις. Τα εκ νέου υποβαλλόμενα μηνύματα δεδομένων για τις πληρωμές υποβάλλονται ακριβώς στην ίδια διαδικασία με τις αρχικές υποβολές.

Για να περιοριστεί ο αντίκτυπος που μπορούν να έχουν οι εκ νέου υποβολές και οι διορθώσεις στην υποβολή στοιχείων στο CESOP και στη διαθεσιμότητα δεδομένων στο σύστημα, *συνιστάται*:

- Η εθνική φορολογική διοίκηση να θέτει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών χρονικό πλαίσιο για την εκ νέου υποβολή του μηνύματος πληρωμής.
- Το χρονικό πλαίσιο να μην υπερβαίνει τις 30 ημερολογιακές ημέρες, αρχίζοντας από την ημερομηνία αποστολής του μηνύματος επαλήθευσης από το κράτος μέλος στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
- Η εθνική φορολογική διοίκηση να αποστέλλει ειδοποίηση στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σχετικά με την εκ νέου υποβολή αφού παρέλθει κατά το ήμισυ το χρονικό διάστημα που του έχει διαθέσει η εθνική φορολογική διοίκηση.

- Εάν η υποβολή δεν πραγματοποιηθεί πριν από τη λήξη της περιόδου εκ νέου υποβολής, να αποστέλλεται ειδοποίηση στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με προθεσμία συμμόρφωσης με την υποχρέωση εκ νέου υποβολής.
- Κάθε κράτος μέλος να θεσπίσει νομοθεσία που να επιτρέπει την επιβολή κυρώσεων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που δεν υποβάλλουν ή δεν υποβάλλουν εκ νέου δεδομένα για τις πληρωμές εντός του δεδομένου χρονικού πλαισίου.

Αυτές οι συστάσεις ισχύουν επίσης σε περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποβάλει κανένα μήνυμα πληρωμής πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής και σε περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποβάλλει δεδομένα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής (π.χ. ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει δεδομένα δικαιούχων που δεν υπερέβησαν το όριο των 25 συναλλαγών). Στην τελευταία περίπτωση, η ειδοποίηση θα πρέπει να αναφέρει τα δεδομένα που δεν έπρεπε να διαβιβαστούν και να ζητεί τη διαγραφή τους από την εκ νέου υποβολή. Η υποβολή δεδομένων κάτω από το όριο θεωρείται ότι δεν συμμορφώνεται με τους κανόνες που θεσπίζονται με το άρθρο 243β και μπορεί να υπόκειται σε κυρώσεις.

Σε περίπτωση καθυστερημένης υποβολής από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, τα σχετικά μηνύματα δεδομένων για τις πληρωμές θα πρέπει να προστίθενται στο CESOP μόλις ληφθούν και διέλθουν επιτυχώς τον έλεγχο επαλήθευσης, εφόσον τα δεδομένα θα είναι χρήσιμα για το σύστημα. Ωστόσο, αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν κυρώσεις σε περίπτωση καθυστερημένης υποβολής των δεδομένων.

5.4 Αυτόβουλη διόρθωση σφαλμάτων

Μολονότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών πρέπει να ελέγχουν την εγκυρότητα των δεδομένων που διαβιβάζουν έναντι του σχήματος XSD και των επιχειρηματικών κανόνων, μπορεί και πάλι να αποστείλουν στο CESOP εσφαλμένα δεδομένα για τις πληρωμές.

Σ' αυτή την περίπτωση, μόλις οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών διαπιστώσουν ότι έχουν αποστείλει εσφαλμένα δεδομένα στο CESOP, μπορούν να αποστείλουν αυτοβούλως νέα αρχεία με τα διορθωμένα δεδομένα στα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στις οδηγίες χρήσης XSD.

Δεν προβλέπεται συγκεκριμένη προθεσμία για τέτοια διόρθωση στη νομοθεσία της ΕΕ, καθώς έχει πάντοτε σημασία το CESOP να λαμβάνει σωστά δεδομένα. Ωστόσο, οι αυτόβουλες διορθώσεις θα πρέπει να αποστέλλονται πριν από τη λήξη της περιόδου υποβολής στοιχείων στην οποία αναφέρονται, για να αποφεύγονται οι κυρώσεις, και το αργότερο πριν από τη λήξη της περιόδου διατήρησης των δεδομένων στο CESOP (5 έτη). Μετά από αυτή την περίοδο, δεν θα είναι δυνατή η διόρθωση, καθώς τα αρχικά δεδομένα διαγράφονται.

6 ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στην παροχή πρακτικών πληροφοριών και εξηγήσεων σχετικά με την υποβολή στοιχείων για τις πληρωμές από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και σχετικά με τη συλλογή τους από τα κράτη μέλη. Δεν έχουν νομική αξία και χρησιμεύουν μόνο για να εξηγήσουν τη νομική υποχρέωση χωρίς να την αντικρούουν.

Οι κατευθυντήριες γραμμές ενδέχεται να τροποποιηθούν και να επικαιροποιηθούν στο μέλλον μετά την εξέλιξη της αγοράς πληρωμών και την εφαρμογή της υποχρέωσης υποβολής στοιχείων.

Ερωτήσεις ή σχόλια σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές μπορούν να σταλούν στη διεύθυνση TAXUD-CESOP@ec.europa.eu.